

சிவம்யம்.

ஓளவையார்

திருவாய்மலர் ந்த குறள்
மூலமும் - உரையும்.

இஃது

செங்கலை தொண்டுடமண்டலம் கல்லீடு பிள்ளை
பிரதம தமிழ்ப்பாண்டி து.

வித்வான். து. அப்பக்ஞெட்டியாச் சுபர்கள்
மரங்கந்து.

ம-ா-ா-ஸி, மா. வட்வேலுருதலியார்
எழுதிய

பொழுத்துதொடர்பும்,

பு. சு. குப்புசாமி முதலியார் து
ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அர்சக்கந்ததிற்
பதிப்பித்தார்.

2 - ம். பதியா. இ. கல் விலை

க்ராமி 1000. 1915 அ. மை 8

(Registered Copy Right)

வேல்முருங்கண் துணை

— ००७ ००८ —

ஒள்ளையர் திருவாய்மலர்ந்த குறள்

എ ല ചു മ്-ം ത ര യ മ്.

A decorative horizontal border element located at the bottom of the page. It consists of a repeating pattern of small, dark, stylized shapes, possibly representing leaves or petals, arranged in a continuous line.

வீடு முதல் நிபாரணம்.

പ്രിയപ്പിൻ്റെ നിലമ്മ.

1. ஆதியாய் நின்ற வறிவு முதலெழுத்து தொகை நாலின் பயன்.

(பதவரை.) ஆதியாய்=(இந்தச்சர்வத்திற்கு) முதன்மையாய், சின்ற=இருக்க, அறிவு=அறிவானது, (எனக்கு இதைச்சொல்ல இடங்கொடுத்தது) முதல் ஏழுத்த=ஆதியட்சரமாகிய (பிரணவத்தை) ஓதிய = (முதலிலே) உச்சரிக்கின்ற, நூலின் வேதத்தின் பயன்=பிரயோசனமாகும். (எ-று.)

(கந்த்துரை.) ராண்கு வேதங்களை முதலாகக் கொண்டு இந்நாலை சொல்லுகின்றேன் என்பது கருத்து.

(விகேஷவரர்) இந்தச் சர்வத்துக்கு அறிவு ஆதியாயன்ன
தென்பது அறிவென்று சொல்லப்படும் ஆன்மாதன்ஜிடைய வினை
யினாளவுக்குத் தகவேறோர் சர்வமெழிப்பதற்குக் காரணமாகப் பெ
றப்படுதலின், ‘ஆதியாயங்கின்றவற்றில்’ என்கும், வேதம் ஆரம்பத்
2. வளவைக் குறள்

മൊത്തവക്ക് കുറൾ

ஸில் உச்சரிப்பது பிரணவமே என்றும், அந்த வேதக்கதயே ஆகாரமாகக் கொண்டு சொல்லப்பட்டது இந்தாலென்றால் சொல்ல வார், ‘முதலெழுத்தோனிய நூலின்பயன்’ எனவுகூறினார்.

அறிவே ஆன்மாவென்றதை;

“ஆசையைச் செவியாலோர்க்கு முருவினைக் கண்ணாலுற்று
நாசியாற் கங்கங்கொண்டு நாவினு விரதங்குத்தும்
பூசியதோவினுலே புலப்படப் பரிசமுற்றும்

ஆசத் வுடவினிற்கு மறிவுகா ஞன்மாத் தானே” என்பதிலே
வறிக. (1)

2. பரமாய சத்தியுட் பஞ்சமா பூதந் தரமாறிற் ரேண்றும் பிறப்பி.

(பதவரை.) பரம்=பரம்பொருளிடத்தில், ஆய=உண்டான்,
சத்தியுள்=பராசத்தியிலடங்கிய, பஞ்சமாழுதக்=நூக்குபெரியபூதமுக
நும், தரம்மாறில்=தகவளில் ஒன்றுடனுண்றுமாறினுல், பிறப்பு=
பீஜக்மானது, தோண்றும்=உண்டாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) பஞ்சசூதங்களின் பரிமைமே தேகம் என்பது
நந்தது.

பரமாயசத்தியுள் என்றதற்கு பரத்திலிருக்கும் மாயாசத்தி
யுள் என்று கொள்ளலுமாம்.

பஞ்சசூத பரிமைமே தேகமென்பார், ‘பஞ்சமாழுதக் கரமா
றந்ரேண்றும் பிறப்பு’ எனவும், அதுபராசத்தியினிக்குவ தென
பார், ‘பரமாயசத்தியுள்’ எனவுயக்கி னார். (2)

3. ஓசை பரிச முருவஞ் சுவைநாற்ற மாசை படுத்து யளரு.

மூலமும்-உரையும்.

ஈ

(பதவரை.) ஓசை=சத்தமும், பரிச.=பரிசமும், உருவம்=ஞப
மும், சுவை=சுவமும், நாற்றம்=கங்கமும், (ஆகிய பஞ்சதன்மாததி
ஸாக்ஞும்) ஆசைபடுத்தும்=ஆசையை உண்டாக்குகின்ற, அளவு=
சேரூகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) தன்மாத்திரைகள் ஜந்தும் ஆசையை உண்டா
க்கி ஆன்மாவைக் கெடுப்பவைகளாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) பெளதாதிகாகங்காரத்தில்தோண்றுவது=ஞ
தமோ குணத்தினையு முடையவைக எாகையால் பஞ்சதன்மாதரி

வரகளை ‘ஆசைப்படுத்து மன்று’ என்று கூறினார். (3)

4. தருமம் பொருள்காமம் வீட்டெனு நான்கு முருவத்தா லாய பயன்.

(பதவரை.) தருமம்=தருமம், பொருள்=பொருள், காமம்=ஆசை, வீடு=மோட்சம், என்னும் = என்று சொல்லப்படும், நான்கும்=புருஷார்த்தங்கள் நான்கும், உருவத்தால்=சரீரத்தால், ஆய=உண்டான், பயன்=பிரயோசனமாம். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) புருஷார்த்தங்கள் நான்கும் சரீரத்தின்பிரயோசனம் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.) புருஷார்த்தங்கள் மானிடர் பிறவிக்கே முக்கியமாக சொல்லப்பட்டிருத்தவின், அகவங்களும், உருவத்தாலாயபயன், எனக்கூறினார்.

தருமம் என்றது. முப்பத்திரண்டு தருமங்களை ஆங்றி, பிரம்சாரி, வானப்பிரஸ்தன், சங்கியாசி இவர்கள் மூவர்க்கும் இல்லறத்திலிருப்போன் செய்யவேண்டிய தருமம் எனினுமாம். இதனை,

“இல்லாற்று வென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றி னின்ற துணை.” என்பதினுலறிக.

ஐ ஒளவைக் குறள்

பொருள் என்றது = செல்வப்பொருளினை. அது இல்லையா ஏன் தருமம் சிகழாதாகவின். அதுவும் கல்வழியில் தேடியதாயிருத்தல்வேண்டும். இதனை,

“பொருளிலார்க் கிங்வுவகாரில்லை.” என்பதினுலறிக.

காமம் என்பது=ஆசை. வீடு என்பது=இம்முன்று தருமங்களையும் வீட்டு விடுதல் இதனை;

“சதலறங் தீவினைவிட டெட்டல்பொரு னெஞ்சான்றுக் காதலிருவர் கருத்தொருமிக்—தாதரவு பட்ட..தே யின்பம் பரஜை நினைங் திம்முன்றும் விட்டதே பேரின்ப வீடு.” என்பதினுலறிக. (4)

5. நிலமைந்து நீர்நான்கு நீடங்கி மூன்றே யுலவையிரண் டொன்று விண்.

(1. பதவரை.) சிலம்=பிருதிவியானது, ஜந்து=ஜந்தாவதாகவும், ஸிர்=அப்புபுதமானது, கான்கு=நாலாவதாகவும், சீடு=சீண்ட, அங்கி-தேயபுதமானது, மூன்று=மூன்றுவதாகவும், உலவை=வாய்புதமானது, இரண்டு = இரண்டாவதாகவும், விண்=ஆகாய பூதமானது, ஒன்று=முதலாவதாகவும் ஆகும். (எ-று.)

(கநுந்துரை.) பஞ்சபூதங்களும் எண்ணலளவையால் இக்கணக்குகளையமையும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் வரிசைக்கிரமங்களால் மேற்கொண்ட எண்களையடையவேண்பார் இங்களாக கூறினார். (5)

6. யாய்ன்பிரம னுருத்திரன் மகேசனே டாயுஞ் சிவமூர்த்தி யைந்து.

மூலமும் - உரையும்.

ஞ

(பதவரை.) மாயன்=விஷத்துவும், பிரமன்=பிரமனும், உருத்திரன்=ருத்திரலும், மகேசன்=மகேசனும், ஆயும்=வேதத்திலாராயும், சிவமூர்த்தி = சதாசிவலூமாக, ஜந்து=பஞ்சமூர்த்தங்களாம். (எ-று.)

(கநுந்துரை.) மூர்த்திகள் ஜங்கர் ஆவார்கள் என்பதுகருத்து.()

7. மாலயனங்கி யிரவி மதியுமையோ டேலுந் திகழ்ச்சத்தி யாறு.

(பதவரை.) ஏலும்=பொருத்திய, திகழ் = விளங்குகின்ற, சத்தி=சத்திகள், மால்=விஷத்து, அயன் = பிரமன், அங்கி = அக்கினியும். இரவி=தூரியதூரும், மதி=சங்திரனும், உமை = உமாதேவியும், (ஆக) ஆறு=அறவராம். (எ-று.)

(கநுந்துரை.) சத்திகள் அறவர்களாம் என்பது கருத்து, (7)

8. தொக்குதிராத் தோனேன் மூளை நினைமென்பு ஈக்கிலந் தாதுக ளேமு.

(பதவரை.) தொக்கு=ஏரிம், உதிரம்=இரத்தம், ஊன்=மாறி சம், மூளை=மூளை, நினைம்=நினைம், எண்பு=எலும்பு, சுக்கிலம்=சுக்கிலம், (ஆக) தாதுகள்ளமு=எழுதாதுகளாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) எழுதாதுகளாகும் என்பதுகருத்து. (8)

9. மண்ணேடு நீரங்கி மதியொடு காற்றிரவில் விண்ணெச்ச மூர்த்தியோடு பெட்டு.

(பதவரை.) மண்=பிருதிலி, நீர்=ஆப்பு, அங்கி, தேயு, மதி=சங்கிரன், காற்று=ஹாயு, இரவி=குரியன், விண்=ஆகாயம், எச்சழு ரத்தி=யாகதேவதை, (ஆக) எட்டு=எட்டுமூர்த்தமுகனாவார்.

കുമൊവൈക്ക് ഗൃഹം

(கருத்துறை) என்வகையான மூர்த்தங்களாவார்கள் என்பது கருத்து.

அவ்டூமர் த்தங்களாவன;

“நிலீர்க்காருப்புயிர்கள் விசம்புநிலாப்பகலேவன்

புலனுயமைக்கத்திற்கு பெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து சின்றுங் கூடுமே முன்திசைபத் தெனத்தானே ராவுவதுமே

பலவாகினின்றவாதோ ஜேக்கமாடாமோ” என்ற ஸ்ரீமங்கமாணிக்கவாசகர் குறியிதிலைறிக். (9)

10. இவையெல்லாங்கூடி யும்பாயவொன்றி எவையெல்லா மானது விந்து.

(பதவரை) இவை எல்லாம்=மேலேசொல்லப்பட்டதைகள் எல்லாம், கூடி=சேர்ந்து, உடம்புதூய்=சரீரமான, ஒன்றின் = ஒருவர் ஸ்தவில், நகை=குற்றங்கள், எல்லாம்=யாவும், ஆனது = உண்டானது, விச்து=சுக்கிலத்தாலாகும். (எ-ற.)

(கருத்துரை.) பஞ்சபூதங்கள், பஞ்சதன்மாத்திரைகள் காண்கு புருஷார்த்தங்கள், பஞ்சஸூர்த்திகள், ஆறுசத்திகள், ஏழுதாதுக்கள், அஷ்டஸூர்த்தங்கள் ஆகிய ஒவ்வொன்றைக் கீர்த்துவின் காரணத்தால் சரீரமுண்டானது என்பது கருத்து. (10)

2. உடம்பின் பயன்.

**1. உடம்பினைப் பெற்ற பயனுவ தெல்லா
முடம்பினி இத்தமினைக் காண்.
மூலமும் - உரையும்.**

5

(பதவரை.) உடம்பினை=சரீரத்தை, பெற்ற = அடைக்க, பயன் ஆவது எல்லாம்=பிரயோசனமாவது, உடம்பினில் = சரீரத்திலே ஸள, உத்தமனை=கடவுளை, காண்=தரிசிப்பதற்காகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை) சரீரத்தின்பயன் ஈஸ்வரனைக் கானுதல் என்பது கருத்து.

(விடேஷ்வரரை.) சர்வேஸ்வரன் ஸ்வான்மாக்களிடத்தில்லியா பிததிருக்க வேண்டியது அவனுடைய கண்டமையாக்கயால் ‘உடம்பினி இத்தமினைக்காண்’ என்றார். (1)

**2. உணர்வாவ வெல்லா முடம்பின் பயனே
யுணர்க வுணர்வுடை யார்.**

(பதவரை.) உணர்வாவ=உணர்ச்சியாவன, எல்லாம்=யாவம், உடம்பின்=தேகத்தின், பயன்=பிரயோசனமாகும், (அதை) உணர்வு உடையார் = நல்லுணர்ச்சி யுள்ளவர்கள், உணர்க = அறிந்து கொள்ளக்கடவர், (எ-று.)

(கநுத்துரை.) ஆன்மாக்களுக் குண்டாயிருக்கின்ற உணர்ச்சி சரீரங்களின் பிரயோசனமேயாம் என்பது கருத்து.

சரீரங்களின் பிரகிருதிகளுக்குத்தகுஞ்ச உணர்ச்சியேதுன் மாக்கள் அடைகின்றன வென்பார், ‘உணர்வாவவெல்லா முடம்பின்பயனை’ எனவும், இங்லிஷ்யத்தை உணர்ச்சி யுடையகர்களே அறிந்துகொள்ளக்கடவர்களென்பார். ‘உணர்கவுணர் வுடையார்’ எனவுக் கூறினார்.

சரீரத்தின் உணர்ச்சியே ஆன்மா அடையுமென்றதை;
“மாதாவுதரத்தில் மலமிகில்மந்தனும்” என்பதினுலறிக. (2)

3. ஒருபயனை துடம்பின் பயனே தருபயனஞ் சங்கரனைச் சார்.

அ ஒளவைக் குறள்

(பதவரை.) ஒரு=ஒப்பற்ற, பயனைது=பிரயோசன மாவது, உடம்பின்=சரீரத்தினது, பயனே=பிரயோசனமாகும்,(அதாவது) தரு=கொடுக்கின்ற, பயனும்=பிரயோசனமாகிய, சங்கரனை=சிவ பெருமானை, சார்=அடைதலாம். (எ-து.)

(கநுத்துரை.) சரீரத்தின் பயனைது சிவபெருமானைச் சேர்த ஸாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.) ஒருபயன் என்றது=வீட்டையடைதல். இ கையடையச் சங்கரனைச் சேரவேண்டுமென்பார், ‘தருபயனஞ்சங் கரனைசசார்’ என்றார். (3)

4. பிறப்பினுற் பெற்ற பயனை வெல்லாந் துறப்பதாந் தூநெறிக்கட் சென்று.

(பதவரை.) பிறப்பினுல்=சங்மத்தினால், பெற்ற = அடைக்க, பயனை எல்லாம்=பிரயோசனங்களெல்லாம், தூநெறிக்கண்சென் ற=உயர்க்க மார்க்கத்திற்போம், துறப்பது ஆம் = சர்வ இன்பகக ணையும் விட்டொழிலுதாகும். (எ-து.)

(கநுத்துரை) இந்தப்பிறவியினுலாகும் பயனைது சர்வ இன் பக்களையுங் துறப்பதாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.) பிறவிகளில் மாணிடப்பிறவி விசேஷத்ததாக வின், இப்பிறவியிலேயே ஈஸ்ரவை யடையவேண்டு மென்பார், ‘துறப்பதாந்து நெறிக்கட்சென்று’ என்றுகூறினார். (4)

5. உடம்பினு வன்றி யுணர்வுதா னில்லை யுடம்பினு அன்னியதே யாம்.

(பதவரை.) உடம்பினுல்=சரீரத்தினால், அன்றி = அல்லாமல் உணர்வுதான்=உணர்ச்சியானது; இல்லை=உண்டாவதில்லை,(ஆக மூலமும்-உரையும். கூ

யால் அவ்வணர்ச்சி) உடம்பினால்=சரீரத்தினால், உன்னியதேஆம்=நினைக்கப்பட்டதே யாகும். (எ-ற)

(கநுத்துரை.) உடம்பினால் உணர்ச்சியுண்டாலதேயன்றி வேறுதினாலும் மன்று என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) உணர்ச்சியானது உடம்பினுடன் ஊன்றப்பட்டதேயென்பார், 'உடம்பினாலுண்ணியதேயாம்' எனக்கூறினார். (ஏ)

6. மாசற்றகொள்கை மனத்திலடைந்தக்கால் ஈசனைக் காட்டு முடம்பு.

(பதவரை.) மாச அற்ற=குற்றம் கீழ்க்கிய, கொள்கை = குணமானது, மனத்தில் = மனத்தில், அடைந்தக்கால்= உண்டாலுல், உடம்பு=சரீரமானது, ஈசனை=சர்வேஸ்வரரை. காட்டும் = உணர்விக்கும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) உடம்பானது மனத்திலுள்ள மாசற்றவுடன் கடவுளை உணர்விக்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) சரீரம் மாயா சம்பந்தப்பட்ட டிருப்ப தாகையால் அதினுள்ளடக்கிய மனமானது சிக்கிரத்தில் சுத்தமடையாதென்பதை நோக்கி 'மாசற்றகொள்கை மனத்திலடைந்தக்கால்' எனவும், அங்கானஞ்சுத்தமடைந்தால் அங்கச்சரீரத்தால் சர்வேஸ்வரரைக் காணலாகுமென்பார், '�சனைக்காட்டும் உடம்பு' எனவுடன் கூறினார். (6)

7. ஓசை யுணர்வுக் கொல்லாந் தருவிக்கு நேசத்தா லாய வுடம்பு.

(பதவரை.) ஓசை = சதமம்முதலிய, உணர்வுகள் எல்லாம்= உணர்ச்சிகளையெல்லாம், கேசத்தால்=ஸ்ரீபுருடர்களது விருப்பத்தால், ஆய=உண்டான், உடம்பு=சரீரமானது, தருவிக்கும் = உண்டாக்கும். (எ-று.)

) ஒளவைக் குறள்

(கநுத்துரை.) பள்ளதன்மாதநிறைகளையும் சரீரமானது கொட்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.) குசைலன்று ஒன்றைக்கொல்லி விருந்தாலும் இனம்பத்தி மற்றைய பரிசும், ரூபம், ரசம், கங்தம் என்னும் நான் கையுடகொள்க. உடம்பின் தத்துவ அளவுப்படியே அறிவுகள் எண்டானதென்பார், இங்கனால் கூறினார். (7)

8. உயிர்க்குறுதி யெல்லா முடம்பின் பயனே அயிர்ப்பின்றி யாதியை நாடு.

(பதவரை.) உயிர்க்கு=ஆண்மாவுக்கு, உறுதி எல்லாம்=உறுதி யைத்தருதலு, உடம்பினை=சரீரத்தின், பயன் ஏ = பிரயோசனமே பாகும், (ஆகையால்) அயிர்ப்பு இன்றி = சந்தேகமில்லாமல், ஆதி யை=முதலவரை, நாடு=விரும்பு. (எ-று)

(கநுத்துரை.) சரீரமானது உயிர்க்குறுதியைத் தருவதால் அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு சர்வேஸ்வரரை விரும்பு என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.) உடம்பில்லையானால் உயிர்க்குறுதிதேட இயலாதென்பார். ‘உயிர்க்குறுதியெல்லாம் உடயபின்பயனே’ எனவும், அதைக்கொண்டு இறைவரை நாடுகேண்டுமென்பார், ‘அயிர்ப்பின்றியாதியை காடு’ எனவுக்கூறினார். (8)

9. உடம்பினாற் பெற்ற பயனுவை வெல்லாம் திடம்பட வீச இனத் தேடு.

(பதவரை.) உடம்பினை=சரீரத்தை, பெற்ற=அடைஞ்ச, பயனுவை எல்லாம் = எல்லாப்பியோசனங்களும், திடம்பட = உறுதி யாக, ஈசனை=சர்வேஸ்வரரை, தேடு=ஆராய்வதாகும். (எ-று.)

மூலமும் - உரையும்.

ஈக

(கநுத்துரை.) சரீரங் கிடைத்தபோது சர்வேஸ்வரரை ஆராய்ந்தறியவேண்டும். என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.) எல்லாப்பிறவிகளிலும் அரியதாகிய மானிடப்பிறவியை எடுத்துள்ளார்கள் சர்வேஸ்வரரை யடையவேண்டியது கடைமையென்பார் இங்கனாக்குறினார். (9)

10. அன்னத்தா லாயவுடம்பின் பயனெல்லா முன்னேனைக் காட்டி விடும்.

(பதவரை.) அன்னத்தால் = போஜனத்தால், ஆய=உண்டான். உடம்பின்=சர்வதின், பயன் எல்லாம்=சர்வ பிரயோஜனமாதது, முன்னேனை=சர்வேஸ்வரனை, காட்டிவிடும் = உணர்த்து விக்கும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) சர்வதின் பயனுவது சர்வேஸ்வரனை உணர்த்துவதாம் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.) சர்வதிந்திர்கு அன்னமே ஆதாரமா யுள்ளதென்பார், 'அன்னத்தா லாயவுடம்பின்' எனவும் அன்மாவுக்குச் சர்வமில்லாவழி சிவபெருமானைக்காண வொண்ணுவேண்பார், 'பயனெல்லா முன்னேனைக் காட்டிவிடும்' எனவுகூறினார். (10)

3. உள்ளுடம்பின் நிலைமை.

1. கற்கலாங்கேட்கலாங் கண்ணைரக்காணலா முற்றுடம்பா லாய வுணர்வு.

(பதவரை.) உற்ற = பொருநதிய, உடம்பால் = உள்ளுடப்பால், ஆய=உண்டான், உணர்வு=அறிவானது, கற்கலாம்=கற்பத

இ2

ஓவைக் குறள்

த்துக்குமாகும், கேட்கலாம்=கேட்பத்த்துக்குமாகும், கண்ணை = கண்கள் நிம்ப, காணலாம்=காண்பதற்கு மாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) உள்ளுடம்பிலுண்டான வுணர்ச்சியானதுசுகல காரியங்களுக்கும் அநுகூலமாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.) குக்குமதேகமாகிய தத்துவதேகமானதுஆன் மாவுக்கிலை யாயின் எந்தக்காரியமும் நடவாதென்பார், 'கற்கலா நகேட்கலாங் கண்ணைரக்காணலா முற்றுடம்பாலாயவுணர்வு' எனக்கூறினார். (1)

2. வெள்ளிபொன் மேனிய தொக்கும்வினைய வுள்ளுடம்பி ணய வொளி. [டைய

(பதவரை) வினையுடைய=வினையினுலூண்டான, உள் உடம்பின்=குட்சமதேகத்தின், ஆய=உண்டான, ஒளி = தேஜஸானது, வெள்ளி=வெள்ளி, பொன்=பொன், (இவைகளுடைய) மேனியது-சொருபத்தை, ஒக்கும்=ஒப்பாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை) குக்குமதேகத்தின் தேஜஸானது வெள்ளியை யும், பொன்னையும் போலவிளங்குவதாம் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) உள்ளுடம்பின் ஒளிதீதஜோமய முடையதென்பார், ‘வெள்ளி பொன்மேனிய தொக்கும்வினையுடைய - உள்ளுடம்பினை மொளி’ எனக்கூறினார். (2)

3. சென்றுண்டுவந்து திரிதரு முள்ளுடம்பு மென்றுங் கெடாத திது.

(பதவரை) இது உள்ளுடம்பு=இந்த உள்ளுடம்பானது, சென்ற=வெளிப்பட்டு, உண்டு=புசிதது, வந்த=திரும்பிவது, திரிதரும்=திரியும். (ஆயையால்) என்றும்=ஏப்பொழுதும், கெடாதது=அழியாததாகும். (எ-று.)

ஹலமும் - உரையும்.

இந.

(கருத்துரை) குக்கும சரீரமானது சர்வகாரியக்ஞம் செட்டு திரிக்துவருவதால் என்றுகெடாதா யிருக்கும் என்பது கருத்து..

(விசேஷவுரை) குக்கும சரீரம் என்பது தத்துவக் கூட்டமாக சொல்ல அது தலசரீர முனளவரைக்கும் இருக்கே யாகவேண்டுமென்பார், ‘உள்ளுடம்பென்றுங் கெடாததிது’ எனக்கூறினார். (3)

4. வருபய ணுண்டு மகிழ்ந்துடனு நிற்கு மொருபயனைக் காட்டு முடம்பு.

(ாதவளை) வரு=உண்டாகின்ற, பயன் = பிரசீயாசனத்தோ, உண்டு=அநுபவிதது, மகிழ்ந்து=ஒங்கோழித்து, உடனுக் = ஸ்துல

சரீரதுடன், கிற்கும்=வலக்கிருக்கின்ற, உடம்பு = சரீரமானது, ஒருபயளை=ஒப்பற்ற பிரயோசனத்தை, காட்டும் = உணர்த்துவிக்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) குக்குமசரீரமானது ஸ்தலசரீரத்துடன் கலங்கிருக்கு சர்வ பிரயோசனகளையும் ஆண்மாவுக்குக்காட்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) குக்கும சரீரமானது ஆண்மாவுக்குச்சலபோகங்களையும் உண்டாக்கும் என்பார் இங்னனம் கூறினார். (4)

5. அல்லற் பிறப்பை யகற்றுவிக்கு மாய்ந்தா தொல்லை யுடம்பின் ரூடர்பு. [ய]

(பதவுரை.) ஆய்க்கு=ஆராய்க்கு, ஆய=உண்டான, தொல்லை-பழைமையாகிய, உடம்பின்=சரீரத்தினது, தொடர்பு=தொடர்க்கியானது, அல்லவ்=தன்பத்தை விளைவிக்கின்ற, பிறப்பை=ஜெஞ்மத்தை, அகற்றுவிக்கும்=கீட்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) குக்கும் சரீரமானது பிறவியை ஒழிக்கும் என்பது கருத்து.

இரு ஒளவைக் குறள்

(விசேஷவுரை.) குக்கும சரீரமானது பிறவியை யொழிக்குமென்பார், 'அல்லறப்பை யகற்றுவிக்கு மாய்ந்தாய் தொல்லைபுமபின் தொடர்பு' எனக்கூறினார். (5)

6. நல்வினையுந் தீவினையு முண்டு திரிதருஞ் செய்வினைக்கும் வித்தா முடம்பு.

(பதவுரை.) உடம்பு = குக்கும சரீரமானது, நல்வினையும்=நல்வினைகளையும், தீவினையும் = தீவினைகளையும், உண்டு=அதுபவி தது, திரிதருஞ்=திரியும், (அன்றி) செய்=உருாகளால் செய்யப்படுகின்ற, வினைக்கும்=இருவினைகளுக்கும், வித்து ஆம் = காரணமாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) குக்கும சரீரமானது வினைகளை யழுபவிக்கவாம். செய்யவுடு காரணமாயமையும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) ஸ்தால தேகத்தால் பயனின்றென்பார். ஸ்தால

வினையுக் தலைனையும் முன்னுடையிலைத்தருஞ் செய்வினைக்கும் வித்தாமுட்டும்பு' எனக்கூறினார். (6)

7. உள்ளுடம்பின் வாழ்வன வொன்பதுமே கள்ளவுடம் பாசி விடும். | யூக்

(பதவரை.) உள் உடம்பின் = சூக்குமதேகத்தில், வாழ்வன = ஹாழ்பவைகளாகிய, ஒன்பதும்=நவத்துவாரங்களும், எலை = உயிர் களுக்கு, கள்ளவுடம்பு=திருட்டுடைம்பாக, ஆகிவிடும்=ஆகும்.

(கநுத்துரை.) சூக்குமசரீரமானது நவத்துவாரங்களோடுகூடி வாழ்வதாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.), ஸ்தாலசரீரத்தின்றட்டிகையாய் நவத்துவாரங்களோடு கூடியதேயாமென்பார், இங்கன்யகூறினார். (7)

மூலமும் - உரையும். யநு

8. பொய்க்கெல்லாம்பாசனமா யுள்ளதற்கோ மெய்க்குள்ளா மாவாவுடம்பு. [ர்வித்தாகு

(பதவரை.) மெய்க்கு=சரீரத்திற்கு, உள்ளும் = உள்ளேயிருக்கின்ற, மாயாவுடம்பு=சூக்குமசரீரமானது, பொய்க்குள்லா ம்=சர்வபொய்களுக்கும், பாசனம் ஆய்=ஆதாரமாக, உள்ளதற்கு =இருக்கின்ற சரீரத்திற்கு, சுர்வித்து ஆகும்=ஒரு ஆதாரமாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) பொய்யாகிய ஸ்தாலசரீரத்திற்கு சூக்குமசரீரமானது ஆதாரமாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை.) சரீரமானது நிலையில்லாத மண்பாண்டமாக குமைன்பார், 'பொய்க்கெல்லாம்பாசனமாயுள்ளது' எனவும், ஸ்தாலசரீரமானது சூக்கும சரீரமில்லா அழிநிலையாதெனபார், 'வித்தாகுமைய்குள்ளாக மாயாவுடம்பு' எனவுரூறினார்.

சரீரம் மண்பாண்ட மென்றதை;

"காகமோடி கழுகலைக நாய்கரிகன்சும்

சோறிடுதிருத்திலை

காவிரண்டுநவாசல் பெற்றுவளர்

காமலேண்டன சாலையை

மேரகவாஸ் முறியிட்டபெட்டிலை
 முமலமிகுத்தொழுகு கேள்வியை
 மொய்த்துவென கிருமிதத்தகும்பிளை
 முடங்கலார் சிகிடசரக்கினை
 மாகவிக்திரதது மின்னையொத்திலக
 வேதமோதிய குலாலனா
 வனையவெய்யதடி காரணனயமன்
 வந்தடிக்கு மொருமட்கலத்

இகு ஒளவைக் குறள்

தேகமானபொனை மெய்வெனக்கு
 பையவைய மிசங்காட்மோ
 தெரிவதற்கிரிப பிரயமேயமல
 சிற்கோதய விலாசமே' என்பதினால்தி. (8)

9. வாயுவினு ஸாய வுடம்பின்பயனே பாயுவி னெல்லை யது.

(பதவரை.) வாயுவினால் = பிராணவாயுவினால், ஆய = உண்டான, உடம்பின் = சரீரத்தினது, பயன் = பிரயோசனமாலது, ஆயுவின் = ஆயுசின், எல்லையது = அளவினையுடையதாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) பிராணவாயுவானது விந்துவிந்தலங்குத் தாபங்கள் அனாலே ஆயுசின் அளவாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை) ஒவ்வொருதேகங்களுக்கும் ஆயுளானது விள்துவின்கலர்த்துசெல்லும் பிராணவாயுவின் அளவினைக்கொண்டதே யாகுமென்பார், இங்னங்கூறினார். (9)

10. ஒன்பதுவாசலு மொக்க வடைத்தக்கா லன்பதி லொன்று மரன்.

(பதவரை.) ஒன்பதுவாசலும் = நவத்துவாரங்களையும், ஒக்க = ஒருப்பட, அடைத்தக்கால் = மூடினால், அஞ்பு அதில் = அன்பில், அரன் = சிவபெருமானானவன், ஒன்றுஆம் = சேர்தலாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) கவத்துவாரங்களையும் மூடி யோகஞ்செய்மேர்

களுடைய அன்பில் சிவபெருமான் கலங்கிருப்பவு ஹவான் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) யோகஞ் செய்வோர் வெத்துவாரங்களையும் அடைத்தே செய்யவேண்டியதென்பார், ‘ஒன்பதுவாசலுமொக்கவடைத்தக்கால்’ எனவும், அமர்களுடையஆசையில்சர்வேஸ்வரன்கலங்கிருப்பானென்பார், ‘அன்பதிலோன்றுமரன்’ எனவங்கறிஞர்.

ஸ்ரீவமும்-உறையும்.

இல

யோகஞ் செய்வோர் வெத்துவாரங்களையும் அடைக்கவேண்டுமென்றதே;

“கண்மூடியொருகண் மிருக்கவென்றுத்பாழ்த்த
கர்மயகன் போராடுதே” என்ற ஸ்ரீதாயுமானவர் சொல்லி விருப்பதினால்ரிக்.

அன்பில் சிவமகலங்கும் அவசரமானது அன்பும்சிவமும் டங் டேயாகும் என்றதே;

‘அன்புசிவமிரண் டென்பாற்றிவிலார்
அன்பேசிவமாவ தியாருமறிகலார்
அன்பேசிவமாவ தியாருமறிக்தபின்
அன்பேசிவமா யமர்ந்திருப்பாரே’ என்பதினால்ரிக்.

4. நாடிதாராணை.

1. எழுபத்திராயிர நாடி யவற்றுள்

முழுபத்து நாடிமுதல்.

(பதவுரை.) எழுபத்திராயிரம் = எழுபத்திரண்டாயிரம் என் ஆங்கொகையினையுடைய, நாடி அவற்றுள் = நாடிகளில், முதல் = முதன்மையாகிய, நாடி = நாடிகளாவன, முழுபத்து = பத்தாகும்.

(கருத்துரை.) சரீரத்திலுள்ள எழுபத்திரண்டாயிர நாம்புகளில் முதன்மையாயுள்ளவை பத்துநாடிகளாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) சரீரமானது எழுபத்திராயிரம் என்னுக்கொ

கையினையுடைய ரம்புகளால் கட்டப்பட்டதென்பார், ‘அழுபத்தி ராயிரங்காடு’ எனவும், இவைகளில் பத்தாரங்களே சரீரங்கைப்

2

ப.அ

ஒளவைக் குறள்

போவத்திற்கக் கூடியனவென்பார், ‘அவற்றுள் முழுபத்து நாடிமுதல்’ என அங்கூறினார்.

தசநாடிகளாவன = அந்தி, அலம்புடை, இடை, காந்தாரி, தரு, சங்கினி, சிகுஞவ, சமீமுனை, பிளகலை, புருடன் என்பனவுக்காம். (1)

2. நரம்பெனு நாடி யிவையினுக் கெல்லா மூரம்பெறு நாடியொன் துண்டு.

(பதவுரை.) நரம்பெனும் = நரம்பென்று சொல்லப்படுகின்ற, நாடி இவையினுக்கு எல்லாம் = எல்லாநாடிகளுக்கும், உ-ம் பெறும் = ரவம்பொருக்கிய, நாடி = நாடியாவது, ஒன்றுஇண்டு = ஒன்றுதிருக்கின்றது. (எ-று.)

(கநுத்துரை.) சர்வநாடிகளும் சேர்வதற்கு ஆதாரமான நாடி. ஒன்றிருக்கிறது என்பது கருத்து.

(விடேஷ்வரை.) நாடிகளுக்கெல்லாம் ஆதாரநாடிஒன்று இருங்கவேண்டுமென்பார், ‘நரம்பெனுகாடி யிவையினுக்கெல்லா - மூரம்பெறுநாடி யொன்றுண்டு’ எனக்கூறினார். (2)

3. உ-ந்தி முதலா யுறுமுடிகீழ் மேலாய்ப் பந்தித்து நிற்கும் பரிந்து.

(பதவுரை.) உந்திமுதலா=வயிறுமுதலாக, உறுமுடி = பொருக்கிய சிரகவரைக்கும், கீழ்மேலாய்=கீழுமேலுமாக, பரிந்து=விரும்பி, பந்தித்துந்திர்கும்=கட்டப்பட்டுநிற்கும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) சகங்காடிகளுக்கும் ஆதாரஸ்தானம் உந்தியே பாரும் என்பது கருத்து.

ஒவ்வொருமானிதர்களுக்கும் உண்டாயிருக்கின்ற எழுபத்தீரா பிரநரம்புகளும் சரீரங்களுக்கு ஆதாரமாயமைவனவாகையால் அங

ஙனம் அக்மயும்போது சரீரத்தைக் காப்பாற்றுத்தஞ்சு முக்கியஸ்தா
னமாகிய உந்தியினின்றே உண்டாகவேண்டுமென்பார், 'உந்திமுத
லா'. எனவும், அங்கனமுண்டான அதுசிரமளவும் இடம்வலமாகப்
பின்னிலிருக்குமென்பார், 'உறமுடிகீழ்மேலாய்ப் பந்தித்து நிற்கும்
பரிந்து' எனவுங்கூறினார். (3)

4. காலோடு கையினுவிடத் தாமரை நூல்போலு நாடி நுழைந்து.

(பந்வரை.9) (அவனமுண்டான) நாடி = நம்பானது, கா
லோடு=கால்களிடத்திலும், கையில்=கைகளிடத்தும், நுஇகூடு=
நுவிடங்களிலும், தாமரை நூல்போலும்=தாமரையிலிருந்து எடுக்
கின்றதுலைப்போல், நுழைந்து=(சென்று) கலக்குது. (எ-று.)

(கநுந்துரை) காடியானது கால்கைமுதலிய அவயவங்களில்
தாமரைநூல்போல் கலந்திருக்கும் என்பது கருத்து.

(விரேஷ்வரை) நாடிகளானவை சரீரத்தில் பலவிடத்திலும்
கலந்திருக்குமென்பார், 'காலோடுகையினுவிடத் தாமரை-நூல்
போலுகாடிநுழைந்து' எனக்கூறினார். (4)

5. ஆதித்தன் றன்கதிர் போலவந் நாடி-நள் பேதித்துத் தாம்பரந்த வாறு.

(பந்வரை.) ஆதித்தன்தன்=குரியனுடைய, கதிர்போல்=விர
ணக்களைப்போல், அகாடிகள்=அங்காம்புகள், பேதித்து = பிறழ்
த்து, தாம்=அவைகள், பரந்தவாறு=கலந்தலிதமாகும். (எ-று.)

(கநுந்துரை.) சரீரத்தின்கண் எழுபத்தீராமிர நாடிகளும் குரி
-னுடைய கிரண்களைப்போல எதுகும்மாறிமாறிக் கலந்திருக்கும்
என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) நாடிகள் கத்தரிக்கோல்போல் வலமிடமாக மாறியிருப்பதே சுபாவமாமென்பார், ‘நாடிகள் பேதித்து தாமபாக தவாறு’ எனக்கூறினார். (5)

6. மெய்ப்பெல்லா மாகி நரம்போ டெனுங்கி பொய்யில்லை நாடிப் புணர்வீ. [சைந்து

(பதவுரை.) நாடி=கரம்பினது, புணர்வு=சீசர்க்கையானது, மெய்வெல்லாம் ஆகி=சரீரம் முழுமைக்குமாய், நரம்போகி எலும்பு=நரம்புடன் எலும்புகளும், இகைந்து=சீசர்க்குதுநிற்பதாகும், (.ஆகையால்இது) பொய்தில்லை=உண்மையாகும். (எ-று.)

(குநுத்துரை.) நாடிகள் நரம்புகளிலும், எலும்புகளிலும் கலக் காசரீம் முழுமைக்குமிருக்கும் என்மதுகருத்து.

(விசேஷவுரை) நாடிகளில்லாதபோது சரீரம் நில்லாகெதன் பார், ‘மெய்வெல்லாமாகி நரம்போடெலும்பிசைந்து பொய்யில்லை நாடிப்புணர்வு’ எனக்கூறினார். (6)

7. உந்தி முதலாகி யோங்காரத் துட்பொரு நின்றது நாடி. நிலை. [ளாப்

(பதவுரை.) உந்திமுதலாகி = கொப்புற்முதலாய், ஓங்காரத் து=பிரணவத்திற்கு, உட்பொருளாய் = அந்தர் முகப்பொருளாய், நாடிநிலை=நரம்புகளின் நிலையானது, நின்றது=இருக்கத்து. (எ-று.)

(குநுத்துரை) நாடிகளின் நிலையானது உந்திமுதல் சரீரத்தில் பின்னப்பட்டு நின்றது என்பது கருத்து.

நாடிகள் சரீரத்தின் நிலைப்பதற்கு ஆதாரமாயுள்ள உந்தியின் கண்ணேதோன்றி, நிற்பனவாகலான், ‘உந்திமுதலாகி யோங்காரத் துட்பொருளாய்நின்றது நாடிநிலை’ எனக்கூறினார். (7)

ஏலமும் - ஒன்றையும். 25

8. நாடிகளுடிபோய்ப் புக்கநல்ஞ்சடர்தான் வீடுதருமாம் விரைந்து.

(பதவரை) நாடிகள் = நம்புகளில், ஊடுபோய் = எடுத்துவிசென்று. புக்க = புகுங்க, வலஞ்சுடர்தான் = சன்மைமிகுங்க தேஜோமயப்பொருளானது, விளைந்து = தீக்கிரம், வீடுதரும் ஆம் = மோட்சத்தைக் கொடுக்கும். (எ-று.)

(கநுத்துவரை.) நாடிகளில் சூட்சருபமாய்க் கலந்திருக்குங் கடவுளை உணர்ந்தால் அவர்வீடுதருவர் என்பது கருத்து.

(விசேஷங்கவரை.) கடவுள் பரிபாகமில்லார்க்கு உணரப்படா நூகையாலும் அவன் ஒவ்வொரு ஆண்மாக்களிலுள்ள கலந்திருக்க வேண்டியவனுகையாலும் அங்கனங்கலங்கும்வழி சூட்சமருபமாய்க் கலப்பானென்பார், ‘நாடிகளுடுபோய்ப் புக்க வலஞ்சுடர்தான்’ எனவும், அவரை உள்ளபடியே உணர்ந்தவர்க்கு மோட்சம் வருமென்பார், ‘வீடுதருமாய்விரைந்து’ எனவுகூறினார். (8)

9. நாடிவழக்க மறிந்து செறிந்தடங்கி நீடோளிகாண்ப தறிவு.

(பதவரை.) நாடி = நம்புகளின், வழக்கம் = வழக்கங்களை, அறிந்து = உணர்ந்து, செறிந்து = செருக்கி, அடங்கி = ஒடுக்கி, நீடி = மிகுங்க, ஒளி = தேஜஸை, காண்பது = தெரிசிப்பது, அறிவு = அறிவாகும். (எ-று.)

(கநுத்துவரை.) நாடியின் வழக்கத்தை யறிந்து அடங்கிச் சில பெருமானைக்காண்பது அறிவாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷங்கவரை.) அறிவானது சர்வேஸ்வரனை அறிவதற்கு உள்ளதாகுமென்பார், ‘நீடோளிகாண்புதறிவு’ என்கூறினார். (9)

உ. ஒளவைக் குறள்

10. அறிந்தடங்கி நிற்குமந் நாடிகடோறுஞ் செறிந்தடங்கி நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவரை.) அறிந்து = உணர்ந்து, அடங்கி = ஒடுக்கி, நிற்கும் = திருக்கின்ற, அநாடிகள் தோறும் = அந்த நாடிகளிலெல்லாம், சிவம் - சிவமானது, செறிந்து = நிறைந்து, அடங்கிநிற்கும் = மறைந்திருக்கும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) சிவபெருமான் நாடிகளிலெல்லாம் தினமுங் கலங்கிருப்பார் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை.) சிவபெருமானுனவன் நாடிகளிலெல்லாக கலங்கு நிற்குமென்பார், ‘அறிந்தடங்கி நிற்கும் நாடிகளோது செறிந்தடயகி நிற்குஞ்சிவக்’ எனக்கூறினார். (10)

5. வாயு தாரணை.

1. மூலத்திற்கோண்றி முடிவிலிருநான்காகிக் கால்வெளியிற் பன்னிரண்டாங்காண்.

(பதவுரை.) மூலத்தில்=மூலாதாரத்தில், தோன்றி=உண்டாய், முடிவில்=முடிவின்கண். இருநான்குஆகி=எட்டாகி, கால்=வாயுவானது, வெளியில்=கெளியினிடத்தில், பன்னிரண்டுஆம்=பன்னிரண்டாகும், காண்=பாரப்பாயாத. (எ-று.)

(கநுத்துரை.) வாயுவானது மூலாதாரத்திலுண்டாய் முடிவில் எட்டாகப் பரங்கு வெளிப்படும்போது பன்னிரண்டாகி நிற்குமன்பதுகருத்து. (1)

2. இடையிங்கலைகளி ரேசுகமாற்றி
லட்டடி மரனு ஏருள்.

மூலமும் - உரையும்.

உ.ஏ.

(பதவுரை.) இடை=இடைகலையிலும், (இடதுநாசியிலும்) பிள்ளைகளில்=பிள்ளைகளிலும், (வலதுநாசியிலும்) இரேசுகம் ஆற்றில்=இரேசுகஞ்செய்தால், அரனுர்அருள் = சிவபெருமானுடைய திருவருளானது, அடையும்=உண்டாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை) நாசித்துவாரங்களிலுல் இரேசுக, பூரக, கும்பகங்களைச் செய்தால் சிவபெருமானுடைய திருவருள்கைக்கூடும் என்பதுகருத்து. (2)

3. அங்குவியான்முடி முறையாலிரேசிக்கிற
பொங்குமாம் பூரகத்தினுள்.

(பதவரை.) அக்குவியால்=விரல்களினால், மூடி=மூடி, மூறையால்=கிரமத்தோடு, இரேசிக்கில்=இரேசுகளுக்கென்றால், பூரகத்தினால்=பூரகத்திலே, பொழுதுமாம்=விளங்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) விரல்களினால் நாசினை மூடவேண்டிய கிரமப்படிமூடி இரேசித்து அதைப்பூரித்தால் சிவபெருமானுடைய திருவருள் விளங்கும் என்பதுகருத்து. (3)

4. எண்ணிலிழ்யுழி யுடம்பாயிரேசிக்கி ஏண்ணிலைமை பெற்ற துணர்வு.

(பதவரை.) எண்ணிலிழ்யுழி=அகேகாலங்கள், உடம்பு = க.ஏ.த்தில், ஆய்=ஆய்க்கு, இரேசிக்கில்=இரேசுகளுக்கென்றால், உணர்வு=உணர்ச்சியானது, உள்ளிலைமைபெற்றது = அகளிலைமையை யடைந்ததாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) அகேகாலங்கள்வரைக்கும் பிரானுயாமஞ்செய்தால் அகமானது உறுதிப்பாட்டையடையும் என்பது கருத்து. ()

5. மயிர்க்கால் வழியெல்லா மாய்கின்றவாயு வுயிர்ப்பின்றி யுள்ளேபதி:

சூ

ஓளவைக் குறள்

(பதவரை.) மயிர்க்கால் வழியெல்லாம்=மயிர்க்கால் வழிகளிலெல்லாம், மாய்கின்ற=செலவாகின்ற, வாயு=வாயுவை, உயிர்ப்பின்றி=பெருமுக்கவிடாமல், உள்ளே=அந்தர்முகத்தில், பதி=அடக்கஞ்செய். (எ-று.)

(கருத்துரை.) மயிர்க்கால்கள் வழியெல்லாம் வீணுகமாய்க்கு விகிகின்ற வாயுவைஉள்ளே அடக்கஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷங்குரை.) மயிர்க்கால்களில் வாயு செல்லுவது சுபாவத்தானே யென்பார், ‘மயிர்க்கால் வழியெல்லா மாய்கின்றவாயு’ எனவும், மூச்சைஉள்ளேயடக்கவேண்டுமென்பார், ‘உயிர்ப்பின்றி யுள்ளேபதி’ எனவுங்கற்றினார். (5)

6. இரேசிப்பதுபோலப் பூரித்துநிற்கிற றராசமுனைநாக் கதுவேயாம்.

(பதவரை.) இரேசிப்பதுபோல=இரேசக்ஞ் செய்வதுபோல. பூரித்துநிற்கில்=பூரக்ஞ் செய்திருங்தால், நாக்கது=காவானது, தராசமுனையாம்=தராசமுனைபோல் நிற்கும். (எ-று.)

(கநுத்துரை) இரேசகத்தின் அளவைப்போலவே பூரகமுன் செய்தால் நாவானது தராசின்முனையைப்போல்கடுவுகிலைமையாய நிற்கும் என்பதுகருத்து.

(விசேஷவரை.) யோகநாலார் இரேசகத்தையும் பூரகத்தையும் தாங்கள் பழகிய நூற்களிற் சொல்லியவண்ணம் முறையுடன் செய்து அண்ணாக்கு பெரியகாக்கு இவைகளை உண்ணாக்குக்கு மத தியமாக அசையாமல் நிறுத்தவேண்டுமென்பார், ‘இரேசிப்பதுபோலப்பூரித்துநிற்கிற றராசமுனை நாக்கதுவேயாம்’ என்றகூறினார்()

7. கும்பகத்தினுள்ளே குறித்தரனைத் தானே நும்பிபோனிற்குந் தொடர்ந்து. [க்கிற

மூலமும் - உரையும்.

2 டு

(பதவரை.) கும்பகத்தின்உள்ளே=கும்பகத்தில், அடினை=சிவ பெருமானை, குறித்து=பார்ந்து, தான்=தான், நோக்கில்=தரிசித தால், தொடர்ந்து = வாய்வானதுதொடர்ந்து, தம்பிழ்பால் நிற்கும்=தும்பியைப்போலிருக்கும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) வாசியை எந்தப்பக்கத்திலும் செல்லவூட்டாமல் நிறுத்துவதாகிய கும்பகத்தில் வாய்வானது தும்பியைப்போல் தொடர்ந்துநிற்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவரை) கும்பகஞ்செய்யுக்கால் வாசியானது தம்பிழ்பால் கலனம்போல் அசையாது நிற்குமென்பார், ‘தும்பிபோல்நிற்குந்தொடர்ந்து’ எனக்கூறினார். (.)

8. இரேசகபூரக கும்பகமாற்றிற் றராசபோனிற்குந் தலை.

(பதவுரை.) தலை=தலையானது, இரேசகம் = ரேசகத்தையும், பூரகம்=பூரகத்தையும், கும்பகம்=கும்பகத்தையும், ஆர்றின்=கிரம ப்படிசெய்தால், தராசமுனைபோல் = தலைவின் முனையைப்போல், நிற்கும்=இருக்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை) இரேசக, பூரக. கும்பகங்களை முறையே செய தால் அவர்களுக்கு தலையானது தராசமுனையைப்போல் நிற்கும் என்பது கருத்து. (ஏ)

9. வாயுவழக்க மறிந்து செறிந்தடங்கி வாயுட்டீபருக்க முண்டாம்.

(பதவுரை.) வாயு=கலைசளின், வழக்கம்=மாறும்வழக்கத்தை, அறிந்து=நன்றாய்வர்க்கு, செறிந்துஅடங்கில் = ஒருமித்துஷ்டுக்கி னால், ஆயுக்கெறுக்கம் = ஆயுகவிர்த்தியானது. உண்டு ஆஃ=உண்டாகும். (எ-று.)

உரை

ஓலவைக் குறள்

(கருத்துரை.) வாயுகூடியேண்டாவது சரீரமாகையால் அவ் வாயுக்களின் தன்மைகளை நன்றாய்வர்க்கு அவைகளை அடக்கி னால் ஆயுகவிர்த்தியை யடையும் என்பது கருத்து. (ஏ)

10. போகின்றவாயு பொருந்திற்சிவமொக்குந் தாழ்கின்ற வாயுவடக்கு.

(பதவுரை.) போகின்ற வெளிப்பட்டுப்போகின்ற, வாயு=வா யுவானது. பொருந்தில்=சரீரத்திற்குள் அடங்கினால், சிவம்தோக்கும்= சிவத்திற்கொப்பாகும், (ஆகையால்) தாழ்கின்ற=அட்சுங்காகழிக்கு னைபோகின்ற, வாயு=வாயுவனிலை, அடக்கு=சரீரத்தின்கண்ணே நிறு கதக. (எ-று.)

(கருத்துரை.) வெளியே வீணுகப்போகின்ற வாயுவை உள்ளீ ய யடக்கினால் சிவபெறுமானாக ஆக்கூடும் என்பது கருத்து. (ஏ)

6. அங்கி தார ணை.

1. அந்தக்கிளங்கி பழல்போலத்தானேக்கிற் பாந்தப் பிறப்பறுக்க வாம்.

(பதவரை.) அந்தக்கிள் = கண்டசியில், அங்கி = மூலாக்கினி யை. அழல்போல = தேஜஸைப்போல், தான் = யோகியானவன், கொக்கில் = கரிசித்தால், பங்கம் = பற்றுமிடல்புடைய, பிறப்பு = ஜெக்மத்தை, அறுக்கலாம் = சீக்கலாம். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) யோகிகள் மூலாக்கினியைச் சுழிமுனையில் தரி பத்தால் ஜெக்மத்தை யநவே ஒழித்தவர்களாவார்கள் என்பது கருத்து.

ஆலமும் - உரையும்.

2 1

2 உள்ளும்புறப்பு மொருங்கக் கொழுழுறிற் கள்ளமல மறுக்கலாம்.

(பதவரை.) உள்ளும் = அகத்திறும். புறப்பும் = வெளியிலும் - ஒருக்க = ஏகமாக, கொழு = கொழுமையானது, ஊறில் = ஊழுமா ஞல், கள்ளம் = வஞ்சலையெடுத்தைய, மலம் = மாவ்கையை. அறுக்கலாம் = சீக்கலாம். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) உள்ளும் வெளியும் ஒன்றுக்கப்பார்ப்போர் மாய் கையை ஒழிப்பகர்களாவாகன் என்பது கருத்து. (2)

3. எரியுங்கழல்போல வெள்ளுறநோக்கிற் கரியுங் கண்ணுருவமாம்.

(பதவரை.) எரியும் = கரிகின்ற, கழல்போல = அக்கினியைப் போல, உள்ளுற் = அந்தர்முகத்தில், ரோக்கில் = கரிசித்தால், கரியும் = அடுப்புக்கரியும். கண்ணுருவமாம் = அக்கினியின் ரூபத்தை யடைவதாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) அந்தர்முகத்தில் அக்கினி தரிசனஞ் செய்ய வேண்டும் என்பதுகருத்து. (3)

4. உள்ளங்கிதண்ணையோருங்கக்கொழுழுறில்

வெள்ளங்கி தானும்விரைந்து.

(பதவுரை) உள்ளங்கிதன் னை=மூலாக்கினியை, ஒருங்க=எக்மாக, கொழுஷநில்=கொழுமையானது ஐற்றனால், விரைந்த=சீக்கிரமாக, வெள்ளங்கிதானும்=அதுவெள்ளங்கியாகும். (எ-று.) (4)

5. உந்தியினுள்ளே யோருங்கச்சுடர்பாப்சி எந்தியழு அருவமாட்.

அ ஓலைவக் ரூறல்

(பதவுரை) உந்தியின்ரன்னே = மூலாதாரத்தின்கண், ஒரு ஏந்தமாக, சுடர்=அக்கினியை, பாய்சில்=பாய்சினே, அந்தி=லைசில், உருஷம் தழுல் ஆம்=சீரம் அக்கினிமயத்தையடையும் (5)

(கநுத்துரை) மூலாதாரத்தில் மூலக்கணலை வளரக்கொல் கும் அக்கினிமயத்தையடையும் என்பதுகருத்து. (6)

6. ஜூயைத்துமாய வகத்து வெரிநோங்கிற பொய்யைத்தும் போகும்புறம்.

(பதவுரை) ஜூயைத்தும்=இருபத்தைந்துத்துவங்களும். மாயய, அகததுள்=உள்ளே, வரிநோக்கில் = மூலாக்கினிபத ஹரி மால், பொய்யூத்தும்=ஜக்துபொய்களும், புறம்போகு=வெளி புறப்போகும். (எ-று.) (6)

7. ஜூம்பதுமொன்று மழல்போலத் தானேஞ் அம்பரொளியாப் விடும். [கி]

(பதவுரை) ஜூம்பதும்ஒன்றும்=ஜூம்பததோ ட்சரங்களையும், ஸ்போல=அக்கினிசொருபமாக, தான்=தான், கோக்கிலை=பா அால். உம்பா=மேலைவிளக்குகின்ற, ஒளிபாய்விசிம் = தேஜோ நகைக்கும். (எ-று.)

(கநுத்துரை) ஜூம்பததோ ட்சரங்களையும் தேஜோ சொருப த ஹரிசித்தால் சரீரமும் தேஜோமயத்தையடையும் என்பது தத். (7)

**8. தூண்டிஞ்சுடரைத் துவங்காமற் ரூலேக்
வேண்டிய குறைபூட்டக்கலாம்.** [கில்

(பதவுரை) அண்டும் = தவசிரேஷ்டர்களால் தூண்டப்படுகிற சுடரை = தேஜோமயப்பொருளை, துளக்காமல் = அசையாமலபூம் - உறையும். 2 சு

ஏக். தான் - சான், சோக்கில் = பார்த்தால், வேண்டும் = ஆவர்களால் விரும்பப்படுகின்ற, குறை = குறைவிலை, முடிக்கலாம் = சிரைவீல் நிறலாம் (எ-இ)

(கநுத்துரை.) எக்காஸத்திலும் அடியாத்தன்மையை புதைய இறைவனை உள்ளபடியே உணர்வார்கள் சர்வகுறைகளி என்றால் கீருவார்கள் என்பது கருத்து. (9)

**9. உள்ளத்தாலங்கு பொருங்கங்கொழுபூரில்
மேம்ஸத்தான் வீடாம் விரைந்து.**

(பதவுரை) உள்ளத்தால் = மனத்தினால், அங்கி = அக்கினியா எது, ஒருசக = முழுமையும், கொழுபூரில் = கொழுவானது விசேஷக்குமானால், வீடு = மோட்சவீடானது, மென்ஸ சான்திலைந்து = பொறுமையோவிரைந்து, ஆய் = உண்டாகும். (எ-இ)

(கநுத்துரை.) மனத்தினால் அக்கினியை வசப்படுத்துவேண்டும் என்பதுகருத்து. (9)

**10. ஒள்ளிதா யுள்ள சுடரை யறநோக்கில்
வெள்ளியா மாலை விளக்கு.**

(பதவுரை.) ஒள்ளிதாயுள்ளசுடரை = விளக்கமுற்றிருக்கின்ற தேஜோமயப்பொருளை, உர் = மிகுதியும், சோக்கில் = பார்த்தால், மாலைவிளக்கு = மாலையிலுண்டாகும் விளக்கானது, வெள்ளியாம் = வெள்ளிபோல்விளக்கும். (எ-இ.)

(கநுத்துரை.) சர்வேஸ்வரனை முழுமையும் உற்றப்பார்த்தால் தேஜோமயத்தை யடையலாம் என்பதுகருத்து. (10)

7. அ முத்தா ர லை.

1. அண்ணேக்குத்தன்னை யடைத்தங் கமிர்து விண்ணேர்க்கு வேந்தனுமாம். [ண்ணில் (பதவரை.) அண்ணேக்குத்தன்னை அடைத்து=அண்ணேக்குளன் மேல்காக்கை மேல்வழிக்கு அடைக்கு, அங்கு = அவ்விடத்தின் ஸ்டாகின்ற, அவிர்து=அவிர்தத்தை, ஓண்ணில் = பானஞ்செசி ல, விண்ணேர்க்கு பேச்தனுமாம்=தேவர்களுக்குத் தலைவருளை திடுமாகலாம். (எ-று.)]

(கநுத்துரை.) மேல்காக்கை அவ்விடத்திலுள்ள வழிக்குத்தடை கலைவத்தப் பார்த்தாலுண்டாகின்ற அமிர்தத்தைப் பானமாகப் பகுகின்ற யோகிகள் தேவேச்திரபதவியையும் அடைவார்கள் பததாக்குது. (1)

2. ஏ. ரெண்கலையி னிறைந்த வாமிர்துண்ணில் பூரண மாரும் பொலிந்து.

(பதவரை., ஏ. ரெண்கலையில்=பதினுடைக்லகளிலும், நிறைக்தணமாயிருக்கின்ற, அவிர்து=அவிர்தத்தை. ஓண்ணில்=பானஞ்சதால், ஏ. பாலிந்து = விளக்கி, பூரணமாரும் = பரிபூரணத்தை டயலாம். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) பண்ணிரண்டுகலைகள்.வும் கலந்திருக்கின்ற அமித்தைப் பானஞ்செய்தால் பரிபூரண ததையை அடைவதற்குத் தடவில்லை என்பதுகருதது. (2)

3. ஓங்காரமான கலசத்தமிர்துண்ணில் போங்கால மில்லை புரிந்து, மூலமும்-உரையும்.

(பதவரை.) ஓங்காரம் ஆனகலசத்து=பிரண வாகாரமாயிருக்கின்ற கலசத்திலிருள்ள, அயிர்துடன்னில் = அமிர்தத்தைப் பருகி னால், புரிந்து=செய்து, போக்காலமில்லை = இறக்குங்காலம் வருத்வில்லையாகும். (எ-து.)

(கநுத்துரை) பிரணவாகாரமாயிருக்கின்ற கலசத்தினிடமாக விருக்கின்ற அமிர்தத்தையுண்டால் அவர்கள் சிரஞ்சில்யாக வாழ் வார்த்தை என்பது கருத்து. (3)

4. ஆனகலசத் தமிர்த்தை யறிந்துண்ணில் பேர்னகம் வேண்டாமற் போம்.

(பதவரை.) ஆன=பொருங்கினி, கலசத்து அமிர்தை=பொற் கலசத்திலிருக்கின்ற அயிர்த்தை, உண்ணில்=பருகினால், போன கம்=சாப்பாடு, வேண்டாமற்போம் = வேண்டியதில்லாமற் போவ விடும். (எ-து.)

(கநுத்துரை.) அமிர்தகலசத்தில் நிறைக்கிருக்கின்ற அமிர்தத்தை உள்ளன்போடு உண்போர்கள் ஏன்றைக்கும் ஆகாரம் கேள்டாத மகாயோகிகளாவார்கள் என்பதுகருத்து. (4)

5. ஊறுமமிர்த்ததை யுண்டிடுறப் பார்க்கில் கூறும் பிறப்பறுக்க லாம்.

(பதவரை.) ஊறுமமிர்த்ததை = சரக்கின்ற அமிர்தத்தை, உண்டிடுற=உண்டியாக, பார்க்கில்=பார்த்தால், கூறும்=சொல்ல ப்படுகின்ற, பிறப்பு=வெள்ளமைவை, அறுக்கலாட்=ஒழிக்கலாம். ()

(கநுத்துரை.) யோக மேல்ட்டால் எவ்வளவுகள் அங்குவிலை கின்ற அமிர்தபானங்குசெய்கிறுனே, அவங் இனிவருஞ் சென்மக களை வெகுவேசாக அறுப்பவனுவான் என்பதுகருத்து. (5)

ந. 2 ஒளவைக் குறள்

6. ஞான வொளிவிளக்கா னல்லவாரிர் துண் ஆன சிவயோகி யாம். [ணில்

(பதவரை.) ஞானாளி=ஞானதேஜஸபுத்தய, விளக்கா... = வினக்கினுல், நல்ல = உயர்வாகிய, அமிர்து = அமிர்தததை. உண் ஸ்தில்=பருதினுல், ஆன =பொருந்தின, சிவயோகியாம் = சிவயோகியாக்கூடும். (எ-று)

(கநுத்துரை.) ஞானத்தையே உள்ளபடி யதுபவித்து அதினுல் விளையக்கூடிய அமிர்தததைப்பருதினுல் உண்மையான சிவபோகியாவதற்குத் தடையில்லை என்பது கருத்து. (6)

7. மேலையமிர்தை விளங்காமற் ரூ ஞான்னி காலனை வஞ்சிக்க வாம். [ல்

(பதவரை.) மேலை அமிர்தை=மேல் விலத்தில் விளைத்துவருகின்ற அமிர்தத்தை, விலங்காமற்=ஒழியாமற்=தான் உண்ணில்=தான் பருகுவானுலை, காலனை=எமனை, வஞ்சிக்கவாம்=வஞ்சனை செய்யக்கூடும். (எ-று.)

(கநுத்துரை) சழினுஸ்தானத்திற்கு மேற்பட்ட ஸ்தானத்தில் உண்டாகின்ற அமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்தால் என்வருதலில்லை என்பதுகருத்து. (7)

8. காலனை ஞானமுதுவா நயந்து. ஞான மதுவா நயந்து.

(பதவரை.) கால் அனஸ்ஜாஸ்க=காந்தினுஜாந்டாகின்ற அனஸ்ஜானது ஷக்க, கலந்த=அதினுல் அங்விடததில் சேர்ச்சிருக்கின்ற, அமிர்தஉண்ணில்=அமிர்தத்தைப்பருதினுலி, நயந்து=விரும்பி, ஞானமதுவாம்=ஞானமானது சைகூடும். (எ-று.)

ரூஸமும் - உரையும்.

ந.ஏ.

(கநுத்துரை.) சரசம்பந்தமா விருக்கின்ற அமிர்தத்தை யுண்டால் ஞானயகைகூடும் என்பது கருத்து. (8)

9. எல்லையிலின்னமிர்த முண்டாக்கினிதிருக் தொல்லை முதலொளியேயாம். [கில்

(பதவுரை.) எல்லையில் இன்னமிர்க்கம் உண்டு=அளவு சொல்லப்படாத இனிமையாகிய அரிதத்தைப்புசித்து, ஆகு=ஆவ்விடத்தில், இனிது இருக்கின் = செங்கையாகவிருக்கால், தொல்லை=பழையையான, முதல் ஒரிசீயதும்=முதல்வலுடைய நேரோமயமீடு உண்டாக்காகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை) அளவு சொல்லப்படாத பேரின்பாமிர்தத்தை உண்டிருக்கால் இறைவலுடைய சொருபீமே கைகூடிம் என்பது கருத்து. (1)

10. நிலா மண்டபத்தி னிறைந்த வயிர்துண்டு உலாவலா மந்தரத்தின் மேல். [னில்

(பதவுரை.) நிலாமண்டபத்தில்=ஏந்திரானுனவன் எழுந்தருளி விருக்கின்ற மண்டபத்தின்கண், ஏற்றத்துமிர்து=உண்ணல்=நிறைந்திருக்கின்ற பேரின்பாமிர்தத்தை உண்டால், அந்தரத்தின்மேல்=மேலாகாயத்தில், உலாவலாம்=வாசஞ்செய்யலாம். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) சங்கதிரமண்டலத்தில் விருக்கின்ற அயிரத்தைப் பானஞ்செய்யவல்லவர்க்கு மேலுவகத்தில் உலாவுகின்ற சக்கிபுண்டாகும் என்பது கருத்து. (10)

.
.

ஒளவைக் குறள்

8. அர்ச்ச னை.

1. மண்டலங்கண்ணறு மருவவு=னிருத்தி அண்டரைன பர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை.) மண்டலங்கள் மூன்றுப்=சோமஞ்சியாக்கினில் மும் மூன்றுமண்டலங்களையும், மருவ=சேர, உடன் இருத்தி=உட-

னவிருங்கப்பண்ணி, அண்டைபொருங்கினா, ஆரணை=சிவபெருமா
ர, அர்ச்சிக்கும் ஆறு=அருச்சனைசெய்யும் விதமாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) மும்மண்டலங்களையுஞ்சகாயமாகக் கொண்டே
இறைவனை அர்ச்சிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (1)

2. ஆசனத்தைக்கட்டி பரஞ்றன்னை யர்ச்சித் பூசனைசெய்ய துள்ளே புணர். | நுவ்

(பத்வுரை.) ஆசனத்தைக்கட்டி=ஆசனங்களை ஏற்படுத்திக்கொ
ஷ்டு. அரஞ்சன்னை=சிவபெருமானை, அர்ச்சித்து = அருச்சகளைச்
ஷ்டு, பூசனைசெய்து=பூசித்து, உள்ளே = மனத்தின்கண், புணர்=
ஸ்த்ரீயாக. (எ-று.)

(கநுத்துரை.) ஆசனங்களோடு இறைவனை யோகசாதனம்
ஏல் கலக்கவேண்டும் என்பதுகருத்து. (2)

3. உள்ளமேடீடு முணர்வே சிவலிங்கந் தெள்ளிய ராச்சிக்கு மாறு.

(பத்வுரை.) உள்ளமேடீடம்=மனமேடீடமாகவும், உணர்வே
சிவலிங்கம்=உணர்ச்சியே சிவலிங்கமாகவும், தெள்ளி=ஆராய்த்து,
ராச்சிக்கும் ஆறு=அருச்சனைசெய்யும்விதமாகும். (எ-று.)

மூலமும் - உரையும்.

ந.ஞி

(விசேஷவுரை.) பரமேஸ்வரனை உள்ளபடியே ஆஸ்ரயிக்கவே
ண்டியவர்கள் அவனை இருதயகமலத்திலிருக்கே வணங்கவேண்டு
மென்பார், 'உள்ளமேடீடு முணர்வேசிவலிங்கம்' எனவும் இங்வண்
ண்குசெய்பவர்கள் ஞானிகளென்பார், தெள்ளியர்ச்சிக்குமாறு'
எனவுடன் கூறினார். (3)

4. ஆதாரத்துள்ளே யறிந்துசிவ னுருவைப் பேதமற வர்ச்சிக்கு மாறு.

(பத்வுரை.) சிவனுருவை பரமேஸ்வரனுடையருபத்தை, ஆடு

த்துன்னே=ஆரூதாரங்களுக்குள், அறிந்து-உணர்க்கு, பேதமறையாதொருவித்தியாசமு முண்டாகாமல், அர்ச்சிக்குமாறு = அருச்சனைசெய்யும் விதமாகும்.

(கநுத்துரை.) ஆரூதாரங்களிலும் சிவபெருமானுடைய சொருபத்தைக்கண்டே பெரியோர்கள் அருச்சனைசெய்வார்கள் என்பது கருத்து.

(விடேஷ்வரை.) மூலாதாரம், சுவாதிவிட்டானம், மலீபூரகம், அநாகதம், விசத்தி, ஆஞ்சனை என்னும் ஆரூதாரங்களினுமேஇறையௌனை உள்ளபடி உணரவேண்டுமென்பார், ‘ஆதாரத்துன்னே யறி ந்து சிவனுருவை’ எனவும், அங்கனமறியப்பட்ட இறைவனைஅவிடங்களிலேயே அர்ச்சனைசெய்யவேண்டுமென்பார், ‘பேதமறவர்ச்சிக்குமாறு’ எனவுய்க்கூறினார். (4)

5. பூரித் திருந்து புணர்ந்து சிவனுருவைப் பாரித்தனுக்கர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை.) பூரித்திருந்து = பூரகஞ்செய்து, புணர்ந்து=கலங்கு, சிவனுருவை=சிவபெருமானுடைய சொருபத்தை, அங்கு=அங்கு, விடத்தில், அர்ச்சிக்குமாறு=அருச்சனைசெய்யும் விதமாகும் (எ-ற.).

கீ ஒவாவைக் குறள்

(கநுத்துரை.) சிவபெருமானைப் பூரகத்தால் அர்ச்சனை செய்யவண்டும் என்பது கருத்து.

(விடேஷ்வரை.) சிவயோகஞ்செய்வோர் இரேசா, பூர்க, குற்கங்களேயே அவ்யோகத்திற்கு முந்தாரணாமாகக்கொண்டு அதிலூரகத்தினுலேயே இறைவனை அர்ச்சிக்கேவண்டுமென்பார். ‘பூரித்து புணர்ந்துசிவனுருவைப் - பாரித்தங்கர்ச்சிக்குமாறு’ எனக் கீறினார். (5)

6. விளக்குறுவி, தையான் மெய்ப்பொருளை, துளக்கற வர்ச்சிக்கு மாறு. | கண்டி

(பதவுரை.) விளக்குறு = தகளிலிக்கப்பட்ட, சிங்கறயால்--னத்தினால். மெய்ப்பொருளை = உண்மைவால் துவை. கண்டி-பாரது, துளக்கற=குந்தமில்லாமல், அர்ச்சிக்குமாறு=அருச்சனைசெய்யும் விதமாகும். (எ-ற.)

(காத்துரை.) தெளிக்க விக்கட்டமையவர்களே சர்வேஸ்வர நான்டையவேண்டும் என்பது கருத்து

(விசேஷங்களை.) யோகிகள் கல்விகேள்விகளில் விளக்கிய சிக்கதயுடையவர்களைப்பார், விளக்குறுசிக்கதயாலும் எனவும், இதை மீண்டும் காண்தியது அத்தியாயசியமென்பார், ‘மெய்ப்பொருளைக்கண்டு துளக்கற்றச்சிக்குமாறு’ என்றுகூறினார். (6)

7. பிண்டத்தி னுள்ளே பேராதிறைவனைக் கண்டுதா னர்ச்சிக்கு மாறு.

(பத்துரை., பிண்டத்தினுள்ளே=உள்ளிடத்திலே, பேராதிறைக்காமல், இறைவனை=கடவுளை, கண்டு = பார்த்து, அர்ச்சிக்குமாறு=அருசுசெலைசெய்யும் விதமாகும்.) (எ-ற.)

ஏவழும் - உறையும்.

ஏன்

(காத்துரை.) அங்கரமுகக்கில் இடைவீடாது இறைவனை அர்ச்சிக்காலென்றும் என்பது கருத்து.

(விசேஷங்களை.) சர்வமணிதர்களும் கடவுளை அந்தர்முகமாக அருசுளை செய்ப்படேண்டுமென்பார். ‘பிண்டத்தினுள்ளே பேராதிறைவனைக் கண்டுதானர்ச்சிக்குமாறு’ என்கூறினார். (7)

8. மந்திரங்களைல்லா மயங்காமலும் ணினை முந்தரனை பார்ச்சிக்கு மாறு. [ந்து

(ஒத்துரை.) மந்திரங்கள் எல்லாப் பார்வமங்கிப்பகவிலிரும், மயங்காமல்=மயக்கத்தை யஸ்டாமல். உள்ளினைக் காலாக, திஸ்விளைத்து. முந்த=முன்னாக, அப்போ=தியபெருமானை, அர்ச்சிக்குமாறு=அருசுப்பேசெய்யும் விதமாகும். (எ-ற.)

(காத்துரை.) சர்வமங்கிராயாலோ வெல்லாம்மபங்காமல்சர்வேஸ்வரனை உள்ளிடத்தில் கமலசாரங்கு செய்யபேண்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷங்களை.) ஜபகர்ணாரைழுக்காயும் அந்தந்த ஆசாரங்களில் விடோதிக்காமல்சிறுத்தகவீண்டுமென்பார், ‘மந்திரங்களை வெல்லாமயக்காமல்’ எனவும், அந்தர்முகத்தில் ணினைக்கயேண்டு மெ

ன்பார், ‘உண்ணினைக்கு’ எனவும், சர்வேஸ்வரானை வணக்கவேண்டுமென்பார், ‘முந்தரையர்ச்சிக்குமாறு’ எனவுகூறினார். (8)

9. பேராக்கருத்திலூற் பிண்டத்தி னுண்ணி தாராதனை பெய்ய மாறு. [கோந்

(பதவரை.) பிண்டத்திலூன்=அந்தர்முகத்திலிருக்குத், பேராக்கருத்தினால்=ஐழியாதனன்னத்திலூன், நினைக்கு=எண்ணி, ஆராதனை பெய்யுமாறு=அருச்சனை செய்யவேண்டிய விதமாகும். (எ-று.)

ஏ ஒளவைக் குறள்

(கநுத்துரை.) இறைவன் அந்தர்முகத்தில் அருச்சனை செய்ய வண்டும் என்பதாம்.

(விசேஷவுரை.) இறைவன் அந்தர்முகத்தில் எழுங்கருளியிருவதென்பார், ‘உண்ணினைக்கு’ எனவும், ‘அவனை இடைவிடான் சிக்திக்கவேண்டுமென்பார், ‘பேராக்கருத்தினால்’ எனவும், திப்படி அருச்சனை செய்யவேண்டுமென்பார், ‘ஆராதனை செய்ய ருது’ எனவுகூறினார். (9)

10. உள்ளத்தினுள்ளே பறப்பார்த்தங்கொண் மேள்ளத்தா னர்ச்சிக்கு மாறு. [சுட்டரை

(பதவுரை) ஒள்சுட்டரை = ஒள்ளியதேஜோமயப் பொருளை, ஸ்ளத்திலூன்னே = மனத்தின்கண், உற=மிகுதியாக, பார்த்து=ங்கு, அங்கு=அங்கிடத்தில், மேள்ளத்தான்=மெதுவாக, அர்ச்சி தமாறு=அர்ச்சனை செய்யும் விதமாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) சர்வேஸ்வரருகிய இறைவனை காம் கமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டியது அந்தர்முகத்தி வென்பது கருத்து. (10)

9. உள்ளுணர்தல்.

1. எண்ணிலி யூழி தவஞ்செய்திங் கீசனை உண்ணிலைமை பெற்ற துணர்வு.

(பதவரை.) எண்ணிலியூழி=அகேகாலக்களாக, தவஞ்செய்து=தவத்தைச்செய்து, இங்கு=இவ்விடத்தில், சசனை=சர்வேஸ்வரன், உண்ணிலைமைபெற்றது = மனோவறதியால் அடையப் பெற்று, உணர்வு=உல்லுணர்ச்சியாகும். (எ-று.)

மூலமும் - உரையும்.

நகூ

(கநுத்துரை.) உல்லுணர்ச்சியானது அகேகாலம்வரைக்கும் இடைவிடாமல் தவஞ்செய்து ஈஸ்வரனைப்பெற்றதாகும் என்பது கருத்து. (1)

2. பல்லுரூழி காலம் பயின்றறரனை யர்ச்சித்து நல்லுரைவு பெற்ற நலம்.

(பதவரை.) பல்லுரூழிகாலம்பயின்று=நெடுங்காலம் வரைக்கும் பழகி, அரனைஅர்ச்சித்து=சர்வேஸ்வரனை அர்ச்சனைசெய்து, உல்லுணர்வு=உயர்வாகிய உணர்ச்சியை, பெற்றங்கலம்=அடைந்தங்களையாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) அகேகாலம்வரைக்குக் தவஞ்செய்து உல்லுணர்ச்சியைப்பெற்ற விதமாகும் என்பது கருத்து. (2)

3. எண்ணற்கரிய வருந்தவத்தா வண்டே நண்ணப் படுமுணர்வு தான்.

(பதவரை.) எண்ணற்கு அரிய=சினைப்பதற்கு அருமையான; அருந்தகத்தால்=அருமையாகிய தவத்தினால், உணர்வுதான்=உணர்ச்சியானது. நண்ணப்படும்=அடையப்படும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) அகேகாலம்வரைக்கும் இடைவிடாமற் செய்த தலப்பயிற்சியினுலேயே உல்லுணர்ச்சியை யடையவேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

4. முன்னைப்பிறப்பின் முயன்ற தவத்தினால்

பின்னைப் பெறுமுனர்வு தான்.

(பதவரை.) முன்னைப்பிறப்பின்=பூர்வஜெஞ்மத்தில், முயன்=முயந்திசெய்த, தவத்தினால்=தவத்தினால், பின்னைப்பெறும்=பிறகே அடையக்கூடுமானது, உணர்வுதான்=கல்லுணர்வேயாகும். (எ-றூ-
ஸி)

ஒளவைக் குறள்

(கநுத்துரை.) பூர்வஜெஞ்மத்தில் செய்த தகசிரேஷ்டத்தால் கல்லுணர்வை யடைவதாகும் என்பது கருத்து. (4)

5. காயக் கிலேச முணர்ந்த பானன்றே ஒயா வுணர்வு பெறல்.

(பதவரை) காயக்கிலேசம்=சரிரத்தினுடைய கிலேசத்தை, உணர்ந்த=தெரிந்துகொண்ட, பயன் அன்றே=பயன் அல்லவர்; ஒயா உணர்வுபெறல்=ஒழிதலில்லாத உணாசியால் பெறுவதாகும். (5)

(கநுத்துரை.) சரிரத்தினுடைய உண்மையைத்தெரிந்து தவத்து செய்தாலே கல்லுணர்ச்சியைப் பெறக்கூடும் என்பது கருத்து. (6)

6. பண்டைப் பிறவிப் பயனுட் தவத்தினால் கண்டங்கு குணர்வு பெறல்.

(பதவரை.) பண்டைப்பிறவிப்பயனும்=பூர்வஜெஞ்மத்தின் பயனுகிய, தவத்தினால்=தவத்தினால், கண்டங்குணர்வுபெறல் = பார்த்துகல்லுணர்வைப் பெறுவதாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) பூர்வஜெஞ்மப்பயனே கல்லுணர்வு உண்டாவது என்பது கருத்து. (6)

7. பேராத் தவத்தின் பயனும் பிறப்பின்மை ஆராய்ந் துணர்வு பெறின்.

(பதவரை.) பேராதவத்தின்பயனும் = ஒழியாத தவத்தின்பயனுகிய, பிறப்பின்மை=ஜெஞ்மமில்லாமையே, ஆராய்ந்த=உணர்து, உணர்வுபெறல்=கல்லுணர்வு பெறுவதாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) தமத்தின்பயனே கல்லுணர்ச்சியை யடைவதாகும் என்பது கருத்து. (7)

ஸ்ரீமுஷ்-உரையும்.

சாக

**8. ஞானத்தா லாய வடம்பின் பயன்றே
மோனத்தா லாய வணர்வு.**

(பதவரை.) ஞானத்தால் ஆய=ஞானத்திலூண்டான். நட
ப்பின்=சர்த்திலுக்கடய. பயன்றே, பிரயோஜனமல்லபா. சோ
னத்தாலாய=மொனானஞானத்தாலுண்டான், உணர்வு = உணர்ச்சி
யாகும். (எ-று.) (8)

**9. ஆதியோ டொன்று மறிவைப் பெறுவது
நீதியாற் செய்த தவம்.** [தான்

(பதவரை.) ஆதியோடு என்றும் = முதற்பொருளுடன்கலர்கின்ற, அறிவைப்பெறுவதுதான் = நல்லுணர்ச்சியை யடைவதுவே, நீதியாற்செய்ததும்= நியாயத்துடன்கொட்ட தவமாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) உண்மைத்தவமாவது நல்லுணர்ச்சியை யடைவதாகும் என்பது கருத்து. (9)

**10. காடுமலையுங் கருதித் தவஞ் செய்தால்
கூடு முணர்வின் பயன்.**

(பதவரை.) காடும் மலையுங்கருதி=காட்டிலிருந்தும் மலையிலிருந்தும்கிளைத்து, தவஞ் செய்தால்=தயத்தைச் செய்தால், உணர்வின்பயன்கூடும்=நல்லுணர்ச்சியின் பிரயோசனமானது கைகூடும் ()

(கருத்துரை.) காடுமலைகளில் தவஞ் செய்தாலே நல்லுணர்ச்சிகூடுவதாகும் என்பது கருத்து. (10)

10. பத்தியடைமை.

—♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦—

1. பத்தியா வுள்ளே பரிந்தரனைத் தானேங் முத்திக்கு மூல மது. [கிள்]

(பதவரை) பத்தியால்=அன்பினேல், உள்ளே=மனத்தின்கண்ணே, பரிச்து=விரும்பி, அனை=சிவபெருமானை, தான்கோக்கின்கான்பார்க்கால், அது = அப்பார்வையானது, முத்திக்குமூலம்= தீமாட்சத்திற்குக் காரணமாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) இறைவனைப் பக்கியோடுவணக்குவதே மோட்டுமற்றுக் காரணமாகும் என்பது கருத்து. (1)

2. பாடியி மாடியும் பல்காலும் நேசித்துத் தேடுஞ் சிவசிந்தை யால்.

(பதவரை.) பாடியுமாடியும் = பாடியும்-ஆடியும், பல்காலும்= சீவிசால்வரைக்கும், நேசித்தும்=பழகியும், சிவசிந்தையால் = சிவனினைக்கும் மனததடனே, தேடும்=தேடவேண்டும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) பக்தியைக்கொள்கூக் கிவசித்தனையுடன் தேடவேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. அன்பா லழு மலரியி மாள்வானை யென்புருகி யுள்ளே நினை.

(பதவரை.) ஆள்வானை=நம்மையாண்டருங்செய்கின்ற ஓரை வீசு, அன்பால்=பக்தியின் மேலிட்டால், அழுதம் அலறியும்=அழுதம் அலறியும், என்புருகி=எலும்புகள் உருகும்படி, உள்ளே=மனத்தின்கண்ணே, நினை=சிந்தனைசெய். (எ-று.)

மூலமும் - உறையும்.

ஈந.

(கநுத்துரை.) இறைவனை கல்லதன் விழுடன் நினைக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

**4. பூசனை செய்து புகழ்ந்து மனங்கள் ந்து
தேசத்தால் சென்னத் தேடு**

(ஒத்துவரை.) பூசைகளைச் செய்து=பூசித்து, புகழ்க்கி=கொண்டாடி, மனங்கூர்க்குத் து=மனம்சூரியது, கேசத்தால் = உள்ளன்பிலூல், சூசைனத்தேடு=பரமசிவனை ஆராயவேண்டும். (எ-று.)

(கநுத்துவா) சர்வேஸ்வரனை உள்ளபடியேழுசித்து உணரவே ஸ்ரீம் என்பது கருத்து. (1)

5. கண்ணு வூறப்பார்த்துக் காதலாற் ரூடே
உண்ணுமே மீச தெளியி. [க்கிள்]

(பதவரை.) கண்ணுல்ல. தப்பாத்து=கண்களால் மிகவும்பார் ந்து, காதலால்=விருப்பத்துடன், தான்னோக்கில் = தான் பார்த்தால், சுசனாவிடப்பாமேஸ்வரனுடைய ஒளிமயமானது, உண்ணுத் தேவே=விழுங்கக்கூடியதாக விகிக்கும். (எ-து.)

(கநுத்துவர்) சர்வேஸ்வரனை உள்ளபடியே உணர்க்கு அகமா
ர்க்கமாகத தரிசிப்பவர்களுக்கு அவ்வெம்பெருமானுடைய தேஜோ
மயமானது அடியார்களை தன்னுள் அடக்கி மேம்பட்டுள்ளிருக்கும்ன்
பது கருத்து. (5)

6. நல்லானைப் பூசித்து நாதனென வருகில் நில்லாதோ வீச நிலை.

(பதவரா.) கல்லாணப்புசித்து = கல்வங்குகிய பரமேஸ்வர ஜீனப்பூசைசெய்து, நாதனெனவுருகில்=தலைவனே யென்ற மனமிட கிரின்றால், சுசன்திலை = சர்வேஸ்வரருடைய உண்மை நிலையானது, நில்லாதோ=குழிகொண்டிருக்க மாட்டாதோ. (எ-று.)

ஒளவைக் குறள்

(கந்துரை.) பரவேஸ்வரனைப்பூசைசெய்து யாரோருவாமன் ரினதுக்கண்ணார்வடோ அவர்களிடத்தில் சர்வேஸ்வரனுடைய கிருபா கொக்கமானது நிலைபெற்றுகிறதும் என்பது கருத்து. (6)

7. அடியார்க் கடியரா யன்புருக்கித் தமிழுள்

படியொன்றிப் பார்த்துக் கொள்வ.

(பதவரை.) அடியார்க்கடியாப்=அடியார்களுக்கு அடியார் களாக, அன்பு ஒருகி=பக்கிரினுவருகி, தம்முன்=தமாழுடைய மன ததிந்துள்ளே, படியொன்றி= உன்னாலகங்களிற்குலக்கு, பார்த்துக் கொள்வ=தாசித்து அடைதல்மேண்டிம். (எ-று.)

(கந்திதுரை.) அன்பர்களில் அன்பினால் இாகித்துகிடோப் பின்றவர்களுக்கே இறைவனுடைய திருவருள்ளக்கூடிம் என்பது கருத.

(7)

8. ஈசனெனக் கருதி யேல்லா வுயிர்களையும் நேசத்தால் நீதினைத்து கொள்.

(பதவரை.) எல்லாஉயிர்களையும் = சர்வபிராணிகளையும், ஈசனைக்கருதி=சர்வேஸ்வர ஞானடைய திருவருவமென்று நினைக்கு, சேசத்தால்=பிரியத்தினால், நினைந்துகொள்=பீபக்திசெய்து கொள்ளக்கடவாய். (எ-று.)

(கந்திதுரை.) சர்வபிராணிகளையும் ஈஸ்வரஞுடைய சோஞுபமாகவே கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து.

(8)

9. மெய்ம்மயிர்கூர விதிர்ப்புற்றுவேர்த்தெழு பொய்ம்மையி லீசனைப் போற்று. [ந்து

(பதவரை.) மெய்ம்மயிர்கூர = சரீரத்தில் மயிர்க்குச்செறிய, விதிர்ப்புற்று=புளகாங்கிதமாய், வேர்த்தனமுந்து = வேர்வையுடன்

மூலமும் - உரையும்.

ச-ஞி

ஏழுது, பொய்ம்மையில் = உண்ணமயாயிருக்கின்ற. ஈசனைப்போற்று=ப-மேஸ்வரரை துங்கிடும், (எ-று.)

(கந்திதுரை.) ஏழம்புகாய்கிறாகொள்ள உண்ணமயானகட விளை எண்ணக்கே உண்மை என்பது கருத்து.

(9)

10. ரெறி,ந்தறி,ந்து நாடி, செவ்விதாயுள்ளே

அறிந்துரைன யாப்பத்துக்காலம்.

(1. புதுக்கூர்.) சென்றால்தான் கீழ்க்கண்ட காடி - விரும்பி, சொல்லிதாய் = நன்குப்பி, உள்ளே = மனத்தினகளைப்போன்று... அறிந்து உணர்த்த, அரனை ஆப்கதுகொள்ள = பரமேஸ்வரன் ஆயங்கு யோவேண்டும். (எ. ந.)

(கருத்துறை) பூர்வவினா அக்கர்மகத்தில் தமிசிக்குமேண்டும் என்பது கருத்து. (10)

தி ரி வி ரி ட் பா ல்.

—+—————+—————+—————+—————+—

அருள்பேருதல்.

1. அருளினு லன்றி யகத்தறி வில்லை
அருளின் மலமறுக்க வாம்.

(பதவரை.) அருளினுவன்றி = திருவருளினுவல்லாமல், அத்து = மனத்தின்கண், அறிவில்லை = உணர்ச்சியில்லை, அருளின் மலம் அறுக்கலாம்=திருவருளினுல் மாயாமலத்தை யறுத்தொழில் கட்கூடும். (எ-ஆ.)

(நுத்துரை) திருவருளினால் சகலவிதமான மாண்புமையும் அதைதொழிக்கலாம் என்பது கருத்து. (1)

ചുവന്നൂർ കുട്ടികൾ

2. இருளைக் கடி.ந்தின் றிறைவ னருளால் தெருளைஞ் சிவசிந்தை யாம்.

(பதவரா.) இன்று இருளைக்கடிச்து = இன்றைக்கு இருளாய அஞ்சானத்தைக்கடிச்து, இறைவன் அருளால் = சிகபெருமா விடைய விருப்பயால், தெருளுஞ்சிவசிக்கதயாம்=தளிலையடைக்கடிய விவசிக்கதையுண்டாகும். (எ-று.)

(கந்துரை.) சிவபெருமானுடைய திருவுரூளால் அஞ்ஞான கைத்தப் போக்கழிக்கலாம் என்பது கருத்து. (2)

3. வாய்மையாற் பொய்யா மனத்தினால் மாசு தூய்மையா மீச னருள். [ற் ற]

(பதவரை.) வாய்மையால்=உண்மையினாலும், பொய்யாமனத்தினால்=பொய்க்காதமனத்தினாலும், மாசற்றதூய்மையால்=குற்றநிறபரிசுத்தத்தினாலும், ஈசன்அருள்=சர்வேஸ்வராஜைடய திருங்கள் உண்டாகும். (எ-று.)

(நுத்துரை.) உண்மையினால் சர்வகாரியங்களிலும் வல்ல இறைவனை அடையலாம் என்பது கருத்து. (3)

4. ஒவ்வகத்து ணின்ற சிவனருள்பெற்றக்கா அவ்வகத்து ளானந்த மாம். [ஸ்]

(பதவரை.) ஒவ்வகததுள்ளின்ற = ஒத்ததாகியமனத்தின்கண்டுமுக்கருளியிருக்த, சிவனருள்பெற்றக்கால்=சிவபெருமா னுடைய திருவருளையடைந்தால், அவ்வகத்துள் ஆகந்தமாய்=ஆனந்த மனத்திற்கு ஆகந்தமுண்டாகும். (எ-று.)

(நுத்துரை.) எல்லமனத்திலிருக்கின்ற சிவபெருமா னுடைய திருவருளையடைந்தால் ஆகந்த முத்யமாகும் என்பது கருத்து. (4) மூலமூம்-உரையும். சன

5. உன் னுங் கரும முடிக்கலா மோளிதாய் மன் னு மருள்பெற்றக் கால்.

(பதவரை.) ஒன்லிதாய்மன்னும் = தேஜோமயத்ஜதயுடைய காய் நிலைபெற்றிருக்கின்ற, அருள்பெற்றக்கால்=திருவருளையடைவோமானாலும், உன்னுங்கருமமுடிக்கலாம்=நினைக்கப்பட்ட கருமககளையெல்லாம் நிறைவேற்றலாம். (எ-று.)

(நுத்துரை.) திருவருளையடைந்தால் எண்ணிய கருமககளை ஈடுபோட்டிரலாம் என்பது கருத்து. (5)

6. எல்லர்ப் போருளு முடிக்கலா மீசன்றன் தொல்லையருள் பெற்றக் கால்.

(பதவரை) ஈசன்றன் தொல்லையருள் பெற்றக்கால்=பரம

ஸ்வராஜுடைய பழக்கமொகிய திருவருளைப்பெற்றால், எல்லாப்பொருளும் முடிக்கலாம்=சர்வபொருள்களையும் முடிக்கலாம். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சர்வேஸ்வராஜுடைய திருவருளைப் பெற்றங்கள் உருக்கள் சர்வகாரியங்களையுஞ் செய்ய வல்லவராவார்கள் என்பது கருத்து. (6)

7. சிந்தையனின்ற சிவனருள் பேற்றக்கால் பந்தமாம் பாச மறும்.

(பதவரை.) சிந்தையுள்ளின்ற=மனத்தின்கண்ணிருந்த, சிவன் அருள்பெற்றக்கால்=சிவபெருமானுடைய திருவருளையடைந்தால், பந்தமாம்பாசம்=பந்தப்பட்டமாய்க்கயானது, அதும்=தன்னையிட்டகலும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) யாவருடைய மனத்தின்கண்ணுமிருக்கின்ற பாரமேஸ்வராஜுடைய திருவருளைப்பெற்றால் சர்வமாயைகளையும் அறுத் தொழிக்கலாம் என்பதுகருத்து. (7)

8. ஒளவைக் குறள்

8. மாசற்ற கொள்கை மதிபோலத் தாங்கே ஈசனருள் பேற்றக் கால். [ந்தும்]

(பதவரை.) ஈசன் அருள்பெற்றக்கால்=சர்வேஸ்வராஜுடைய திருவருளையடைந்தால், மாசற்றகொள்கை=குற்றமற்ற தன்மையானது, மதிபோலத்தாங்கோன்றும் = சந்திரனே, ரிஷைப்போல் காணப்படும். (எ-று.)

(கருத்துரை) பாரேஸ்வராஜுடைய திருவருளையடைந்தவர்களுக்கு உள்ளுணர்ச்சி துவ்வியாய்விருக்கும் என்பதுகருத்து. (8)

9. ஆவாவென் ஞேதி யருள்பெற்றார்க் கல் தாவாதோ ஞான வொளி. [வாது]

(பதவரை) ஆவாவென்று ஓதி = ஆ! ஆஆ!! என்றுவொல்லி, அருள்பெற்றார்க் கல்லாது-திருவருளைப்பெற்றவர்களுக்கல்லாமல், பாகாதோ ஞானவொளி=ஞானதேஜஸான துகைகூடாதோ? ()

(கருத்துரை.) திருவருளைப் பெற்றவர்களுக்கு ஞானதேஜஸா

10. ஓவாச் சிவணருள் பெற்று அரையின்றிந் தாவாத வின்பந் தரும்.

(பதவரை.) ஓவா சிவன் அருள்பெற்றுல்=ஓழியாத சிவபெரு
ஊறுடைய திருவருளைப்பெற்றுல், உரையின்றி = சொல்லில்லா
ல், தாவாதவின்பந்தரும்=ஓழியாத சுகத்தைக் கொடுக்கும்.(எ-ற)

(கருத்துரை.) ஓழியாமல் சர்வேஸ்வராறுடைய திருவருளைப்
பெற்றுல் மௌனங்குானங் கைக்கும் என்பது கருத்து. (10)

மூலமும் - உரையும்.

ஏ-ற

2. நினைப்பு முறை.

1. கருத்துறப் பார்த்துக் கலங்காமலுள்ளத் கிருத்திச் சிவனை நினை.

(பதவரை.) கருத்துறப்பார்த்து = மனத்திற் பொருந்தப்பார்
.. க., கலங்காமல் = தனராமல், சிவனை-ஸ்வாத்து இருத்தி=பரடேஸ
.. சீர மனததில்வைத்து, நினை=நினைப்பாயாக. (எ-ற.)

(கருத்துரை) மனதத்துறையியாக நிறுத்திச் சிவபெருமானை
நினைக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (1)

2. குண்டலியி னுள்ளே குறித்தரனைச் சிந்தி மண்டலங்கள் மேலாகப் பார். [த்து

(பதவரை.) குண்டலியன் உள்ளேகுறித்த=குண்டலி சத்தியி
னை நினைத்து, அரனைகிஞ்தித்து = சிவபெருமானை நினைத்து,
மண்டலங்கள் மேலாகப்பார்=மும்மண்டலங்களையும்மேலாகத்துரி
சிப்பாயாக. (எ-ற.)

(கநுத்துரை.) மூலநிலக்கில் குண்டலீசு, ப்ரியை ரினைத்து மும் மண்டலங்களையும் நினைக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. ஓர்மின்கள் சிந்தையி லொன்றச் சிவங்ர பார்மின் பழம்பொருளே யாம். [நினைப்

(பதவுரை.) சிவங்ரன்னை=சிவபெருமானை, சிந்தையி லொன்ற ட்ரமின்=மனத்திற்பொருஞ்சி நினையுவகள், (அன்றி) பார்மின்கள்=தரிசனஞ்செய்யுக்கள், பழம்பொருளேயாம் = (இங்ஙனஞ்செய்யால்) பழம்பொருளாகிய இறைவனுக்கூடும். (எ-று.)

4

நிற ஒளவைக் குறள்

(கநுத்துரை) சிவபெருமானை உள்ளத்தின்கண் நினைத்து தரி தீத்தால் இறைவனுக்கூடும் என்பது கருத்து. (3)

4. சிக்கெனத் தேர்ந்துகொள் சிந்தையி லீச மிக்க மலத்தை விடு. [இளை

(பதவுரை) சாசனை=பரமேஸ்வரனை, சிந்தையில்=மனத்தில், சிக்கெனத்தேர்ந்துகொள் = வலிவாகததெளிந்துகொள், (அப்படி வசம்யையானால்) மிக்கமலத்தைவிடி = மிகுஞ்சமாயாமலத்தை விடி உயாக. (எ-று.)

(கநுத்துரை.) தெளிந்தமனத்தினால் சர்வேஸ்வரனைத் துறிதோல் மாயாமலத்தை யறுக்கக்கூடும் என்பது கருத்து. (4)

5. அறிமின்கள் சிந்தையி வாதாரத் தைச் சேர்த்து துறுமின்க ஞாம்மூளே யோர்ந்து. [ஏந்

(பதவுரை.) ஆதாரத்தைச் சேர்ந்து = ஆரூதாரங்களையுஞ்சேர்ந்து, சிந்தையில்=மனத்தினுள்ளே, அறிமின்கள்=இறைவனை உணருகள், உம்மூளேஞ்சுதூங் மக்குள்ளேயாடாய்க்கு, உறுவின்கள்-இறைவனை அடையுகள். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) மனத்தினுள்ளே இறைவனை ஆராய்ந்தறியகே

என்னும் என்பது கருத்து.

(5)

6. நித்தம் நினைந்திரங்கி நின்மலனையொன் முற்றுமவ ஞேளியேயாம். [ருவிக்கில்

(பதவரை.) நித்தம்=அறுதினமும், நின்மலனை=பரிசுத்தனுகி
கடவுளை, நினைந்துஇருக்கி = மனமிரங்கசிசிந்தித்து, ஒன்று விக்
கில்=பொருத்துவித்தால், அவன்ஒளியே=அவனுடைய தேஜோமய
மே, முற்றுமாம்=முடிவாகக் கிடைக்குமாம். (எ-ற.)

மூலமும்-உரையும்.

நுக

(கருத்துரை.) தினங்தோறும் நிர்மலங்கிய இறைவனைத் துதி
செய்தால் அவனுடைய தேஜோமயத்திலேயே கலப்பதற்காகுமாம்
என்பது கருத்து. (6)

7. ஓசையுணர்ந்தங்கே யுணர்வைப்பெறும்ப ஈசன் கருத்தா யிரு. [ரிசால்

(பதவரை.) ஓசையுணர்ந்து=சத்தத்தைக்கெதரிந்து, அங்கே=
அங்கர்முகத்திலே, உணர்வைப்பெறும்=உணர்ச்சியையடைந்து, பரிசால்=
தன்மையிலுல், ஈசன் கருத்தாய்இரு = சர்வேஸ்வரனுடைய
எண்ணமாகவே யிருப்பாயாக. (எ-று.)

(கருத்துரை.) சத்தத்தையுணர்ந்து சதாகாலமும் ஈஸ்வரசிச்த
னையாகவே யிருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (7)

8. இராப்பகலன்றி யிருசுடர்ச் சிந்திக்கில் பராபரத்தோ டொன்றலு மாம்.

(பதவரை.) இராப்பகலன்றி=அகோராத்திரமும், இருசுடர்=
சக்திரகுரியாக்கினிகாலிய சுடர்களை, சிந்திக்கில் = நினைத்தால்,
பராபரத்தோ டொன்றலுமாம்=பராபரப் பொருளினிடத்தில் கல
க்கவுங்க்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) அகோராத்திரம் இறைவனைச்சிந்தித்தால் இறை
வனுடன் கலங்திருக்கக்கூடும் என்பது கருத்து. (8)

9. மிக்கமனத்தால் மிக நினைந்து சிந்திக்கில்

ஒக்கச் சிவனுருவ மாம்.

(பதவரை.) மிக்கமனத்தால் = நல்லமனத்தினால், ஏ ரீபா
ந்து=யிருதியும்எண்ணி, சிங்கிகில்=தியானித்தால், ஒக்கச்சி=உரு
ஞாம்=ஒப்பாகச் சிலவிசாருபத்தை யடையக்கூடும், (எ-று.)

இ.2

ஒவாவைக் குறள்

(கந்ததுரை) உயர்வாகிய மனத்தைக் கொண்டு உள்ளபடியே
மீரானாந் தெய்தால் சிவாகாருப்பியத்தை யடையலாம் என்பது
அருத்து. (1)

**10. வேண்டுமோர் வேண்டும் வனைதான் விரிந்த
காண்டற்கநிதாந்து விவயம்.** [தெய்துங்

(பதவுரை) கேண்டுமோர் வேண்டும் வனைதான் விரிந்து = கே
ண்டுபதாகன் விரும்புகின்ற விதமாகப்போலி, எகுகும் = எடுக்கிடத்து
மும், சிவம்=சிவமானது, காண்டற்குறுஷிது.ஆம்=பாப்பதற்கு அரு
ணமானபொருளாகும். (எ-று.)

(கந்ததுரை.) சர்வேஸ்வரன் யார்ஸப்படிவிரும்புகின்றாககோ
ஏப்படவியல்லாம் உருட்டாககிடும் யாவானாலும் பாப்பதற்குமே
யானாலுக முடிகிறும் என்பதாகருத்து. (10)

3. தேவித்துதேவிதல்.

**1. தேவித்துதேவிமின் சிவமென்றே யுள்ளுண
கூறிய பல்குணமு மாம்.** [ர்வில்

(பதவுரை.) உள்ளுணர்வில்=மனோவணர்ச்சியில், சிவம்=சிவ
மென்றும் பொருளானது. கூறிய =சொல்லப்பட்ட, பல்குணமா
மென்றே = பலகுணங்களிலும் கலந்துள்ளதாமென்று, தேவிதேவிமின்=ஆராய்ச்சுணருக்கன். (எ-று.)

(கந்ததுரை.) சகலகுணங்களிலும் கலந்திருக்கிறபொருள்சிவ
மென்றே தேவிவாயாக என்பது கருத்து. (1)

2. உண்டில்லையென்று முனர்வையறிந்தத்க்
கண்டில்லையாகுஞ் சிவம், [கால்]

ஏவழும்· உறையும்.

ஊ

(பதவரை) உண்டில்லையன்றும்—உண்டென் அம், இல்லையெ
ற்றும்—தொல்ராய்ப்படி யாகவிருந்தின்ற. உணர்தாயும்—உணர்ச்சினைய,
அறிந்தத்தால்—உணர்த்தால். சிவம்—தீவிடமன்றும் பொருளானது,
உண்டில்லையாகும்—கண்டதும், கடனுத்தமான பொருளாகும். ()

(கநுத்துரை) அனுஶுபமாயிருக்கின்ற உணர்வையறிந்தால்
கிளங்கம் உங்காறேவென்பதீம் என்பது கருத்து. (2)

3. ஒருவர்க்கோருவனே யாருமுயிர்க்கெல்லர
ஒருவனே பல்குணமு மாம். [ம]

(பதவரை.) ஒருவர்க்கு ஒருவனேயாகும்—ஒருவருக்கும் ஒரு
வனையாய் எழுத்துருமிழிருக்கின்ற. ஏவிர்க்கெல்லரம் = சர்வமிரா
வள்க்குநூக்கெல்லாம், ஒருவனே= நீதைவன் ஒதுக்கீன, பல்குணமு
யாயப்பவருணங்கவிரும் கவததபொருளாகுட. (ஏ-ஐ)

(கநுத்துரை.) சாவேஸ்வரன் ஒருவனே பல்குணாக சௌஷ்டவாய
மயிர்க்குக்கும் ஆதாரமாயுள்ளாகன் என்பது கநுதோ. (3)

4. எல்லார்க்குமொன்றே சிவாடாவடிந்துவை
பல்லோர்க்கு முன்டோ பவம். [ந்த]

(பதவரை) எல்லார்க்கும்=சர்வமிரானைகளுக்கும், சிவம் ஒன்
நேயாவதை=சிவமாவது ஒன்றே பொதுவாகவிருப்பது; என்றான
ஏத பல்லோர்க்கும்=என்று அறிந்தசகலருக்கும், பகம்ஹன்டோ-
பிதவில-இண்டாகுமோ? உண்டாகாது. (ஏ-ஐ.)

(கநுத்துரை) எல்லார்க்கும் பொதுவாகவுள்ளவன் பல்லைன்
ஒருவனேவென்று உணரவல்லார்க்கு இளைப்பிரக்கும் ஜன்மமில்லை
என்பது கருத்து. (4).

5. ஆயு மிரவியு மொன்றே யனைத்துயிர்க்கும்

ஆரங்கா வொண்டே சிவம்.

நுச்

ஒளவைக் குறள்

(பதவரை.) ஆயும்=ஆராய்கின்ற, இரவியும்=குரியனும், அனைத்தயிரக்கும்=சர்வபிராண்களுக்கும், ஒன்றே = ஒருபொருளேயாகும், (அதுபோல) ஆயுங்கால் = ஆராய்ந்தபார்த்தால், சிவம் ஒன்றே=சிவமென்னும்பொருளும் யாவர்க்கும் ஒன்றேயாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) எல்லார்க்குஞ்குரியன் ஒருவனே யாயதுபோல சிவமும் ஒன்றேயாகும் என்பது கருத்து. (5)

6. ஓவாததொண்டே பலவா முயிர்க்கெல்லாத் தேவான தெண்டே தெளி.

(பதவரை.) ஓவாதது ஒன்றே = என்றும் ஒழியாதிருக்கின்ற பொருளொன்றே, பலவாம் உயிர்க்கு எல்லாம் = பலவகைப்பட்ட உயிர்களுக்கெல்லாம், தேவானது = தெய்வமாயிருப்பது, என்ற தெளி=என்றுதெளிக்கு கொள்வாயாக. (எ-று.)

(கருத்துரை.) எக்காலத்தும் அழியாமலிருக்கின்றதே வொன்றே பலவகையான உயிர்களுக்கெல்லாம் பிரதானமானது என்பது கருத்து. (6)

7. தம்மையறியாதார் தாமறிவோமென்பதை செம்மையா ஸென் றிறம். [ன்]

(பதவரை.) தம்மை அறியாதார் = தம்மைத்தாமே யறியாத அறிவினர்கள், ஈஸ்திறம் = சர்வேஸ்வரருடைய வல்லமையை, செம்மையிற்=உண்மையாக, தாம் அறிவோம் என்பது என்=தாக் கொள்கூடிய என்றுசொல்வது ஏன்? (எ-று.)

(கருத்துரை.) தம்மைத்தாம் அறியாத அஞ்ஜானிகள் இறை வன் குணத்தை யறியமாட்டார்கள் என்பது கருத்து. (7)

8. எல்லாவுலகத் திருந்தாலு மேத்துவர்கள் நல்லுலக நாத னடி.

மூலமும் - உரையும்.

நுடு

(பதவரை.) எல்லாவுக்கத்து இருந்தாலும்=எல்லாலோகங்களிலிருந்தாலும், எல் உலகநாதனாடி = உயர்ந்த உலகநாதனுடைய திருவுடிகளை, ஏத்துவர்கள்=துதிசெய்வார்கள். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) எச்தவுக்கத்தி விருந்தாலும் இறைவ ஒுடைய திருவுடிகளை யாவரும் வணக்குவார்கள் என்பது கருத்து. (8)

9. உலகத் திற்பட்ட உ.யிர்க்கெல்லா மீசன் நிலவுபோ னிற்கும் நிறைந்து.

(பதவரை.) உலகத் தில்பட்ட = இவ்வுக்கங்களிலிருக்கின்ற, உயிர்க்கெல்லாம்=சர்வபிராணிகளுக்கும், சசன்=சர்வேஸ்வரரூபனவன், நிறைந்து=வியாபகமாகி, நிலவுபோல்ஸ்கும்=பூரணசந்திடு, ஜெப்போவிலிருக்கும். (எ-று.)

(கநுத்துரை) இவ்வுக்க ஆன்மாக்களி லெல்லாம் இறைவன் கலங்கிருக்கின்றன என்பது கருத்து. (9)

10. உலகத் தில் மன்னு முயிர்க்கெல்லா மீசன் அவசிறந்த வாதியே யாம்.

(பதவரை.) உலகத் தில்மன்னும்=உலகத் தினிடத்தில் நிலைபெற நிருக்கின்ற, உயிர்க்கெல்லாம் = சர்வபிராணிகளுக்கும், சசன்=சர்வேஸ்வரரூபனவன், அவசிறந்த ஆதியேயாம்=அனவுசொல்லப்படாத தந்பொருளேயாவான். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) சர்வபிராணிகளுக்கும் இறைவன் முதற்பொருளாயுள்ளவன் என்பது கருத்து. (10)

இக்

ஓவைவக் குறள்

4. க லை ஞா னம்.

—♦—

1. சத்தியாஞ் சத்திரனைச் செங்கதிரோ னுட் முத்திக்கு மூல மது.

[ருவில்]

(பதவரை.) சத்தியாஞ் சத்திரனை = பெண்ணுபமாகிய சத்தி
ரனை, செங்கதிரோன் = குரியனுணவன், உடிருவின் = ஜாடிருவிக்கல
ந்தால், அது = அத்தமார்க்கமானது, முத்திக்குழலம் = மோட்சத்தி
க்குக்காரணமாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சந்திரகலையையும் குரியகலையையும் சேர்த்த
அன்றே மோட்சமடையவற்றியேற்படும் என்பது கருத்து. (1)

2. அயனங்கொள் சத்திரனு லாதித்த னேவ் நயனமா முத்திக்கு வீடு.

[றில்]

(பதவரை.) அயனங்கொள் = தட்சினையனமென்றும் உத்திரா
யனைமென்றும் இரண்டிப்ரிவைக் கொண்டிருக்கின்ற, சந்திரனுள் =
சந்திரனிடத்தில், ஆதித்தன், குரியனுணவன், ஒன்றில் = பொருங்கி
ஞல், கயனமாம் = கண்ணைப்போன்ற விளக்குவதாகிய, முத்திக்கு
வீடு = ஓமாட்சத்துக்குவீடு கிடைப்பதாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சந்திரகலையுடன் குரியகலையானது பொருங்கி
செய்யும் கலைஞர்மானது மோட்சவீட்டையடையக் காரணமா
கும் என்மது கருத்து. (2)

3. அஞ்சாலு மாயா தறம்பொரு ஸின்பமுந் துஞ்சாதவர் துறக்கு மாறு.

(பதவரை.) அஞ்சாலும்மாயா = பஞ்சாலவஸ்தக எாலும் ஓ
யாத, அறம் = தருமமும், பொருள் = பொருஞும், இன்பமும் = சுக

மூலமும் - உறையும்.

[நில]

மும். துஞ்சாதவர் = என்றய திருக்காதவர் துறக்குமாறு = எ...6

விடும் வழி களாகும். (எ-று.)

(கந்திதுரை.) அதம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்றும் பிரவியொழித்தவர்கள் விடக்கூடியதைகளாகும் என்பது கருத்து.

4. ஈசனேடோன் நி விசையாப்பொருளில்லை தேசவிளக் கொள்கியே யாட்.

(பதவரை.) ஈசனேடு ஒன்றில்லை சமேஸ்வரனேடு கவந்தலிட்டால், இசையாப்பொருள் இல்லை = கைகூடாதபொருள் இல்லையாம், (எனெனில்) தேசவிளக்கொள்கியாம் = அப்பொருளானது தேசவிளக்குக்கு ஒளிகொடுப்பதாகும். (எ-று.)

(கந்திதுரை) ஸரவேஸ்வரனுனவன் தேசக்களுட கெல்லாம் ஒளியாயிருக்கிறதினால் அடிமேலுக்கலப்பவர்களுக்கு சுலபபொருள் களுட கைகூடுவனாகும் என்பது கருத்து. (1)

5. தாஞ்சிசாப் வினையெல்லாந் தம்மையற வு காஞ்சனமே யாகுங் கருத்து. | ஸாரில்

(பதவரை.) தம்மையறவுணரில் = தம்மைத்தாமே முழுமையும் பற்றறவுணர்து கொண்டால், தாஞ்சிசாப் வினையெல்லாம் = தம்மால் செய்யப்பட்ட வினைகளெல்லாமொழிந்து, கருத்து=மனமானது, காஞ்சனமேயாகும்=பொன்னேயாகும். (எ-று.)

(கந்திதுரை.) யார்ஸப்படிப்பட்ட வினைகளைச்செய்தாலும் அவர்கள் தம்மைத்தாம் உணர்க்கவர்களாயிருக்கால் அவையாவும் ஒழிந்து பொன்போன்ற மனத்தை யுடையவர்களாவார்கள் என்பது கருத்து. (2)

6. கூடகமான குறியீழுத்தைந் தான்றியில் வீடக மாகும் விரைந்து.

இ

ஓளவைக் குறள்

(பதவரை.) கூடகமான = சரிரமெடுத்தந்தாக்க காரணமான, குறியீழுத்தை=அறிகுறியாயிருக்கின்ற மழுத்தை, தான் அறியில்=தான் உணர்க்கால், விரைந்து=சீக்கிரமாக, வீடகமாகும் = மோடு

சப்பகைகூடும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சரீரமுண்டானதற்குக் காரணமா விருக்கின்ற அடையாளமான எழுத்தை உண்ணமொக உணர்பவர்கள் மோட்ச வீட்டை யடைவார்கள் என்பது கருத்து. (6)

7. வீட்கமாக விழைந்தொல்லைவேண்டுமேல் கூடகத்திற் சோதியோடொன்று.

(பதவரை.) வீட்கமாக = மோட்சத்தையடைய, விழைந்த = ஆசைப்பட்டு, ஒல்லை=சிக்கிரமாக, வேண்டுமேல்=விரும்புவார்களானால், கூடகத்தில் சோதியோடு ஒன்று=கூடப்பிரமத்தினுடன் கலக்குது வருவாயாக. (எ-று.)

(கருத்துரை.) மோட்சவீட்டையடைய விரும்புவார்கள் கூடகப் பிரமத்தை விரும்பி அதனுடன் கலக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (7)

8. பூரித்து நின்ற சிவனைப் புணரவே பாரித்ததாகும் கருத்து.

(பதவரை.) பூரித்த நின்ற=எஞ்சுகலங்கிருக்க, சிவனைப்புணரவே=சிவபெருமானேடுக்கிடுங்கள், கருத்து=மனமானது, பாரித்ததாகும்=பெருமையை யுடையதாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சர்வபிராணிகளிடத்தில் வியாபித் திருக்கின்ற சர்வேல்லவரைக்கலங்தால் எண்ணமானது சுத்தமுடைய தாகும் என்பது கருத்து. (8)

9. இரேசக மாற்றி யிடையருதே நிற்கில் பூரிப்ப துள்ளே சிவம்.

மூலமும் - உரையும்.

ஞகூ

(பதவரை.) இரேசகம்-ஆற்றி=இரேசகத்துதசெய்து, இடையருதேநிற்கில்=மத்தியில் விடாமலிருந்தால், சிவம்=சர்வேல்லவரான ஆவன், உள்ளேபூரிப்பது=உள்ளேநிறைந்திருப்பவனுவான். (எ-று.)

(கருத்துரை.) இரேசகம் என்னும் புறியைக் கிரமத்திடந் திடைவிடாமந்தெய்தால் சிவபெருமானானவன் உள்ளே மலிக்கிரு

ப்பவுரைன் என்பது கருத்து.

(1)

10. சிந்தையில் நின்ற நிலைவிசம்பிற் சாக்கர சந்திரனிற் ரேண்டு முனைரவு. [மாம்]

(பதவரை.) சிக்கையில் நின்றநிலை=மனத்திலுள்ளான உண்மையினால், விக்கம்பில்=ஆகாயத்தில், சாக்கிரமாம் = சாக்கிராமத்தையாகும் (ஆகையால்) உணர்வு = உணர்ச்சியானது, சங்கிரனில் தோன்றும்=சங்கிரகலையில் வெளிப்படும் (எ-று.)

(கநுத்துறை.) மனோவிலையானது சங்கதிரளில் சாக்கிராவல்ஸ்தையில் உணர்ச்சி ஏற்பாடு வெளிப்படும் என்பது கருத்து. (10)

5. ಉತ್ಪಾದನೆಯ ವಿಭಾಗ.

1. எள்ளகத் தெண்ணே மிருந்ததனை யோக் குமே உள்ளகத்திச் சென்றி.

(பதவரை.) உள்ளகத்தின் ஒளி = மனத்திலே யிருக்கின்ற ஜெக்டிஸ்வரனுடைய தேஜோமயமானது, உள்ளகத்து எண்ணைய் இருங்ததனைக்கும் = என்னினிடத்து எண்ணைய் வியாபித்திருங்த நூல் யொப்பாகும். (எ-று.)

கால வெள்ளி குறவு

(கந்துவரை) கர்வேஸ்வரன் ஒவ்வொரு ஆண்மாக்களுடைய மனத்திலோம் கலங்கிருப்பது என்னிடத்து எண்ணேய் கலங்கிருப்பதுபோலாகும் எனபது கருத்து. (1)

2. பாலின்க ஜெய்போற் பரததெங்கு திற்கு
தூவின்க ஈசு னுழைந்து. | ८०

(பாதுவரை.) அவ்வின்கண் மாசன் யழைத்து = சர்வேஸ் வாரூன் உள் நூலின்கண் யேகலங்கு, பாவின்கண் கெய்போல் = பாவித்து வந்திருக்கிற கெய்யைப்போல, பரந்து வங்குமித்துகும் = என்விடத்தில்

ஷம் கலந்திருக்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) பாவில்கெய்கலக்லிருப்பதேபோல சர்வேஸ்வரன் கல ஆண்மாக்கப்பிலும் கலங்கிறுப்பான் என்பது கருத்து. (2)

3. கரும்பினிற் கட்டியும் காப்பாவி நொய்யும் இரும்புண்ட நீரு மியல்பு.

(1தவரை.) கரும்பினிற்கட்டியும் = கரும்பினிடத்து வெள்ள மும், காய்பாவில்கெய்யும்=காய்கின்றபாவினிடத்து கெய்யும், இரு யுண்ட்கீரும் = இரும்பினால் உண்ணப்பட்டலுமும், ஓயல்பு=சர்வேஸ்வர ஹுடைய இலட்சணங்களாம். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சாவேஸ்வரஹுடைய வட்சண ககள் மேலே சொன்ன பொருள்களின் குணங்கள் போன்றவை என்பது கருத்து. (3)

4. பழத்தினிரதம்போற் பரந்தெங்கு நிற்கும் வழுத்தினை லீச னிலை.

(பதவரை.) வழுத்தினை=துதிகெய்தால், ஈசன் நிலை=சர்வேஸ்வர ஹுடைய உண்மை லையானது, பழத்தின் இரதம்போல=பழகளினுடைய இரசத்தைப்போல, பரந்து ஏங்கும்நிற்கும் = எல்லிடத்தம் வியாபித்து நிற்கும். (எ-று.)

ஏலுழும் - உரையும்.

ஈ ந

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரஹுடைய வியாபங்களாக பழுத்தின் நிலை இரதம்போன்றதும் என்பது கருத்து. (4)

5. நூற்றொடுதோன்றுமே தாவை ஸ்லாட்டிக் யாதூவாரம், நீற் நுமதி.

(1நாளை.) தான் எல்லாம் ஆகிசோன எல்லாப்பொருள் காட்டிப் பார்த்து வாய்ப் பிற்கும் ஆகையாக காட்டுவது நூபாயாடு. பொருளை காட்டி நூபாயாடுவதை அறம் = இடம்போல் நதுடனே போன்ற கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) எப்பாமாகியும் அலூவாகிப்பாருக்கின்ற பொருளானதை சீட்டத்தைப் பயன்படாரும் என்பது கருத்து. (5)

6. விந்து மூளைபோல் விரித்திக்கும் நிற்குடே
ஒத்துவே நிற்கு மரணர்வு.

(பதவரை.) உள்ளே ஒத்துகின்ற்கும் உணர்வு=மனத்தில் ஒத்து
குக்கின்ற உணர்ச்சியானது, விந்தும் மூளைபோல்=விழையையும்
மூளையையும்போல, விரித்துள்ளக்கும்நிற்கும்=எவ்விடத்துக் கலக்கு
நிற்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) வித்தின் மூளையைப்போல இறைவன் சுலையும்
ரகளிலும் கலக்கிறப்பான் என்பது கருத்து. (6)

7. அச்சமாங்கார மகற்றடக்கி னற்பின்னை
நிர்சயமா மீச னிலை.

(பதவரை.) அச்சம் ஆங்காரம்=பயத்தையும் அகங்காரத்தை
யும், அகத்து அடக்கினால் = மனத்திலடக்கினால், பின்னை=பிரகு,
ஈன்னை=சர்வேஸ்வரருடைய உண்மை நிலையானது, சிசய
மாம்=உண்மையாகவிளக்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) அச்சத்தையும் அகங்காரத்தையும் அடக்குகின்னே
நார்ச்சாக்கே இறைவனுடையகுணம்வெளிப்படும்என்பதைகருத்து.

ஈ2 ஒளவைக் குறள்

8. மோட்டினீர் நாற்ற மூளைமுட்டை போ
வீட்டுளே நிற்கு மியல்பு. [துமே

(பதவரை.) வீட்டுளேவிற்கும் இயல்பு = நாம்சரீரத்திற்குள்ளிரு
ங்கின்ற இயல்பானது, மோட்டினீர்காற்ற. = மோட்டிலே யுள்ள
ஓராற்றத்தையுடைய, மூளைமுட்டைபோலும்=மூளையான தூமூளை
வின்ற ஏருமுட்டைபோலும். (எ-று.) (8)

9. நினைப்பவர்க்கு நெஞ்சத்துள் நின்மல்ல
அனைத்துயிர்க்குந் தானும்அவன். [யநிற்கும்

(பதவரை.) அனைத்துயிர்க்குந் தானும்அவன் = வல்லாவுயிர
க்குந்கும் ஒருவனுமிருக்கின்ற அவன், நினைப்பவர்க்கு = தன்னை

உண்மையாக நினைப்பவர்களுடைய, கெஞ்சத்துள் = மனத்திலுள் வே, என்மலனும்நிறகும்=பரிசுத்தனுயிருப்பான். (எ-று)

(கருத்துரை.) இறையவன் தன்னை உள்ளபடியே நினைப்பவர் களுடைய மனத்தில் பரிசுத்தனுக் எழுங்கருளியிருப்பான் என்பது கருத்து. (9)

10. ஒசையினுள்ளோடுதிக்கின்றதொன்றுண்டு வாசமலர் நாற்றம்போல் வந்து.

(பதவரை). வாசமலர் நாற்றம்போல்வந்து=வாசனை பொருங் திப மலரினுடைய சகந்தத்தைப்போலவந்து, ஒசையினுள்ளே உதிக்கின்றது ஒன்றுண்டு = சத்தத்தினுள் தோன்றுவது ஒரு பொருளிருக்கின்றது. (எ-று.)

(கருத்துரை.) சத்த தன்மாத்திரையினிடமாக பூவின் மணம் போலவரும்பெர்குள் ஒன்றிருக்கின்றது என்பது கருத்து. (10)

ஆலமும் • உரையும்.

கூரை

6. முத்திகாண்ட. ஸ்.

1. மனத்தோ ஹெபுத்தி யாங்காரஞ் சித்தம் அனைத்தினு மில்லை யது.

(பதவரை.) அது=முத்தியானது, மனத்தோஹெபுத்தியாககாம் சித்தம்=மனம், புத்தி, ஆங்காரம், சித்தம் என்னும், அனைத்தி னும் இல்லை=எல்லாவற்றிலுமில்லை. (எ-று.)

(கருத்துரை.) மனம், புத்தி, ஆங்காரம் சித்தம் என்னும் நான் கினுள்ளும் மோட்சமில்லை என்பது கருத்து. (1)

2. வாக்குங்கருத்து மயங்குஞ் சமயங்கள் ஆக்கிய நாலினு மில்.

(பதவரை.) வாக்குக்கருத்தும்=வசனமும் என்னமும், மய குஞ்சமயக்கள் = மயங்குகின்ற சமயங்களானவை, ஆக்கிய=உண்

டாக்கின, நாலினுமில்=சாஸ்திரங்களிலூமில்லை. (ஏ-று.)

(கருத்துரை.) எந்தச்சூஸ்திரங்களிலூம் மனோவாக்குகள் மய ந்துகின்றகாலம் சொல்லப்படவில்லை என்பது கருதது. (2)

3. உருவமொன்றில்லை யுணர்வில்லையோ தும் அருவமுந் தானதுவே யாம்.

(பதுரை.) உருவம் ஒன்று இல்லை = உருகுபழுமில்லை, உணர்வு இல்லை=உணர்ச்சியுமில்லை, ஒதும்=சொல்லப்படுகின்ற, அருவ மும்தான் அதுவேயாம்=அருவப்பொருளும் அதுவேயாகும்(ஏ-று.)

(கருத்துரை.) உருவம், உணர்வு இவைகளில்லாத பொருள் அருவமேயாகும் ஆகையால் அதைகாடினால் முத்திகாண்டலாகும் என்பது கருத்து. (3)

MAHAMAHOPADHYAYA
MR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
MADRAS 41

கூடு ஒவ்வொக்க ரூறார்

4. தனக்கோர ரூருவில்லை நானெங்குமாகி மனத்துக்கமராய் நிற்கு மது.

(ஏதாதர.) அதைநீக்குதிருஉருவில்லை=ஆப்பொருளந் துதிந் பூபழுமில்லை, (பூபழுமில்லை) நான்கை குதாகி = நான்கர்வதீடு=பூபழும் விபாபி, தத்தாகி, மனத்துக்கமராயநிற்கும் = மனது, விட்டத்திலும் ஏலுக்கிற குதாகி. (ஏ-று.)

(அதைநீக்குதாகி) ஏதேவேஸ்வரன் என்றும்விபொருளானது எக்ஷ்டிரும் வியாபாரத்திற்குபதொன்றுக்காரால் அன்பர்க்குறுஷட்டு மோ, மீன்காண் ஒதுக்குப் பகும் என்பது கருதது. (1)

5. பெண்ணு வாலிபோன்னும் பேரோன் ரில் விண்ணை நிற்கும் வியப்பு. [தாகி]

(பதுரை.) வியப்பு = ஆப்பொருளினுடைய வியப்பானது. பெண்ணு அலின்டும்பேர்=பெண்ணன்றும் ஆண் என்றும் அலி

யென்றும் வழகுகின்றபேர், ஒன்று இலதாகி=ஒன்றுவிலும் இப்பாத்தாட், விண்ணுக்கிருக்கும்-ஆகாயமாயிருக்கும். (எ-று.)

(கந்த்துரை.) சர்வேஸ்வரன் ஆண், பெண், அவி என்றுசொல்லாதபடி ஆகாயமாயிருக்கும் என்பது கருத்து. (5)

6. அனைத்துருவ மாய வறிவை யகவில் தினைத்துணையு மில்லை சிவம்.

(பதவரை.) அபோத்து உருவமாய=எல்லாருபயகளையு மலைகின்ற, அறிவை அகவல்=அறிவைவிட்டால், சிவம் = சிவமானது, தினைத்துணையும் இல்லை=தினையளவுமில்லையாகும். (எ-று.)

(கந்த்துரை.) சர்க்குபமாயும் குக்கின்ற அறிவைவிட்டால் சிவமில்லை என்பதுகருத்து. (6)

ஏலமும் - உரையும்.

குடு

7. துணிமுகத்துக்காதியாத் துண்ணிலிவ், ரி அணிதா ரிரண்டு விரல்.

(பதவரை.) துணிமுகத்துக்கு ஆசியாக=வருத்தகின்ற முகம் தக்கு முதன்மையாக, தன்றுறியின்றி = செருங்கிய அறிவிட்ட மல். அணிதார் இரண்டுவிரல் = அணிதாராயிருப்பது இரண்டீராலாகும். (எ-று) (7)

8. மயிர்முளையிற் பாதி மனத்தறி வண்டேல் அயிர்ப்புண்டக் காதி, நிலை.

(பதவரை.) மயிர்முளையிற்பாதி=ஒருமயிரினுடைய முளையிற் பாதியினைவு, மனத்துஅறிவு உண்டேல்=மனத்தினிடத்தில் அறிவு இருக்குமானால், அக்கு-ஆதிலை=அங்விடத்தில் முதற்பொருள்களையுடன்மையிலையானது, அவிரப்புஉண்டி = அவிரப்பு உண்டாகும். (எ-று)

(கந்த்துரை.) சர்வேஸ்வாஜுடைய உண்மையிலையானது மயிர்முளையிற்பாதியினைவு கூடுமானால் முத்திகானுதலாகும் என்பது கருத்து. (8)

9. தற்பர மான சதாசிவத்தோ பொன்றில் உற்றறி வில்லை யுயிர்க்கு.

(பதவுரை.) தற்பரமான = ஞானபரமானிய, சதாசிவத்தோடி ஒன்றில்=சதாசிவத்தினுடன்கலக்கால், யுயிர்க்கு = ஆண்மாவுக்கு, உற்றறி வில்லை=உற்றறிய மற்றுவில்லையாம். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சதாசிவத்தோடுகலங்கு விட்டால் அறிவுக்குச் சொக்கவுணர்ச்சி யுண்டாவதில்லை என்பது கருத்து. (இ)

10. உறக்க முணர்வு பசிகெடப் பட்டால் பிறக்கவும் வேண்டா பிறப்பு.

5

குரை

ஓளவைக் குறள்

(பதவுரை) உறக்கம் = தூக்கமும், உணர்வு = உணர்ச்சியும், பசிபசியும், கெடப்பட்டால்=கெட்டால், பிறப்பு=ஜெங்மகளில், பிறக்கவும்வேண்டா=பிறக்கவேண்டியதில்லை. (எ-று.)

(கருத்துரை.) உறக்கமுதலியலை யொழித்தால் பிறவியில்லை என்பது கருத்து. (10)

7. உ. ருபாதீ தம்.

1. கருவின்றி வீடாங் கருத்துற வேண்டில் உருவின்றி நிற்கு முணர்வு.

(பதவுரை.) கருவின்றி = கருவில்லாமல், வீடாங் = மோட்சமாக, கருத்துற ருபேண்டில்=மனங்குசம்மதிக்குமானால், உணர்வு=உணர்ச்சியானது, உருவின்றிநிற்கும்=அரூபமாகவிருக்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) ஜெங்மத்தைவிரும்பாமல் மோட்சத்தை யடைய விரும்பினால் உணர்ச்சியானது ரூபத்தை விரும்பாது என்பது கருத்து. (1)

2. பிறத்தலொன் றின்றிப் பிறவாமை வேண் அறுத்துருவ மாற்றி யிரு. [டில்

(பதவரை.) பிறத்தல் ஒன்று இன்றி = பிநப்பதொன்றில்லாமல், பிறவாமைவேண்டில்=பிறவாகொறியை விரும்பினால், உருவம் அறுத்து=ரூபத்தையறுத்து, மாற்றியிரு=வேறுபடுத்தி யிருக்கக்கூட வாய். (எ-று.)

(கருத்துரை.) ஜெக்ஷவேரை யொழிக்கவேண்டியானால் ரூபத் தைமாற்றி யிருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

மூலமும் - உரையும். குள்

3. உருவங்க ளெல்லா மறுத்தற மாற்றில் கருவேது மில்லை தனக்கு.

(பதவரை.) உருவங்களெல்லாம் = ரூபங்களெல்லாம், அறுத்து=நீக்கி, அறமாற்றில்=முழுமையும்மாற்றினால், தனக்கு = ஆண் மாவுக்கு, கருசத மில்லை=ஏந்தசெங்மழுமில்லை. (எ-று.)

(கருத்துரை.) சர்வரூபங்களையும் ஒழித்தால் பிறகு ஜெக்ஷமில் கௌண்பது கருத்து. (3)

4. கறுப்புவெஞுப்பு சிவப்புறுபொன்பச்சை யறுத்துருவ மாற்றி யிரு.

(பதவரை.) கறுப்பு=கறுப்பும், வெஞுப்பு = வெஞுப்பும், சிவப்பு=சிவப்பும், பொன்மஞ்சளும், பச்சை=பச்சையும் ஆகிய, உருவம்=ரூபயகளை, அறுத்து=நீக்கி, மாற்றியிரு = வேறு சியரூபத்தையடைந்திரு. (எ-று.)

(கருத்துரை.) சகலநிறங்களையும் வெறுத்து சொரூபத்தையடையவேண்டும் என்பது கருத்து. (4)

5. அனைத்துருவமேல்லா மறக்கெடுத் துறின் பினைப்பிறப் பில்லையாம் வீடு. [ரூஸ்

(பதவரை.) அனைத்து உருவம் எல்லாம்=சகலரூபங்களையும்,

அறக்கெடுத்து நின்றால் = முழுமையுமிகு உண்டால், பினை=
பிறகு, பிறப்பில்லை=ஜெக்மம் உண்டாவதில்லை, வீடுஆும்=மோட்ச
முண்டாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சகலருபங்களையும் ஒழித்தால் மோட்சமென்
பது கைகூடும் என்பது கருத்து. (5)

சுறு ஒளவைக் குறவ்

6. நினைப்புமறப்பற்று நிராகரித் துநின்றால்
தனக்கொண்டு மில்லை பிறப்பு.

(பதவரை.) நினைப்பும் மறப்பும் அந்து=நினைவுமறப்புமற்று,
நிராகரித்து நின்றால் =விட்டிருந்தால், தனக்குபிடிப்பு ஒன்று.இல்லை-
ருக்கனுக்கு ஒருபிப்பு மில்லையாம். (எ-று.)

(கருத்துரை) நினைப்புமறப்பறவர்களுக்கு ஜெக்மதில்லைன்
பது கருவாரு. (6)

7. குறித்துருவ மேல்லாக் குறைவின்றி மாற்
மறித்துப் பிறப்பில்லை வீடு. [மில்]

(பதவரை.) குறித்து உருவமெல்லாம் = சொல்லப்பட்டறப
ங்களெல்லாம், குறைவின்றி =யாத்தாருகுறைவுக்குவரமல், மாற
நின்மாற்றினுடை, மறித்துப்பிறப்பில்லை =: மறுதுக்மம் உண்டாகின்ற
ல்லை, வீடு=மோட்சமுண்டாகும் (எ-று.)

(கருத்துரை.) சர்வருபங்களையும் மாற்றினால் வேறு பிறப்பில்
ஒமோட்சமுண்டாகும் என்பது கருத்து. (7)

8. பிதற்று முணர்வையறு. துப் பிரபஞ்ச
விகற்ப முணர்வதே வீடு.

(பதவரை.) பிதற்று முணர்வையறாது=பிதற்றுகின்ற உணர்
ச்சியைக்கிக்கி, பிரபஞ்சவிகற்பம்=உலகபேதராகை, உணர்வதேவீடு=
உணர்ந்துகோள்வதே மோட்சமாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சிலவிகற்பமான உணர்ச்சியைக்கி உலகவிகற்

பற்றை உணர்க்கு கொள்வதே மோட்சமாகும் என்பது கருத்து. (8)

9. பிறப்பறுக்க வீடாம் பேருவமையின்றி
அதுத்துருவ மாற்றி யிரு.
மூலமும்-உரையும்.

கூகு

(பதவரை) பேர் உ.மையின்றி = பெரிய ஒப்புவலை வில்லா
யல், ட-ருவம் அறுத்து = சர்வருபகங்களையும் நீக்கி, மாற்றியிரு = மாறு
தல்செய்திருக்கால், பிறப்பறுக்கவீடாம் = துறவியையியாடி க்கும்படி
யான மோட்சமுண்டாகும். (எ-று.) (9)

10. ஓசையுணர்வோ டீயிர்ப்பின்மையாற்றக்கால்
பேசவும் வேண்டா மிறப்பு.

(ததவரை) துகை=நூகையையும், உணர்ச்சிகளையையும், ட-யிர்ப்பின்காலம் = பெருமூச்சில்லா வையையும், அற்றக்கால=
நீக்கினால், பிறப்பு= ஜெக்மம்உண்டென்று, பேசவும் வேண்டா=பே
ச கேவண்டியடை வில்லை. (எ-று.)

(கநுத்துரை) ஒதைமுறலியவைகளை ஒழுகித்தால் ஜெக்மம் இல்லை என்பது கருத்து. (10)

8. பிறப்பறுதல்.

1. தன்னை யறிவு மறிவுதனைப் பெறில்
பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு.

(பதவரை) தன்னை அறிவும் அறிவுதனைப்பெறில் = தன்னைத்
தானே உணர்ச்சின்று உணர்ச்சியைப்பெற்றால், பின்னைபிறப்பில்லை=
பிறகு ஜெக்மமென்பது உண்டாகத்தில்லை, (ஆனால்) வீடு = மோ
ட்சமுண்டாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை) தன்னைத் தானறியும் உணர்ச்சி ஒருவறைக்கு
உண்டானால் மோட்சலீகிக்கூடியும் என்பது கருத்து. (1)

2. அறம்பாவ மாயு மறிவுதனைக் கண்டால் பிறந்துழல் வேண்டா பெயர்ந்து.

(பதவரை.) அறம்பாவம் ஆயும்=தருமத்தையும் பாவத்தையும் ஆராய்கின்ற, அளவுதனைக் கண்டால்=உ.ஊர்ச்சியை யுணர்த்தால், பெயர்ந்து=பலதடவைகளில், பிறந்துழலவேண்டா = ஜெங்மித்து வருங்கவேண்டியதில்லை. (எ-ற.)

(கருத்துரை.) அறம்பாவக்களை யுணர்த்தவர்கள் வேறு ஜெங் மம் எடுப்பதில்லை என்பது கருத்து. (2)

3. சிவனுருவந் தானுய்ச் செறிந்தடங்கி நிற் பவநாச மாகும் பரிந்து. [கிள்]

(பதவரை) சிவன் உருவம்தானுய் = சிவசொருபமே தன் ஹு ஸடய ரூபமாக, செறிந்து அடங்கி நிற்கில்=கலந்து பொறுப்புமையா யிருங்கால், பரிந்து=விரும்பி, பாவம்நாசமாகும்=செங்மாறும்.

(கருத்துரை) தாம் சிவமாக உண்மையாகக் கொள்பவர்களுக்கு ஜெங்மயில்லையாகும் என்பது கருத்து. (3)

4. உறக்கமுணர்வோ உயிர்ப்பின்மை டாற்றுல் பிறப்பின்றி வீடாம் பரம்.

(பதவரை.) உறக்கம் = நித்திரையும், உ.ஊர்வு= நல்லறிவும், உயிர்ப்பின்மை = உயிர்ப்பில்லா திருத்தலுமாகிப இவைகள், அந்தால்=நிக்கினால், பிறப்பின்றி=ஜெங்மமில்லாமல், பரம்வீடாம்=மேலாகிய மோட்சமுண்டாகும். (எ-ற.)

(கருத்துரை.) ஈன் உறக்கமுதலியலைகளை யறவேயொழித் தவர்களுக்குப் பிறவியில்லை என்பது கருத்து. (4)

உலமும்-உரையும், எக்

5. நினைப்பு மறப்பு நெடும்படியு மற்றுல்

அனைத்துலகும் வீடா மது.

(பதவரை) வினைப்பும் மறப்பும் கெடும்பசியும் அந்றால் = என் ஜுதலாம் மறதலாம்மிக்கபசியும்ஒழிக்கால், அனைத்துலகும் வீடாம் அது=எல்லாவுக்காக்களும் அந்த மோட்சவீடாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) வினைப்பு முகவியலைகளை ஒழியப் பெற்றவர் சனுக்கு எவ்வாவல்காக்காக்களும் மோட்சவுலக மாகவே தோன்றும் என்பது கருத்து. (5)

6. உடம்பிரண்டுக் கெட்டா ஓறுபய ஞேன் திடப்படு ரீசன் ரிறம். ருண்டு

(பதவரை.) உடயபிரண்டுக்கெட்டால்=எந்தாலுடேகம்கூட்சம் டீஷ்கங்களாகிய இரண்டுக்கெட்டால், ஓறுபயன் ஒன்றுடன்டுவாக கூடிய பிரயோசனம் ஒன்றிருக்கிறது, (அதாவது) ஈசன்திறம் திடப்படும்=சர்ட்டீஃஸ்சூலுடைய சக்திதிடப்படுதலாகும் (எ-று.)

(கநுத்துரை.) இரண்டுடம்பையும் கூப்பித்தாலே சிவனருள் கைகூடும் என்பது கருத்து. (6)

7. தன்னையறித்து செறித்தடங்கித் தானற் றின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு. [ரூல்

(பதவரை.) தன்னையறித்து = தன்னைத்தானுணர்த்து, செறி து அடக்கி தான் அற்றால்=நின்றடங்கி தானென்னும் அகங்காரம் ஒழிக்கால், பின்னைபிறப்பில்லைடு = பிறகு ஜெக்ம் வராமல் மோட்சமுண்டாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) தன்னைத்தான் அறிபவனுக்கு மோட்சமே கை கூடும் என்பது கருத்து. (7)

எ2.

ஓவைவக் குறள்

8. மருளன்றி யாசறுக்கிள் யாதுவெரியாப் பிருவின்றி நிற்கு மிடம்.

(பதவரை.) மருளன்றி=மயக்கமில்லாமல், மாசறுக்கிள்=குற்றமையறுதால், மாது மெளியாப் = மக்கதான பரிசுத்தமாகிய

கூறோமயமாய், இருளின்றி நிர்கும் இடம் = அஞ்ஞானமில்லா
மல் சிறுகிள்ற இடங்களைக்கும். (எ-ஆ.)

(கநுத்துரை) மாய்க்கையை, யொழித்தவர்க்கு மோட்சங்கை
கட்டிப் பெற்று கருதது. (4)

9. விகாரங்கெட்டாற்றி யெய்யுணர்வு கண் அகாரமாங்கண்ண ரறிவு. [டால்]

(பதவரை.) விகாரங்கெட்டாற்றி = மனோவிகாரமானது கெ
ட்டு வண்ணம்மாற்றி, மெய்யுணர்வுகண்டால்=உண்மையான உண
ரச்சியைக்கண்டால், அறிவு=அறிகானது, அகாரமாய்=அகாரமா
கும். (எ-ஆ.)

(கநுத்துரை.) மனோவிகாரமந்தவர்களுடையஅறிவு குரனமய
மாகும் என்பது கருத்து. (9)

10. சிந்தை யாங்காரஞ் ரேறிபுல னற்றக்கால் முந்தியே யாகுமாம் வீடு.

(பதவரை) சிந்தை=சிந்தித்தலும், ஆங்காரமும் = அகங்கார
மும், செறிபுலன்=பொருங்கிய ஜம்புலன்களும், அற்றக்கால்=ஒழுக்
தால், வீடு=மோட்சமானது, முந்தியே யாகுமாம் = முன்னதாக
வே கைகூடுமாம். (எ-ஆ.)

(கநுத்துரை.) அந்தக்கரணங்களின் சேஷ்டைகள் ஒழியப்பெ
ற்றுர்க்கு வீடு கீக்கிரத்தில் கைகூடும் என்பது கருத்து. (10)

ஏ.வ.மும் - உறையுட்.

ஓ.ஏ.

9. தூயவோளி காண்டல்.

1 தோன்றிபதேல்லார் தோடக்கறுத்துத்தூப்போளியாஸ் த்.
தோன்றியக்காற் றாய வோளி.

(பதவரை.) தோன்றிய எல்லாம் = காணப்பட்ட யாவர்கள்

யுா, சொடக்கறுத்து = நீக்கி, துய்வெளியாய் தேங்ளியக்கால் = பரிசுத்தமான மெளியாகக்காணப்பட்டால், துய்வொர்க்குரை தயழுண்டாகும், (எ-இ.)

(கந்திதுரை.) பரிசுத்தவெளியாகக் காணப்பட்டால் குரை தயழுண்டாகும் என்பது கருதது. (1)

2. தேவீவாயதேச விளக்கொளியைக் காணி வெளியாய் வீட்டுவேயாய். [ஸ]

(பதவுரை.) தெளிவாய்=தெளிக்க, தேசவிளக்கொளியைக்காணில்=உள்ளாட்டுவளக்கொளியைத்தெளிக்கத்தால், மெளியாய்=யாராலும் கெளிப்படையாக அங்கேரிக்கக்கூடிய, வீட்டுவேயாய்= மோட்சமானது அதுவேயாகும். (எ-இ.)

(கந்திதுரை.) அந்தர்முகத்தில் காணப்படுக் கேஜோமயமே மோட்சமாகும் என்பது கருதது. (2)

3. மின்போலுருவ விளக்கொளிபோல் யேற் முன்போல மூலம் புகும். [காணில்

(பதவுரை.) மின்போலுருவ = மின்னலைப்போல் சொருபத் தையும், விளக்கொளிபோல்=விளக்கொளிபோல்தேஜோமயமுண்டும், மேற்காணன் = கெளிப்படையாகத் தரிகித்தால், முன்போல மூலம்புகும்=முன்போல மூலத்திற்குபுகுவதாகும். (எ-இ.)

கீசு ஒளவைக் குறள்

(கந்திதுரை) தேஜோமயத்தையுடைய பொருளைத் தரிகிக்கால் மோட்சமடையலாம் என்பது கருதது. (3)

4. பளிங்கு வலம்புரி பானிகர்த்ததாகில் துளங்கொளியாந் தூய நெறி.

(பதவுரை.) பளிங்கு=பளிவகையும், வலம்புரி = வலம்புரியை மும், பால=பாலையும், பிசர்த்ததாயின் = ஒப்பானதானால், துளங்

கொளியாக அயக்கறி - பரிசுத்தம்பொருங்கிய சுங்மார்க்கமானது
மிக்கதேஜோமயத்தை யுடையதாகும். (எ-ற.) (4)

5. சுங்கு நிறம்போற் றவள வொளிகாணில் அங்கொரி னெல்லியே யாரும்.

(பதவரை.) சுங்கு நிறம்போல் = சுக்கினுடையிரித்தைப்போ
ல், தவளவொளிகாணில் = சென்னமீசிறத்தைத் தெரிசித்தால், அங்கையின் கெல்லியேபொம் = தேஜோமயமயமானது உள்ளங்கையிலுள்ள
கல்விக்கணிபோவாகும். (எ-ற.) (5)

6. துளங்கிய தூண்டா விளக்கொளிகாணில் விளக்கிய வீடாம் விரைந்து.

(பதவரை.) துளங்கிய=விளங்கின, தூண்டாவிளக்கொளிகா
ணில்=தூண்டாததேஜோமயத்தைத் தரிசித்தால், விரைந்து=சீக்கி
ம், விளக்கியவீடாம்=விளங்குகின்ற மோட்சமுண்டாகும் (எ-ற.)

(கருத்துரை.) தேஜோமயப்பொருளைத்தரிசித்தால் மோட்சம
ஈடுகூடும் என்பது கருத்து. (6)

7. மின்மினி போன்ற விளக்காகத் தாண்றே அன்னப் பறவையே யாம். [ன்றில் ஸ்ரூலமும் - உரையும். எநு

(பதவரை) மின்மினிபோன்ற = மின்னும்பூச்சைப் போன்ற,
விளக்காகதான்தோன்றில்=விளக்காகக் காணப்பட்டால், அன்ன
ப்பறவையேயாம் = அன்னப்பட்சிபோல் உண்மையை உணர்க்கும்
மாம். (எ-ற.)

(கருத்துரை.) தேஜோமயத்தினாத்தால் உண்மைப்பொருளை
யடையக்கூடும் என்பது கருத்து. (7)

8. உள்ளொளிதோன்றி ஸ்ரூலாரி வருளோ ஸ்ரீ அவ்வொளி யாதி போளி.

(பதவரை) உள்ளொளிதோன்றில் = அந்தர்முகஞ்சியானது
காணப்பட்டால், அருளொளி = திருவருள்விளக்கமானது, அவ்

வொளி=ஆந்தவொளியேயாகும், ஆதி ஒளி=(ஆகையால்) அதாவத் தானமான ஒளியாகும். (எ-று.) (8)

9. பரந்த விசும்பிற் பரந்த வொளிகாணில் பரம்பரமே யாய வொளி.

(பதவரை.) பரந்தவிசும்பில் = எங்கும் வியாபிக்கிருக்கின்ற ஆகாயத்தில், பரந்தவொளிகாணில்=பரவியிருக்கின்ற தேஜஸைக் கண்டால். பாம்பரமேயாயவொளி=அந்தநாளியே இறைவனுகும் ()

(கருத்துரை) தேஜோமயமே ஓரைவனுடைய சொருபம் என் பது கருத்து. (9)

10. ஆதி யோளியாகி யாவ்வா னுந் தானுகி ஆதி யவ னுருவு மாம்.

(பதவரை.) ஆதி=இறைவனுனாகன், ஒளியாகி=தேஜோருப முடையவனுகியும், ஆவ்வாலுந்தானும்=ஆண்டருள்செய்பவனுந் தானேயாகியும், ஆதியவனுருவமாம் = ஆவது ஆதியிலிருந்து அவனு டைய சொருபமேயாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சர்வம் சிவசொருபம் என்பது கருத்து. (10)

—***—

61 நூ

ஒளாவைக் குறவு

10. ச த ா ச வ ம்.

—***—

1. பத்துந் திசையும் பரந்த கட-ஞாலுகும் ஒத்தெங்கும் நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவரை.) பத்துதிசையும் = பத்தத்திசைகளிலும், பரந்த= ஏ. மயிருக்க்குந், கடல்=சமுத்திரமும், உலகம் = உலகக்களிலும், ஒத்து=நூற்றன்மையாய் கிழம்=சிவமென்னும்பொருளான தூ, எங்கு மிர்குபா=வங்விடத்திலுமிருக்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சிவபெருமான் எங்குங்கலங்கிருப்பான் என்பது சருந்து. (1)

2. விள்ளாவிறைத்து நின்று வினங்குஞ்சுடுபொனிப்போல் உண்ணிறைத்து நிற்குஞ்சு சிவம்.

(பதவரை.) விண்ணி தைக்கு நின்று = ஆகாயத்தில் பரவியிருந்து, விளக்கும்=விளக்குகின்ற, சுட்டொனிப்போல் = தேஜோமயப்பொருளைப்போல, சிகம் = சிவமானது, உண்ணிறைக்கு நிற்கும்= நிறுச்சயத்தில் கல்திருக்கும். (எ-று.)

(கந்திதுஹா) சர்வேஸ்வரானாவன் சகல ஆண்மகோடிச்சுஞ்சுஞ்சு கல்சிருப்பான் என்பது சருத்து. (१)

3. ஆகமநீரை சீவனு மாசையுந் தானுகி ஏகமாய் நிற்குஞ்சு சிவம்

(பதவரை.) ஆகமும்=சர்வமும், சீவனும்=உயிரும், ஆசையும்=ஆசையும், தானுகி=தானேயாய், சிகம் = சிவமானது; ஏகமாய்க்கும்=ஒன்றாகவிருக்கும். (எ-று.)

(கந்திதுஹா) சதாசிவமானது எல்லாப் பொருளாகவுமிருக்கும் என்பது சருந்து. (१)

ஏல்லும் - உரையும்.

எ.ஏ

4. வாரு வர்மான் ஜுமிராய் பாஸ்துவத்து உட்போடு சுப்பு அபாமிடெ நானோ சிவம்.

(பதவரை.) சுப்புவாய்ம்-காத்ருகியு. மங்காரியாய் - கிலபெற்றுவிட்டு கீழ்க்கும். மந்து=இன்னும். அவர்கள் உட்போடு நாய் - ஆணா சுபிலூட்டபொருளாகியும், ஆயும் திட்டநானோசூங் - ஆராய்க்கிழ்ச்சி இட்டே சிவமாதும். (எ-று.)

(கந்திதுஹா) சர்வபொருள்க்காயும் ஆயும் கீடும் சிவபெறுமானான் என்பது சருத்தி. (१)

5. எண்ணிறந்த யோவி பலவாய்ப்பாத்தோ உண்ணிறந்து நிற்குஞ்சு சிவம். | க்கும்

(பதவரை.) எண்ணிறந்து=ஆவுடையாக்கப்பாடு, யோவி யோவிகளில். பலவாய்ப்பாத்தோ = பலவாசயாகப்பாவி. எங்கும்-

எவ்விடத்திலும், சிவம்=சிவபெருமானையன். உண்ணியாறு கூடும், உன்னியாறு கூடும். என்னியாறு கூடும். கும்=உன்னியாபகமாகவிருக்கும். (எ-து.)

(கந்துவரை) பல யோனிகளிலும் பல வகையாக வியாபித்திருக்கும் என்பது கருத்து. (5)

6. என்றேதா னாயி முதலாபிப் பல்லுயிர்க் குண்ணுகித் தீற்குஞ் சிவம். [கும்]

(பதவரை.) ஒன்றேதான் = ஒருபொருளே, காறிமுதலாகி= ஊழிக்காலமுதலாகி, பல்லுயிர்க்கும் = சகல ஆண்மாக் களுக்கும், ஒன்றுகினிற்கும் சிவம்=சிவபெருமான் கலங்கிருப்பான். (எ-று.)

(கநுத்துறை.) சிவபெருமான் ஒருவனே சகல வயிர்களிலும் கலங்கிருக்கிறவனுவான் என்பது கருத்து. (6)

எறி இளவைக் குறள்

7. மூலமொன்றுகி முடிவொன்று யெவ்வாயிஸ் காலயார் நிற்குஞ் சிவம். [க்குங்

(பதவரை) மூலமொன்றுகி=காரணமாகிய ஒருபொருளாக யும், முடிவு ஒன்றுய் = முடிவுப்பொருள் ஒன்றுகியும், எவ்விரக்கும்=எல்லாவுயிர்களுக்கும், காலமாய்ந்த்ரும் சிவம் = சிவமானது காலமாய்ந்த்ரும். (எ-ற.)

(காந்திகரை.) மூலமும் முடிவுமாக வீருப்பவன் சதாசிவனே என்பது கருத்து. (7)

8. மண்ணிற்கிறத்த வயிர்க்கெல்லாந் தானுகி விண்ணகமே யாருஞ் சிவம்.

(பத்தாரை.) மண்ணிற்பிறகுத்=உலகத்திலுண்டான, டீவிர்க்கெ
வ்வாக்காதுகி=சகலவுப்பிரகாருக்குக் தானேமுதலாகி, வின்யைக்கே
யாகும்சிலமை=சிலபெருமானங்கள் அகாயச்சுராரியேயாவான்.

(கநுத்துரை.) சிவபெருபானுவன் உலகத்திலுண்டான ஆன் மகோதிக்குடைய சமீபமீண்டான் நதில்சுசரிப்பவனுவான் என் பது கநுத்து. (8)

9. தோற்றுமது வீடாகித் தொல்லைமுத லொ
ஏத்தவருமீசு னுளன். [ஞ்ருகி

(பதவரை.) தோற்றுமதுவீடாகி = உற்பத்தியே வீடாகியும், தொல்லைமுதலொன்றுகி=பூர்வீகமுதல் ஒரேபொருளாகியும், ஏத் தவரும் ஈசன் உளன்=யாவராலும் துதிசெய்யப்பட்டுவருகின்றசர் வேஸ்வரன் இருக்கின்றன. (எ-று.)

(கநுத்துரை) பிறவிமுதல் எல்லாவிடங்களிலும் மிருக்கின்ற இறைவனையே உண்மையாக யாகுருமூனரவேண்டும் என்பது கருத்து. (9)

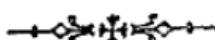
மூலமும் - உரையும். எகு

10. நிற்கும் பொருளும் நடப்பனவுந் தாலுகி
உற்றெங்கும் நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவரை.) நிற்கும்பொருளும்=நிற்கின்றவஸ்துவும், நடப்பனவுந்தாலுகி=நடக்கின்ற பொருளாகியும், உற்று எங்கும் நிற்குஞ் சிவம்=சர்வவிடங்களிலும் சிவம் கலங்கிருக்கும் (எ-று.)

(கநுத்துரை.) சுவலபொருள்களிலும் இறையவன் கலங்கிருப்பான் என்பது கருத்து. (10)

1. தன்பால்.

தநுவழி.

1. தன்பாலறியுந் தவழுடையார் நெஞ்சகத்
அன்பா யிருக்கு மரன். [துள்

(பதவரை.) தன்பால் அறியுந்=தன் னுடையபாலை அறிகின்ற, தவழுடையார் = தவத்தையுடையவர்களது, நெஞ்சகத்துள்=மனத தில், அரன்=சர்வேஸ்வரனுனவன், அன்பா யிருக்கும்=அன்புடனே யிருப்பான் (எ-று.)

(கநுத்துரை.) தன்னைத்தான் அறியவல்லவர் மனத்தின்கண் இறையவன் எழுங்கருளியிருப்பவனுவான் என்பது கருத்து. (1)

2. சிந்தை சிவமாகக் காண்பவர் சிந்தையில்
· சிந்தித் திருக்குஞ் சிவம்.

கங்கி, சிவம் = சிவப்பொருளானது, சிவதித்து இருக்கும் = எண்ணியிருக்கும் (எ-று)

(உத்திலை) மனத்னுடும் சிகிமண்டேதொன்வோர்க்கு சிவபெருமான் எழுக்கருளவான் என்பது கருக்கு. (2)

3. குருவி னடிப்பணி, தூ கூடுவதல்லார்க் கருவமாய் நிற் துஞ் விவாம்.

(१३) குருவின் அடிபணிக்கு = நான்கியலுடைய திரு
திட்டக்கீர்ணங்கி, கட்டுவது அல்லார்க்கு = சுராமர்களுக்கு. சிவம்-
சிவமானது, அருமாய்க்கு = ஏப்பமற்றிடக்கும். (८-७)

(நக்தி வரை.) குதிரைகளில் பல்லாட்டைய திருவாழகினை உண்ணபடி மேவண்டுக்கிடித்து கூட்டால்லார்க்கு அதை நூற்றைய திருவாகுள கூட்டுவதாகும் என்பது கருத்து. (1)

4. தலைப்பாட்டு சற்றுகுலின் சன்னிதியில் வல்லவேப்பாட்டு மானமுவே யாம். ஜாஸ்

(11) வரை) தலைப்பட்ட=யர்ச்சி, சுதாகுருவிள்=ஞானஞானிய ஆடைய, சக்கந்திரிலல்லாஸ் = நிருஷங்கி, மாணத்தின் முன்னேயல் லாமல், வலைப்பட்டமானது யோம் = வலையிழிக்கிய மானது வே யாகும். (எ-று)

(கந்திதூர்) சர்வஜேஷ்டாவும் ஓரளவிரப்புடைய சந்திதா அத்தில் அடக்கியிருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (4)

5. நெறிபட்ட சற்குரு நேர்வழி காட்டில் பிறவற் றிருக்குன் சிவம்.

(பதவரை.) செறிபட்ட=ஞானவழியிரசேர்ந்த, சந்திரன்=ஞானியராணார், சேர்வழிகாட்டில்=உண்மையானவழியை உபதே
மூலமும் - உரையும். அட

சித்தால், பிரிவுற்றிருக்குஞ்சிவம் = சிவபெருமானுனவன் யாடு.
பிரிவுமின்றிக் கலக்திருப்பான். (எ-று.)

(கந்ததுரை) ஞானசிரியருடைய உண்மையான உபதேசத் தலை துறையன் சிருவருள்ளெட்டுகலங்கிருப்பான் என்பதுகருத்து.

6. நல்லன நூல்பல கற்பி னுங் காண்பரிதே எல்லை மில்லாத சிவம்.

(பதவரை.) எல்லன=என்மையான, நூல்பல=நூல்கள்பலவற் றை, கற்பிதூங்=கற்றாலும், எல்லையில்லாதசிவம்=நனவு சொல்லப் படாத் வியாபக்கப்பொருத்திய சிவபெருமானை, காண்பரிதே=கரிசிப்பது மிகவும் அருமையாகும். (எ-று.)

(கந்ததுரை.) ஞானசிரியருடைய சிருபையில்லாமல் அடேக் காஸ்விரவகீனப் படித்திருந்தாலும் சர்வவியாபகப்பொருளானசிவ பெருமானைத் தரிசிப்பது அருமையான காரியமோயாகும் என்பது கருத்து. (6)

7. நினைப்பு மறப்பு மில்லாதவர் நெஞ்சந் தனைப் பிரியாது சிவம்.

(பதவரை.) நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாதவர் = நினைப்பும்மறப்பும் இல்லாதவர்களுடைய, கெஞ்சந்தனை=மனத்தை, சிவம்=சிவ பெருமானுனவன், பிரியாது=கலக்திருப்பான். (எ-று.)

(கந்ததுரை.) சர்வகாலமும் ஒரேசிந்தனையாக இருப்பவர்களுடைய மனத்தைவிட்டு இறையவன் காணகேரமும் பிரிச்திருக்க மாட்டான் என்பது கருத்து. (7)

8. ஒன்றிலொன்றில்லாதமனமுடையாருடல் என்று மொன்றுது சிவம்.

(பதவரை.) ஒன்றில் = ஒரேபொருளினிடத் தில், ஒன்றுத் = கலவாத, மனமுடையாருடல் = மனத்தின் புண்டையங்களுடைய சரி த்தில், சியம் = பரம்பொருளானது, என்றும் ஒன்றுத் = எந்தக்காலத்திலும் கலவாது. (எ-று.)

(கருத்துரை.) ஒரேபொருளைப்பற்றி, உரிமைப்பார்மாட்டான் என்பது கருதி. (8)

9. நாட்ட மில்லாவிடம் நாட்ட மறிச்நாவின் மீட்டு விடாது சியாட.

(பதவரை.) நாட்டாவில்லாத நிடம் என்றும் நாட்டுத்தையடையப்படாத இடத்தின், நாட்டமத்தின் பிள்ளை = என்னமைப்பார்கலையால் உணர்க்கப்பின், சியம், மீட்டுவிடாத = சியமானது மறுபடியும் சிருப்பவிடாது. (எ-று.)

(கருத்துரை.) இறைகள் எழுஷ்குபியிருக்கும் தூட்டுத்தையுணர்கப்பின்னர் இறைகள் அவர்களைவிடமாட்டான் என்பதுகருத்து.

10. பஞ்சமாசத்த மறுப்பவர்க் கல்லா அல் அஞ்ச லெல்லாது சிவம்.

(பதவரை.) பஞ்சமாசத்தம் = பஞ்சமாபாதகம் என்கிற சத்தத்தை, அறுப்பவர்க்கல்லால் = அறுதலோழிப்பவர்களுக்கால், சிவம் = பரம்பொருளானது, அஞ்சல்லன்னுது = பயப்படவேண்டும் என்றுகொல்லாது. (எ-று.)

(கருத்துரை.) யாரோருவர் பஞ்சமாபாதகங்களை விட்டு விலகுகின்றார்களோ அவர்களை உண்மையாய்க்காப்பது சிவமேயாகும் என்பது கருத்து. (10)

2. அங்கீயிற்பஞ்சபோலாகாயத்தேநினையில்

—•••—

1. அங்கீயிற்பஞ்சபோலாகாயத்தேநினையில் சங்கிள்க வேண்டா சிவம்.

(1)தானா) ஒக்கிரிற்பஞ்சபோல் = செருப்பிஸ்பட்ட பழுதை நிலைபால் ஆகாயாகுதே சூப்பில் = ஆகாய நினைத்தில் ரினைப்போலாட்டு, சிலம் = சித்தை, சங்கிள்க வேண்டாட்டுத்தேதக்கொள்ள வேண்டாட்டு எது?)

(2)தானா) செருப்பிஸ்பட்ட பர்த்தசப்போல ஒன்று விள்ளி வாண்ணுப்பார்த்து சாட்சீஸ்டுதூகடை கிருபையுண்டாகும் என்பது கருது. (1)

2. மெப்ப்பாலுமியாத ஏரடர்தலெந்துசத்தில் அப்பால தாருந் சிவம்.

(1)தானா) மெப்ப்பாலுமியாத = உண்கைமலிவதயக்கை யுனாராத. மூடர்க்கெந்துசத்தில் = மூடர்களுடையமனத்தில், சிவம் அப்பாலதாகும் = சிவபெருமான் கடந்திருப்பான். (எ-று.)

(கருத்துக 1.) மூடர்களுக்கு இறையன் துரததேயிருப்பான் என்பது கருது. (2)

3. தெந்துக்கொண்டு நினைப்பவர்க்கல்லா அஞ்சலெல்லாது சிவம். [அல்

(பதவாரை.) தெந்துக்கொக்கி=மனத்தைக்கொண்டு பார்த்து, நினைப்பவர்க்கல்லால் = சிக்கிப்பவர்களுக்கல்லாமல், சிவம்= சிவபொருளானது, அஞ்சல்னன்றுது=பயப்படாதீர் என்று சொலாது. (எ-று.)

ஏற்கு ஒளவைப் புறவு

(கந்திதானா.) இதற்கொண்டுளப்படைய தங்கநுளையமனத்தைக்கொண்டு சிக்கிப்பவர்களுக்கே கிருபாகடாட்டும் செய்கான் என்பது கருது. (3)

4. பற்றிலா கொன்றினைப் பற்றினு வல்லது கற்றதனு வெள்ள பாவன்.

(பதவரை.) பற்றிலாகொன்றினை = யாடுவான்றிலும் பற்றில் வாத ஒருபொருளோ. பற்றினு = அவ்வளகை = பற்றிப்பிடிக்கா வல்லா மல், கற்றதனுவள்ளபயண் = பற்றிவாஸ்திராக்களோ பும் பழித்ததனுப் பண்ணபிரயோசனம். (எ-ற.)

(கந்துநோ) யாடுகான்றிலும் பற்றில்லாக இறைவனை ஏன் க்கிணுவே சர்வநாக்களையும் கற்றபயனை யாடுவாலாம் என்பது கருத்து. (1)

5. தம்மையறிவாரைத் தாமறி, ந்து கொண்ட தம்மை பற்றிவரோ தாவ். [பின்

(பதவரை.) தம்மையறிவாலை=காக்கீத்தாமேயுணர்வாலை, தாம் அறிவித்துகொண்டபின்=தாம்-ணர்க்க கொண்டபின்னர், தம் ஷுமயறிவாலோதான்=தம்மைத் தாமறியுமறிவுண்டாலோ. (எ-ற.)

(கந்துநோ.) தம்மைத் தாமறிக்கு தலைவனை யுணர்க்க பின் மீண்டும் இதங்கார் என்பது கருத்து. (5)

6. அசபையறிந்துவளே யழவெழுதோக்கில் இசையாது மண்ணிற் பிறப்பு.

(பதவரை.) அசபையறிந்து = அசபாயக்திரத்தை யுணர்க்கு, உள்ளே=மன்றத்தின்கண்ணே, அழல்லழுவுள் நோக்கில்=அக்கிளிகள் ம்புவகைப்பார்த்தால், மண்ணில்லிறப்பு இசையாது = இவ்வுலகத்தில் ஜெமமுண்டாக மாட்டாது (எ-ற.)

ஏலுரும்- உரையும்.

அடு

(கந்துநோ) யாடுகாநாவர் அபா-நக்கிரத்தையுணர்க்கு யோ கஞ்சிசய்வினாருர்க்களோ அங்கன் மழு பழுதம் யெடிப்புறில்லை ஏன் புது கருத்து. (6)

7. இமையாத நாட்டந் திருந்துவைர்வாருக் கணப்பாத வாவா, ந் மாம்.

(பதவரை) இமையாதாராட்டு, திருந்து = இமைக்காதபார்க்கு

விலிழுந்து. உணர்வாருக்கு = உணர்வென்றவர்களுக்கு, அமையாத
ஆகங்கி மாம்=பொருத்தாக வாங்கி சூழ்வண்டாகும் (எ-று.)

(கநுந்துரை) சூபாமல் தரிசிப்பால் ஞாக்கு என்றுமழியாதது
நடமுண்டாகும் என்பது கருவா. (7)

8. துபியாங் கடந்த சுட்ரெராளியைக் கண்டால் மரணம் பிறப்பில்லை வீடு.

(பதவரை) துரியங்கடத்தி=தூரியஸ்தானத்தைத் தாண்டியிரு
க்கின்ற, சுட்ரெராளியை=தீச்சிஜியயப்பொருள், கண்டால்=தரிசி
தால், மரணம்பிறப்பில்லை=சாத்தும் பிறக்கத்தும் மில்லையாம், வீடு=
மோட்சமுண்டாகும் (எ-று.)

(கநுந்துரை) தீச்ஜோமயமாக பொருளை உள்ளபடி தரிசிப்பை
வர்களுக்கு இனிப்பிறவாகெனி ஒதுக்கி என்பது கருத்து. (8)

9. மதிபோ ஹடப்பினை பீசற நோக்கில் விதிபோ பங்கு விடும்.

(பதவரை) மதிபோல்=சந்தி, ஹடப்போல், உடம்பினை=சீர
தங்க, மாசற=குறதம் கீழா, நோக்கில்=பார்த்தால், விதிபோயகல
விடும்=விதிபதறுப்போம் (எ-று.) (9)

10. சீவன் சிவலிங்க மாநத் தெளிந்தவர்கள் பாவ நடிக்குமபரிந்து.

அக்ஷ ஒளவைக் குறள்

(பதவரை.) சீவன்=சீவளை, சிவலிங்கமாகச் = சிவலிங்கமாக
இல, தெளிந்தவர்தம்=தெளிக்குவர்களுடைய, பாவம் பரிந்து சிக
கும்=ஜெங்மமானது கேரோடற்றுவிடும் (எ-று.)

(கநுந்துரை.) சீவனும் சிவலும் ஒன்றேயென்று உணர்வார்க
ஞாக்கு பிறவாமையுண்டா யென்பது கருத்து. (10)

**1. மெய்யகத்து னுள்ளே விளங்குஞ் சுடர்
கையகத்தி நொல்லிக் கணி.** [நோக்கில்

(பதவரை.) மெய்யகத்திலிருங்கே ஈஸ்தாலகுச்சுருசர்வங்களுக்குள்ளே, விளங்குஞ் சுடர்=ஷ்ளாமாகிளின்ற தேநோமயப்பொருளீர், னோக்கில்=தரிசிததால், (அப்பொருளானது) கையகத்தின் தெல் விக்கணி=உள்ளவகையில் கெல்லிக்கணிபோல் வெளிப்படையாயக சிடைக்கக் கூடியதாகும் (எ-று.)

(கருத்துரை) இறைவன் ஒவ்வொரு ஆண்மாக்களிலும் கலக் கிருப்பகலும் அவ்வாண்மாக்கள் ஒவ்வொருச்சரிசுக்காலும் இருப்ப சாவுமாகையால் அப்படிப்பட்ட இறைவனைத் தரிசித்தால் அவன் எப்பொழுதும் வெளிப்படுவதுவான் என்பது கருத்து. (1)

**2. கரையற்ற செல்வத்தைக் காணுங் காலத்
உரையற் றிருப்ப துணர்வு.** [றில்

(பதவரை.) உணர்வு=உணர்ச்சியானது, கரையற்ற செல்வத் தைக் காணுங்காலத்தில் = அளவுகடங்கத்செல்வமாகிய சாலேஸ்கா ணை தரிசிக்குங்காலத்தில், உரையற்றுஇருப்பது = மாதொருசொல் ஜமில்லாமலிருப்பதாகும் (எ-று.)

ஏலமும்-உரையும்.

அன்

(கருத்துரை.) அளவுகடங்கத் செல்வமாகிய இறைவனை உள்ள படியே தெரிசிததால் வாய்ப்பொருள் மௌனநமடையக்கூடும் என்பது கருத்து. (2)

**3. உண் டிப்பி தீர்த்தார் போலுடம் பெல்லா
கண்டிதொள் காதல் மிகும்.** [அங்

(ஏதுரை.) உண்டி=புசிக்கு, பசித்ரீந்தார்போல் = பசியைநீக் கிக் கொண்ட மாலைப்போல், உடம்=பெல்லாத கண்டிகொள்=தீர்த்துமுறைக்கும் கண்டிகொள், காதல்=கும்=ஆஸ்யானது அதிகரி க்குது. (எ-று.)

(ஏதுரை.) பசிதீர்த்தார்களோப்போலயே இறையவலுடைய வியாபகம் சர்வரூபமாகு மிருப்பதைக் கூணர்த்து கொள்ளவேண்

4. உரைசெய் மோசை யுரைசெய் பவர்க்கு நரைதிரை யில்லை நமன்.

(பதவரை.) உரைசெய்முறைசை = சொல்லப்படுகின்ற நாததற் தாலுத்தை, உரைசெய்பவர்க்கு = சொல்லுபவருக்கு, நரைதிரை= நரைபுற்கிரைபும்கமண்=எமனும் இல்லை=உண்டாவதில்லை (எ-று)

(கந்திநுரை.) காததற்தியக்கை உண்ணமையாகக் கண்டறிந்து சொல்லுபவர்களுக்கு நரைதிரை சஞ்சும் எமலூம் உண்டாவதில்லை யாம் என்பது கருத்து. (4)

5. தோன்றுத தூயவெளி தோன்றியக்காலு தோன்றுமற் காப்ப தறிவு. [ன்னைத்

(பதவரை.) தோன்றுத = யாவருக்குக் காணப்படாத, தூய வெளி=பரிசுத்தமாகிய தேஜஸ்னாது, தோன்றியக்கால்=காணப் படுவது ஒளாவைக் குறை

பட்டால். ஏன்னை=உண்டீர. தோன்றுமல் காப்பாடு=வெளிப்படுத் தாமல் காப்பது. அறிவு=அறிவாகும் (எ-று)

(கந்திநுரை.) எவராலும் உண ப்படாத பீற்றுமயமானதூயாவருக்குக் காணப்படுகின்றதோ அவர்கள் அறிவு முகாக்கடையாக நற்பேற்றை யடையாக்கன் என்பது கருத்து. (5)

6. வாக்குமனமும் மிறக்க பொருள் காணில் ஆக்கைக் கழிவில்லை யாம்.

(பதவரை.) வாக்குப்=ஏனாலும், மனமற்=மனசும், இறக்க பொருள் = ஆகிய இலைகளைக் கடக்கிறுக்கின்ற பொருளைக்கண்டால், ஆக்கைக்கு=சீர்த்திர்க்கு, அழிவில்லையாம்=யாதொரு கெடு தியும் உண்டாவதில்லையாம் (எ-று)

(கந்திநுரை.) வாக்கையும் மன : கையும் இறக்கிறுக்கின்ற கடவுளை உள்ளபடியே தரிசித்தால் சரீரம் அறிக்கு பழுவதில்லையாம் என்பது கருத்து. (6)

**7. கண்ணகத்தே நின்று களிதருமே காலை
உன்னகத்தே நின்ற வொளி. [ங்கால்**

(பதவரை.) உன்அகத்தே நின்றவீ=உன்னுடைய மனததி
ன்கண் மழுக்தருளியிருக்கின்ற தேஜோமயப் பொருளானது. கா
லூங்கால்=பார்க்கும்தத்தில், கண்ணகத்தேகின்று = ஞானக்கண்
வீரிடத்திலிருந்து, களிதரும்=ஆகங்தத்தையுண்டாக்கும் (எ-று.)

(கருத்துரை.) ஒவ்வொருவருடைய ஆன்மாக்களிலுமிருக்கி
ன் ந தேஜோமயப்பொருள் தரிசிப்பவர்க்கு கண்காட்சியைக் கொ
டக்கும் என்பது கருத்து. (7)

**8. ஆனந்த மான வருளை யறிந்தபின்
தானந்த மாகு யவர்க்கு.**

ஏல்லழும் - உணையும். அகா

(பதவரை.) ஆகந்தமான = ஆகந்தயான. அருளை=சிருஉறுபுளை,
அறிக்கப்பிள்=உணர்ந்தபிரது. அங்க்கு = அவ்வகுளை யாத்திரார்த்து.
தானந்தமாகும்=உருளைஅந்தமாக முடியான (எ-று.)

(கருத்துரை) திருவருளாகிய ஆநந்தத்தை யுணர்க்கபிரதே
அவர்களெல்லாம் ஆகந்தரூபத்தை யடைவார்கள் என்பதுகருத்து.

**9. மறவாமற் காலைம் வகையுவைர் வாருக்
கிறவா திருக்கலை மாம்.**

(பதவரை.) மறவாமல் = மறந்துவிடாமல், காலை=தரிசித
கின்ற, வகையுணர்வாக்கு=வித்தன வகையாபவருக்கு இறைவாரிருத்
தலுமாம்=திறமாகிருக்கும் அல்லவையுங்கைக்கடிம (எ-று.)

(கருத்துரை.) எவ்விடத்திலும் சர்வேஸ்வரரையாலிருக்குவ
குணமுடையவர்கள் ஜக்மெடீக்கமாட்டார்கள் என்பது கருத்து.

**10. விண்ணிறைந்து நின்ற பொருளே யுடம்
உண்ணிறைந்து நின்ற வொளி. [பாதன்**

(பதவரை) விண்ணிறைந்துநின்ற= சூகாயம்கரைக்கும் வியா

பித்திருத், பொருளே = பொருள்கள், உடம்பு = சீர்மாகும், அதனுள் = அந்தசூரைத்திட்டுகள். வினந்துள்ளறை = வியாபித்திருத் தெருது தேஜோமயப்பொருள் (எ-று)

(கநுத்துரை) ஆகாயமே சீர்மாகவும் அசற்குள் கடங்கிமிருக்கும் சர்வபொருள்களிலும் கலங்திருப்பவன் தேஜோ ரூபமுடைய வனுவான் என்பது கருத்து. (10)

—***—

கூடி

ஒவ்வொவக் குறள்

4. கண் ணு டி.

—***—

1. கண்ணுடி தன்வி லொளிபோ ஹடம்பாத
உண்ணுடி. நின்ற வொளி. | னுள்

(1) தவரை) கண்ணுடிதன்வில் - கண்ணுடியில் காணப்படுகின்ற டி.ஏ.போல் = டி.ஏ.ணயப்போல், ஹடம்பாதன் = சீரத்திர்க்குள், சாழந் ன்றாயிரி = சேராகிருந்தமதே தேஜோமயப்பொருளாகுப (எ-று.)

(கநுத்துரை) கண்ணுடி காரியிருப்பது போல் ஹடம்பினுள் தீநைவழுகிய ஒளிர்விருக்கின்றது என்பது கருத்து. (1)

2. அஞ்சு புலனின் வழியாறி ந்தாற் பிள்ளைத்
துஞ்சுவா தில்லை ஹடம்பி.

(1) தவரை) அஞ்சுபுலனின்யாஸ் = பஞ்சேக்திரியக்களின் கிரம காக்ளோ, அறிக்தால் = உணர்க்தால், பிள்ளை = பிரகு, உடம்பு = சீரமானது, தனுசுவநின்றை = நூற்பதில்லை. (எ-று.)

(கநுத்துரை) பஞ்சபுலன்களின் குறைகுணங்களை யுணர்க்க பேர்யோர் உலட்புதில்கூட்டார்கள் என்பது கருத்து. (2)

3. நாறி பாத்தே தலதனுற தோ க்டெட்டி
சாவது பிள்லை ஹடம்பி.

(1) தவரை) சாபியக்கதே = உர்கிக்கமலைச்சானத்தில், கல

ஊர்=கன்னமயைடைய. கோக்கிடல்=தரிசிததால், உடம்பு=சீர்மான நுதி, சாவதுமிலலை=சாகிரஷில்லை (எ-று.)

(கநுத்துரை.) நாபிஸ்தான் தின் குணகுணங்களை உள்ளபடியே உணர்ச்சியை இனியிறக்கமாட்டார்கள என்பது கருத்து. (3)

மூலமும் - உரையும்.

கூக்

4. கண்டத் தளவிற் கடிய வெரா எங்காவில் அல்லத்த ராகு முடப்பு.

(பதவரை.) கண்டத்தளவில் = விசுத்தில்லைதானது விருத், கடியாலிக்காணில்=உஸ்லதே ஜோமயத்தைத் தரிசித்தால், உடபு=அவர்களுடைய சீர்மானது, அண்டத்தராகும் = கேகா சீர்மாகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை) விசுத்தில்லைத்தின் ஆர்த்தவிலே காத்துக்கூனால்ல. சீர்மானது தீந்தர்ச்சார்தைய சீர்மாகுமரங்கள்பாக்கருத்து (1)

5. ஏ, ந்திர னுஸ்ளே நழு வூற கோக்கிலுல் அ, ந்திர மாகு முடப்பு.

(பதவரை.) ஏ, ந்தி-ஞுஸ்ளே=ஏந்திரமாங்கலத்திர்குள்ளே, சுழுது=ஆக்கங்கிளியாம்ப, கோக்கிரப்பு=தரிசித்தால். உடம்பு=சீர்மானது, அந்தமாகும்-துக்கம்சாகுபதுதையாகுத்து. (எ-று.)

(கநுத்துரை) ஏந்திரமாங்கலத்திற்குள்ளே குட்டன்று அங்கு அங்காதண்டால் சீர்ம் துட்கம்சாகுபதுதையடையும் என்பதுக்குத்து. (2)

6. ஆம்ருந் தெரியா வீநுவந் தனையே, சாக்கில் பார்ம்ரும் பாபா மவா.

(பதவரை.) ஆம்ருந் தெரியா வீநுவந் தனையே, சாக்கில் முண்ப்படா. சொஞ்சப்படு, கோக்கில்-தரிசித்தால், பாராகும்-கடாட்சிக்கின்ற, பரமாமவன = ப:ம்பொநுவிளன்று சொல்லும்படியாவான் (எ-று.)

(கநுத்துரை) பாவராலுமண்றப்படாத இதைவலுடைய சொஞ்சபத்தைத் தரிசினைசெய்தால் படிமேஸ்வரனுடைய சொஞ்சபத்தையடைவான் என்பது கருத்து. (6)

7. வண்ண மில்லாத வரடி வை பறிந்தபின் விண்ணவை ராகு முட்டபு.

(பாலுரை.) வண்ணமில்லாதவழியை = அழகுமுகவியலை கள் சொல்லப்படாத ராகுபதினத, அறிந்தபின் = உணர்ச்சியின்னர், உடம்பு=சீ. மானது, விண்ணவராகும்=தேவசீ. மாரு. (எ-ஆ)

(கந்தநானா.) அழகுமுகவியை சொல்லப்படாத இறைவனை கள் என்ன மீபாய் உணபகர்களுடைய சர்வமானது பிரஹர்சஞ்சுடைய சரி மாகும் என்பது கருத்து. (7)

8. தெற்றிக்குடே நீலை நிறை, ந்தவோவிராணில் புற்று மறியா துடப்பு.

(பாலுரை.) தெற்றிக்குடே = சுழிமுளைக்குடே. நிறைக்க = வியாபிக்கிறக்கின்ற, ஒளி = தெஜோமயப்பொருளை, காணின் = தானிச்சால், உடம்பு முற்றும அறியாது = ஏரிசமெல்லாம் அழிக்கையாது (எ-ஆ.)

(கந்தநானா) சுநிஞ்சானத்தில் எழுக்கருளி பிருக்கின்ற இறைவனை யாரொருவா உள்ளபடியே தரிசிக்கின்றார்களோ அவர்கள் சரீரமானது என்றைக்கும் அழிவதில்லை என்பது கருத்து. (8)

9. மாது வெளியின் மனமொன்றவைத்தபின் போதக மாகு முட்டபு.

(பாலுரை.) மாது வெளியில் = மகத்தாகிய பரிசுத்தமாகிய வெளியினகண், மனம் ஒன்றைவத்தபின் = மனத்தைப்பொருங்தவைத்தபின்னர், உடம்பு=சரீரமானது, போதகமாகும் = ஞானமயத்தையடையும் (எ-ஆ)

(கநுத்துரை.) பரிசுத்தமான வெளிபிளிட்சுகில் மனம் கூட உள்ளபடியே வைத்திருக்கின்ற ஒவ்வொரு குறையை சரி மும் கூன மீலையையடையும் என்பது கருத்து. (4)

10. சுத்தமோ டோன்றி மனமு ஸிறந்த க்கால் முற்று மற்பா தூட்டு.

(பத்வரை.) சுத்தமோ டோன்றி = சுத்த நத்தவத்திற் கலந்து, மனமுபட்டமனமும், இத்தக்கால் = யாவற்றையு பிரக்கிருக்கால், உடம்புமுர்தும் அபியாது = எல்லார் சரியசஞ்சும் அபியாக்கிலையையடைவதாகும் (எ-தீ.)

(கநுத்துரை) மனமானது சுத்த நத்தவத்திற்கலந்து யாவற்கார்புக் குருக்குமாறுப் புவர்களுடைய சரியமானது அபியாமீலையையடையும் என்பது கருத்து. (10)

5. குணியகாலமறிதல்.

1. நிரவியாத்திருவாய் நீண்டவெளிகாணில் அரவணையா ஞகு முடம்பு.

(பத்வரை.) சிரவீ=எவ்விடத்திலும் நிறைக்கு, அழவருவாய் நீண்ட = அக்கினி சொருபமாய் நீண்டிருக்கின்ற, வெளிகாணில் = ஆகாயத்தைக் கரிசித்தால், உடம்பு=அவர்களுடைய சரிரமானது, அரவணையான் ஆகும்=விஷ்ணுசொருபத்தையடையும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) சர்வவியாபகஞன கடவுளை சிற்றம்பலத்தின் கண் தெரிசித்தவர்கள் சரிரமானது விஷ்ணுசொருபத்தையடையும் என்பது கருத்து. (1)

கூறு ஒளவைக் குறவு

2. உருவந் தழலாக வள்ளத்தே சென் று புருவந் திடையிருந்து பா.

(பத்வரை) உருவம் = சரிரமானது, தழலாக = அக்கினிய

மாக. உ-விட்டத்தென்று = மணத்திரடென்று, புருஷத்தினடையிருக்கது = புருஷமுடிசூலிருக்கு, பார்-பீர் கீப்பாயாக (எ-று.)

(ஏந்துமா) என்னோ அங்கிலிசொருபாலும் கூடு ஒன்றான நீங்களுக்குத் தாக்கீக்கும் வாய்வே, நார்க்கிள்கேண்டும் என்பது கருத்து.

3. புருஷங் நினைவிட்டு நூற்றண்ணியானைக் கா ந்துவாற்று நீற முட்டபு. [ணில்]

(பாலமா) புருஷநிடை-புருஷமத்திலில், இரு து-நின்று, புன்னா பாலீஸ் காலால் - சாடி-வை-நீர் (ஏ) முக்கிழு, ரல, உடம்பு = சீரமான சா, உருங்கு சுந்கும் குஞ்சுமாகச் சுகும் (எ-று.)

(ஏந்துமா) கூடு ஒன்றானத்தலிருக்குத் தீவிரவிடைத் தெரிகிக்கப்பேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

4. அங்குறம் போப் பொருளையறியில் உகம்பல காட்டி முட்டபு.

(பாலமா) அங்குறம் = உ-ஞும்வெளியிலும், போபொருளீஸ் = மாலூச பாம்பொருளீஸ், அறிவில் = உணர்க்கால், உடம்பு = சீரமானது, உகம்பலகாட்டும் = அநேககாலம் நிலைத்திருக்கும் (எ-று.)

(ஏந்துமா) உன்னிடத்திலும் வெளியிடத்திலும் கலங்கிருக்கின்ற இறைவனை ஆராய்கின்றவர்களுடைய சீரமானது கெடுக்காள் இறக்காயலிருக்கும் என்பது கருத்து. 4)

மூலமும்-உரையும். குடு

5. ஆவிபாழ் போகா தடக்கி மிருந்துவிள் ஓவிய மாது முட்டபு.

(பாலமா). ஆவி-ஆவியை, பாழ்போகாத = பாழாப்பிடாவல, அடக்கியிருத்தபின் - அடக்கிக்கருத்தாககொண்ட டிருத்தால், உடம்பு-சீரமானது. ஓவியமாகும் = சித்தியும்போல்அதைவற்றிருக்கும். (எ-று.)

(ஏந்துமா) சரங்கலீர மெள்ளிடாமல் அடக்குகின்றவர்கள் தீவிரானானான, வைத் யகட்டவர் என்பது கருத்து. (5)

6. அஞ்ச மட்டும் வாறிவேர திருத்தபிள்ளைகளை நிறுத்தி விட வேண்டும்.

(15) தனியார் அதிகாரம் என்று கூறப்படுகிறது. முபலங்களிலேயும் அதைகி, அதிகீடுகள் = முபலங்களிலே நிர்வாகமாக செய்யப்படுகின்றன. இரு பொது முபலங்களிலே நிர்வாகமாக செய்யப்படுகின்றன. அதைகி, அதிகீடுகள் = முபலங்களிலே நிர்வாகமாக செய்யப்படுகின்றன. (15-16).

(ஈடுத்துவே) ஜம்பிலன் கண்ணும் சுதாந்தனமாக வருவதேய ஏற்ற மானதி இரப்பதிலை என்பது கருத்து. (6)

7. தியாக வள்ளே தென்வுற கோக்கினால்
மாயாது பிவ்னை படிடம்பு.

(பதிவரை.) தீயாக=துக்கினிசொருபயாக, உன்னே=மனத்தி ன்கண், தெப்பி)வற்றோக்கினுல்=தூண்மூலதயடையத்திரித்தால், உடம்பு=சர்வமானது, பின்னைமாயாது=பிழகுஇறக்காது (எ-ஆ.)

(கருத்துறை) அந்தர்முகத்தில் அக்கினிசொருபமாக இறைவனைத் தெரிவித்தால் சரீரம் கிழேவிட்டான் என்பது கருத்து. (7)

8. தான்த மின்றித் தழுவுற நோக்கிடில் ஆன்த மாகு முட்டு.

கூடுதல் ஒளவைக் குறுப்பு

(11தலை.) தான்=தான், அக்டமின்றி=புடிவில்லாமல். கழுவூர்=பொறிபதங்க, கோக்கிழுவ்=தரிசித்தால், உடம்பு = ஈர்மானது; ஆகந்தமாகும்=பெரின்பத்தைப்படையும் (எ.ஆ.)

(நூற்றுரை) எதிலூம் சடத்தலீலவாமல் எவன் தரிசிக்கின்ற குறை அவன் சர்வம் பேரின்பமயக்ஞதயனையும் ஏன்பது கருத்து!)

9. ஒழிவின்றி நின்ற பொருளை ஏணாகில் அழிவின்றி நிற்கு முடிடப்.

(1.நுவரை.) ஒழில்/தீண்ணி-யாட்ராகு ஒழிவுமிக்லாமல்,நின்ற-இருக்ட, பொருளை-சாட்டவையரனை. த.ஏறில்-உள்ளபடியே உள்ள சுதாஸ், உடம்பு-சர்வமான து.ஆழிவின் நிதிந்த்ரப-யாதோருக்கு

வியைபு மக்டயாமல்குக்கும் (எ-று.)

(கநுத்துரை) எவ்விடத்திலும் வியாபிக்குத்துக்கடவுளை உண்
மையாங்கனர்க்கால அவர்களுடைய சர்வம் அழிவில்லாம விருக்கும் என்பது கருத்து. (4)

10. பற்றற்று நின்ற பழம்பொருளைச் சிந்திக்குற்று மழியா துடம்பு. [கில்

(பதவுரை) பற்றற்றுங்றையாதொரு சம்பந்தமு மில்லாமலிருக்க, பழம்பொருளை=சர்வேஸ்வரனை, சிந்திக்கின் =நினைத்தால், உடம்பு=சரீரமானது, முற்றும் அழியாது=முழுமையும் கெடாது ()

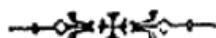
(கநுத்துரை.) இறைவனைச் சிந்திப்பவர்கள் சரீரம் அழியாது என்பது கருத்து. (10)

மூலமும் - உரையும்.

குள

6. சி வ யோ க ஸி லூ.

1. அடிமிசை வாயு வடிந்துடுந் ரேகி முடிமிசை யோடி மூயல்.

(பதவுரை.) அடிமிசை=மூலாதா ததின்மேல், வாயு = சரீரானது, அடித்துத்தேகி = பொருத்தப் பொருத்துப்போய், முடிமிசை=சுபினுஸ்தானத்தின்கண், மூயல்=பிரயத்தனப்படி.(எ-று.)

(கநுத்துரை.) வாயுவோடுகூடச சம்பந்தப்பட்டே சுபினுஸ்தானத்தில் செலவுவேண்டும் என்பது கருத்து. (1)

2. உண்ணேடி வாயு வதனை யு_னிரப்பி வின்னேடு மெள்ள விடி.

(பதவுரை.) உள்ளாடி=அந்தர்முகாறுதின் நாடியிலுள்ள, வாயு அதனை=சாததை, உடலங்கப்பி=சரீரத்திற்குள்ளுரிசது, வின்னேடு

இ=கும்பகத்தில், மெள்ளவிடு=மெதுவாகவெளியேவிடுவாய். (எ-று)

(கநுத்துரை) வாயுவை பூரிக்கயேண்டிய கிரமப்படி பூரி, து
பின் குமபிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. மெள்ள விரேசித்து மெய்விம்மிப் பூரித் கொள்ளுமின் கும்பங் ரூறித்து. [துக்

(பதவரை.) மெள்ள=மெதுவாக, இரேசித்து-இரேசகஞ்செ
ய்து, மெய்விம்மி=சீரம் விம்முதலையடைக்குத், பூரித்து=பூரகஞ்செ
ய்து, கும்பகங்குறித்த=கும்பத்திலுள்ளேகுறித்து, கொள்ளுமின்=
கொள்ளுக்கன். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) மெதுவாகச் சரத்தைவாக்கி ஓரேசித்துப் பின்
பூரகஞ்செய்து அதன்பிறகு கும்பகஞ் செய்யவேண்டும் என்பது
“ருத்து. (3)

7

கூடு

ஓளவைக் குறள்

4. இரேசக முப்பத் திரண்டது மாத்திரை பூரகம் பந்தாறு புகும்.

(பதவரை.) இரேசகம் = இரேசகத்திலுடைய, மாத்திரை=
அளவாவது, முப்பத்திரண்டு = முப்பத்திரண்டுமாத்திரையும், பூ
கம்=பூரகமானது, பந்தாறு=பதினாறு, புகும்=புகும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) இரேசகத்திலுடைய மாத்திரை முப்பத்திரண்
டும் பூரகத்திலுடைய மாத்திரை பதினாறுமாகும் என்பது கருத்து.

5. கும்பக நாலோடறுபது மாத்திரை தம்பித் திடுவது தான்.

(பதவரை.) கும்பகம் = கும்பகமானது, நாலோடறுபதுமா
திரை=அறுபத்தாங்குமாத்திரையாகவும், தம்பித் திடுவதுதான்=
ஸ்தம்பிக்கவேண்டும். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) கும்பகம் அறுபத்தான்கு மாத்திரையளவு ஸ்த
ப்பிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (5)

6. முன்ன மிரேசி மூயலுபின் பூரகம் பின்னது கும்பம் பிடி.

(பதவுரை.) முன்னம்=முன்னதாக, இரேசி=இரேசகஞ்செய்,
பின்பூரகமுயலை=பிறகுபூரகஞ்செய், கும்பம்பின்னதுபிடி = அதன்
பிறகு கும்பத்தைசெய். (எ-று.)

(கநுத்துரை.) முன்னர் இரேசகத்தையும், அதன்பிறகு பூரகத்
தையும் அதன்பிறகு கும்பகத்தையுஞ் செய்யவேண்டும் என்பது
கருத்து. (6)

7. ஈரைந் தெழுபத்தீ ராயிர நாடியுஞ் சேருமின் வாயுச் சேயல்.

மூலமும் - உரையும்.

கூகூ

(பதவுரை.) ஈரைந்து = பத்தும், எழுபத்தீராயிர நாடியும்=
எழுபத்தீராயிராடிகளையும், ஏாயுசெயல்=வாயுவின் செய்கையில்,
சேருமின்=சேருங்கள். (எ-று.)

(கநுத்துரை) எழுபத்தீராயிர நாடிகளையும் தராடிகளையும்
வாயுவில் சேர்க்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (7)

8. வாச லீரைத்து மயங்கிய வாயுவை யீசன்றன் வாசலி லேற்று.

(1) நலைரை.) வாசல்களைத்தும்=பத்து வாசல்களிலும், மயங்கிய=மயக்கப்பட்டிருக்கின்ற, வாயுவை=தசவாயுக்களையும், பான், ஸ்வாசலில் ஏற்று=சாகேஸ்வரன் எழுந்தருளியிருக்கின்றவாயிலில்
செலுத்த. (எ-று.)

(கநுத்துரை) பலவாசல்களின் வழியாகச் சஞ்சரிக்கின்றவாயு
வை சுழினுல்தானத்தில் செலுத்தயேண்டும் என்பது கருத்து. (8)

9. தயாவினில் வாயு வலத்தி வியங்கில் தியான சமாதிகள் செய்.

(பதவரை.) தயாவினில்=தயவுடனே, வாயு = வாயுவானது, வலத்தில் இயங்கில்=வலதுபக்கத்தில் சஞ்சரிக்குமானால், நிபான சமாதிகள் செய்=தியானம் சமாதிமுதலியவைகளைச் செய். (எ. வ.)

(கநுத்துரை.) வாயுவானது வலதுபக்கத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற காலத்திலேயே தியானமுதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (9)

10. ஆதியாழுல மறிந்தஞ்சு செழுத் தினைப் பேதியா தோது பினை.

ஈ ஒளவைக் குறள்

(பதவரை.) பினை=பிறகு, ஆதியாழு=முதன்மையதாகிய மூல மறிந்து=காாணத்தையுணர்க்கு, அஞ்சலமுததி னை=பஞ்சாட்சர த்தை, போதியாதுறது=யாவருமுணராதபடி துதிசெய். (எ. வ.)

(கநுத்துரை.) இவைகளையெல்லாஞ்சுசெய்தபிறகு பஞ்சாட்சர தியானஞ்சுசெய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (10)

—••••—

7. ரூ ரா னி லூ.

—•••—

1. தற்புருட மாழுகந் தன்னிற் றனியிருந் துற்பன மஞ்சை டுரை.

(பதவரை.) தற்புருடமாழுகந்தன்னில்=தற்புருடமான மகத் தாணமுகத்தில், தனியிருந்து=தனியேயிருந்து, உற்பனம்=மேலா னாகிய, அஞ்சைஉரை=பஞ்சாட்சரங்களைத் தியானஞ்சுசெய். வ. ரு

(கநுத்துரை.) தற்புருடமாழுகத்திலிருந்து பஞ்சாட்சரதியானஞ்சு செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (1)

2. தற்புருட மாழுகயேற் றூரகைதன்மேலே நற்பது பேரொளி நில்.

(பதவரை.) தற்புருடமாமுகமேல்=தற்புருடமென்னும் மகத் தாகியமுகத்தின்மேலிருக்கும், தாரகைதன்மேலே= ஈட்சத்திரத்தி ன்மேலே, நிற்பதேபேராளி=இருப்பது பேராளியாகும் (ஆகையால்) நில்=அவ்விடத்தில் நில். (எ-று.)

(கருத்துரை.) தற்புருடமுகத்திற்கு மேலிருக்கும் ஈட்சத்திரத் திற்குமேல் நிற்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. ஒதியதற்புருடத்தடி யொவ்வைவே பேசியா நோது ஏனே.

ஏரவரும் - உரையும்.

ஏக

(பதவரை.) ஓதிய=சொல்லப்பட்ட, தற்புருடத்தடி = தற்புருடமுகத்தினாடியில், ஒவ்வைவே = ஒப்பாகலே. பின்=யிரு, பேசியம் தூ=மனவித்தியாசமில்லாமல், ஒது=தடிசெப். (எ-று.) (4)

4. கொழுந்துறுவன்னி கொழுந்துறவிவரவ்வி ஏழுந்தா ரங்கயா பிது. [ல்]

(பதவரை) கொழுந்துறவன்னி = கொழுந்துறவிட்ட அக்கினி யானது, கொழுந்துறவிட்ட = செம்மை மாக, ஒவ்வில்=சம்பக்தப் பட்டால், இது=ஷ்து, எழுந்தா ரங்கயாம்= எழுகின்றநட்சத்திரமாகும்(எ-று.)

5. மறிந்துங் கொழுவிடு வன்னி நடுவே குறித்துங் கொழுந்தீயைக் கூட்டு.

(பதவரை.) மறிதது=ஷ்டுதத, கொழுவிடு=கொழுந்துகின்ற வன்னிகிடுவே=அக்கினி ரீஷத்தினாகடுவே, குறித்துக்கொழும்=யாவ ஸ்ரையுக குறித்துக் கொள்ளுகின்ற, சீக்கைட்டு = சிகாரத்தைச் சொ. (எ-று.) (5)

6. காலுந் தலையி மறிந்து கலந்திடில் சாலவும் நல்லது நான்.

(பதவரை.) காலுந்தலையும் அறிந்த=காலையுந்தலையையுமுண் ர்க்கு, கலந்திடில்=சீசர்க்கால், சாலவும்=விகவும், நல்லது நான்=

7. பொன்னெனுடிவெள்ளியிரண்டும்பொருந்தி
அன்னவன் ரூளதுவேயாம். [டில்

(பதவுரை.) பொன்னெனுடிவெள்ளியிரண்டும் = சோமகுரியர்களிருவரும், பொருந்திடில் = சீசர்த்தால், அன்னவன் = இறைவனுடைய, தானதுவேயாம் = திருவடிகளைக்கூடும். (எ. து.) (7)

ஈ. ஒளவைக் குறள்

8. நின்றவெழுத்துட னில்லாவெழுத்தினை
யொன்றுவிக்கி லோன்றே டன.

(பதவுரை.) நின்றவெழுத்துடன் = இருக்காதெழுத்துடனே, ஸ்லாஸெழுத்தினை = நில்லாத எழுத்தை, ஒன்றுவிக்கில் = சேர்த்தால், ஒன்றேயுள் = ஒருபொருளே யுன்னதாகும். (எ. து.) (8)

9. பேசாவெழுத்துடன் பேசுமெழுத்துறில்
ஆசான் பரனந்தி யாம்.

(பதவுரை) பேசா எழுத்துடன் = மென்னத்சரத்துடனே, பேசும் எழுத்தறில் = பேசுகின்ற எழுத்தஞ்சேர்த்தால், ஆசான் = குருவானவன், பரனந்தியாம் = பரமேஸ்வரனுவான். (எ. து.) (9)

10. அழியாவுயிரை யவனுடன்வைக்கில்
பழியான தொன்றில்லை பார்.

(பதவுரை.) அழியாவுயிரை = சித்தியமானங்கிரை, அவனுடன் வைக்கில் = ஈஸ்வரனிடத்திலே சேர்த்துவைத்தால், பழியானதொன்றில்லை = யாதொருபழியும் உண்டாவதில்லை, பார் = சிபார்ப்பாயாக. (எ. து.) (10)

8. ஞானம்பிரியாமை.

1. பிறந்திட மாலிடம் பேரா திருப்பின்

இறந்திடம் வன்னி யிடம்.

(பதவரை.) பிறக்கிடம் மால்டம் = பிறக்கிடமானது மால்டமாகும், பேராது இருப்பின் = சீகாதிருக்கு மானால், இறந்திடம் = இறந்த இடமானது, வன்னியிடம் = அக்கினியிடமாகும். (எ-ற.) (1)

மூலமும் - உரையும்.

ஏ.

**2. சாகாதிருந்த தலமே மவுனமது
ஏகாந்த மாக விரு.**

(பதவரை.) சாகாதிருந்ததலமே = சாகாதிருந்தஇடமே, மவுனம் = மவுனமாகும், அது = அதுவே, ஏகாந்தமாக இரு = ஒரேஇடமாக இருப்பாயாக (எ-ற.) (2)

**3. வெளியில் விளைந்த விளைவின் கணிதான்
ஒளியிலொளியா யுறும்.**

(பதவரை.) வெளியில்விளைந்த = ஆகாயத்திலுண்டான, விளவின்கணிதான் = விளைவின்கணியே, ஒளியில் ஒளியாயுறும் = தேஜோயத்தின் உட்க்கையான தேஜோமயமாகவிருக்கும் (எ-ற.) (3)

**4. மறவா நீ?னயா மவுனது திருக்கில்
நீவா ரிறவார் பினை.**

(பதவரை.) மறவா = மறக்காமலும், நீனயா = நீனைக்காமலும், மவுனத்து திருக்கில் = மெளனஞானத்திலிருந்தால், பினை = பிறகு, பிறவார் இறவார் = பிறக்கவுமாட்டார் நூற்கவுமாட்டார். (எ-ற.)

**5. குருவாம் பரனந்தி கூடல் குறித்தாங்
கிருபோது நீங்கா திரு.**

(பதவரை.) குருவாம் பரனந்தி = குருவாகிய பரமேஸ்வரனுடைய, கூடல் = சேர்க்கையை, குறித்த = நீனைத்து, ஆகு = அவ்விடத்தில், இருபோதும் = இரண்டுமே எளையும், சீகாதிரு = பிரியாமலி குக்கவேண்டும். (எ-ற.) (5)

6. சுந்தரச்சோதி துலங்குமிடமது

மந்திரச் சக்கரமு மாம்.

எசு

ஓளவைக் குறள்

(பதவரை.) சுந்தரச்சோதி = அழகுபொருட்சிய சோதியானது, தலைகும் இடமது = விளக்குகின்ற இடமே, மந்திரசக்கரமுமாய்=மந்திரமான சக்கரமுமாகும். (எ-று.) (6)

7. தூராதி தூரஞ் சொல்லத் தொலையாது பாராப் பராபரம் பார்.

(பதவரை.) பாராப் பராபரம்=பார்க்கமுடியாத பராபரப்பொருளானது, தூராதிதூரம் = தூராதிதூர்த்தி விருக்கும், சொல்லத் தொலையாது=இதைச் சொல்லமுடியாது, பார்=பொர். (எ-று.) (7)

8. ஈரோளி யீதென் றிறைவ னுரைத் தனன் நீரோளி மீது நிலை.

(பதவரை.) ஈரோளியீதென் று=இது இருஒளியென்று, இதை வன் உரைத்தனன் = பரமேஸ்வரன் சொன்னுன், ஈரோளிமீது நிலை=ஆனால் அவ்விரண்டொளியின்மீதே உயாக்கத்திலையாகும். (8)

9. அந்தமு மாதியு மில்லா வரும்பொருள் சுந்தர ஞானச் சூடர்.

(பதவரை.) அந்தமும் ஆசியும் டில்லா = ஆசியக்க மில்லாத, அரும்பொருள் = அருகமையாகிய பொருளானது, சுந்தர ஞானச் சூடர்=அழகிய ஞானவொளியாகும். (எ-று.) (9)

10. இதுமுத்திசாதனமென் நேட்டில் வரைந் பதிவைத் தனன்குரு பார். [து

(பதவரை.) இது=இத்தே, முத்திசாதனம் என்று = மோட்டு வழியென்று, எட்டில்வரைந்து = எட்டிலெழுதி, பதிவைத்தனன் குரு=ஞானசிரியனுவன் பதியவைத்தனன், பார்=பொர். (எ-று.)

(கருத்துரை.) இவ்வகையான உபதேசத்தை ஞான சிரியன் ஞானசாஸ்திரத்தில் எழுதிவைத்திருக்கிறான் என்பதுகருத்து (10)

— • —

ஸ்ரூவமும் - உரையும்.

ஈடு

9. மேய்ந்தே ஸி.

1. செல்லல் நிகழல் வருகால மூன்றினையுஞ் சொல்லு மவுனத் தொழில்.

(பதவுரை.) மெளனத்தொழில்—மெளனஞானத்தினது, தொழில், செல்லல் நிகழல்மருகாலமுன் நினையும் சொல்லும் = இறங்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங்களாகிய மூன்றினையுஞ் சொல்லுதலாம். (எ-து.) (1)

2. பஞ்சிற் படுபொறி போலப் பரந்திருந்து நுஞ்சாது ஞானச் சட்டர்.

(பதவுரை) பஞ்சிற்படு=பஞ்சில்பட்ட, பொறி போல = செருப்புபொறியைப்போல, பரந்திருந்து = வியாபித்திருந்து, ஞானச்சட்டர்=ஞானஒளியானது, தஞ்சாது=உறவாது. (எ-து.) (2)

3. இமைப்பிற்பரந்தங் கொடுக்குமின் போல் நமக்குட் சிவன்செயல் நாடு.

(பதவுரை) இமைப்பிற்பரந்து=இமைகொத்தில் எல்லீடத்தி ஹம்பாலி, அங்கு=ஆப்பொழுதே, ஒடுக்கும் = மறைந்துவிடுகின்ற, மின் போல்=மின் னீலைப்போல, நமக்குள்=கமக்குள்ளே, சிவன்செயல்=சிவலூடையசெயலை, நாடு=விரும்பு. (எ-து.) (3)

4. குவித்துமனத்தைக் குவித்துள்ளே யோங் செவித்துப் பெறுவ தெவண். [கில்]

(பதவுரை) மனத்தைகுவித்து=மனத்தையொருங்கல்வெய்து, குவித்துள்ளே ஓங்கில்=உள்ளேகுவித்து உயர்க்கால், செவித்துப்பெறுவது என்ன=செபித்துப் பெறுவது என்ன? (எ-து.) (4)

காலை ஒளவைக் குறள்

5. காலுந்தலையு மொன்றுகக்கலந்திடம் நாலா நிலையென நாடு.

(பதவுரை) காலும்தலையும்=காலென்பதும் தலையேன்பதும், ஒன்றுகக் கலக்கிடம் = ஒன்றுகக்கலந்துஇடம், நாலாநிலையென

காடு=அதுவேதனியசிலையென்ற ஆஸ்ரயிப்பார். (எ-ற.) (5)

6. மூலநிலமிசை ஏற்றுத்தினில் ஆலமருந்துஞ்சிவம்.

(பதவரை.) மூலநிலமிசை = மூலாதாரத்தில், மூன்றும்நிலத் தினில்=மூன்றுவகர்கிய ஓடத்தில், ஆலம் அருந்தும்சிவம்=சிவபெருமானூவர் எழுந்தருளியிருப்பார். (எ-ற.) (6)

7. எழுஞ்சுடரூச்சீன் மேன்மனம்வைக்கத் தொழிலொன் திலாத சுடர்.

(பதவரை.) எழுஞ்=எழுகின்ற, சுடர்=சுடரையுள், உங்கிரி மேன்=உங்கிக்குமேலே, மனம்வைக்க = மனத்தைவைக்க, தொழிலொன்திலாதசுடர்=யாதோகருதொழிலுமில்லாதசுடராம். (7)

8. அடைத்திட்டவாசலின் மேன்மனம்வை படைத்தவன் தன்னையே பார். [ந்துப்

(பதவரை) அடைத்திட்ட வாசலின்மேல்=கதவை யடைத்தி நக்கின்றவாசலின்மேல், மனம்வைக்க-மனத்தைவைத்து, படைத்த உண் தன்னையேபார்=சிருஷ்டித்தகடவுளைப்பார். (எ-ற.)

(கருத்துரை.) கதவைடத்திருக்கின்ற வாசலின்கண் மனத்தை வைத்து யாவரையும்சிருஷ்டித்தகடவுளைத் தெரிசிக்கவேண்டும்என்று கருத்து. (8)

மூலமும் - உரையும்.

ஈ

9. அறுபதொடாறு வருடமிதனை அறுதிய தாக வணர்.

(பதவரை.) அறுபதொடாறுவருடம் = அறுபத்தாறு வருடங்களைக்கும், இதனை=இதை, உறுதியதாகவுணர்=உறுதியாக ஆராய்வாய். (எ-ற.)

(கருத்துரை.) இல்லிவதயங்களை யெல்லாம் அறுபத்தாறு வருடங்களைக்கும் ஆராயவேண்டும் என்பது கருத்து. (9)

10. அட்டமாசித்தி யடையுமோ ராண்டிலில் இட்ட மிதனைத் தெளி.

(பதவரை.) அட்டமாசித்தி = அஷ்டமாசித்திகளும், அடையும்=உண்டாகும், (ஆகையால்) ஓராண்டினீல் = ஒருங்குஷத்தில், இட்டம்=இட்டமாக. இதனைத்தெளி=ஒத்த ஆராய்வாயாக. ()

(கருத்துரை.) இறங்கு அஷ்டமா சித்திகளையு மடையலாம் ஆகையால் இதனை தூராண்டிவரைக்கும் ஆராய்வென்டும் என்பது கருத்து. (10)

10. துரியதரிசனம்.

1. வன்னியதெட்டு மதியம்பதினாறு முன்னிய பன்னிரண்டு முள்.

(பதவரை.) வன்னியது எட்டு=குரியன்எட்டும், மதியம்பதி னாறு=சந்திரன்பதினாறும், முன்னிய=நீண்தத், பன்னிரண்டுமுள்=பன்னிரண்டுமுள்ளடக்கவேண்டும். (எ-று.) (1)

2. குரியன்வன்ரியோன் ரூகிடி ற்சோமனும் பாரு மினீது பயன்.

(பதவரை.) குரியன்=குரியனும், வன்னி=அக்கினியும், ஒன்று கிடில்=ஒன்றால், சோமனும்=சந்திரனும், ஈதுபயன்=இந்தப்பயனை, பாருமின்=நின்கள்பாருகள். (எ-று.) (2)

நாறு ஒளவைக் குறவர்

3. மதியோடுவன்னிரோன் ரூகவே வந்தால் கதிரவு னுமென்று காண.

(பதவரை.) மதியோடு=சந்திரபழுடன், வன்னி=அக்கினியும், கான்று கடையக்கால்=சலங்குவந்தால், கதிரவும் = குரியனுவான், என்று=என்று, காண்=காண்பாயாக. (எ-று.) (3)

4. மதிக் ரூட் கதிரவன் வந்தஞ் கொடுங்கில் உதிக்குமாம் பூரணைச் சொல்.

(பதவரை) மதிக்குட்டகதிரவன் வந்து = சங்திரலுக்குள்ளே குரி யலும்வந்து, அவரு ஒடிக்கில் = அவ்விடத்தில் ஒடிக்கினால், பூர்ண செஶால் = பெளரணமின்னுஞ்சொல்லானது, உதிக்குமாட்ட= என்டாகுமாக். (எ-று.)

(கருத்துரை.) சங்திரலுக்குள்ளே குரியன்வந்து ஒடிக்கினால் பெளரணமியென்ற சொல்லுவார்கள் என்பது கருத்து. (4)

5. தோற்றுங் கதிரவ னுண்மதி புக்கிடில் சாற்று மமாவாசை தான்.

(பதவரை.) தோற்றும் = காணப்படுகின்ற, கதிரவலுள் = குரிய ஆக்குன், மதிபுக்கிடில் = சங்திரன் ஒடிக்கினால், சாற்றும் = சொல்லப்படுகின்ற, அமாவாசைதான் = அமாவாசையாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை.) குரியதுக்குள் சங்திரன் ஒடிக்கினால் அமாவாசையாகும் என்பது கருத்து. (5)

6. வன்னி கதிரவன் கூடி டி வத்தகை பின்னிவை யாகு மேலாம்.

(பதவரை.) அத்தகைவன் னி = அப்படிப்பட்ட அக்கினியும், கதிரவன் = குரியலும், கூடிடில் = கீசர்க்கால், பின் = பிரகு, இலையாதும் எலாம் = பூவைக்களெல்லாமாகும். (எ-று.) (6)

மூலமும் - உரையும்.

ஏகு

7. அமாவாசை பூரணை யாதுவர்க்கு சமனு மூடிருடப்பு தான்.

(பதவரை.) அமாவாசை = அமாவாஸையே, பூரணையாகும், வெர்க்கு = பெளரணையாக கொள்ளுபவருக்கு, உயிர் ட.டம்புதாஸ் = உயிரும்டடம்பும், சமனுட் = சமாணமாகும். (எ-று.) (7)

8. அண்டத்திலுமிந்த வாறிறல்றி ந்திடு பிண்டத்திலும் மதுவே பேசு.

(பதவரை.) அண்டத்திலும் = வெளியண்டத்திலும். இத்தால் ட.டன்று = இஷ்வரமென்று, உறிச்சிடு = சு.ஊராட்சி, உப்புண்டு, பூ,

ஸுமார்களன்டத்திலும், அதுவேபேச = உப்படியே யாகுமென்று
பேச. (எ-று.)

(கநுத்துரை.) அண்டக்ஷிலும் பிண்டக்ஷிலும் ஒன்றென்று
யுணர்வேண்டும் என்பது கருத்து. (4)

9. ஏறுமதிய மிறங்கிடி வற்கிலும் கூறுமெப் பூரணை கொள்.

(பதவுரை.) ஏறுமதியம்=ஏறுகின்றசுக்கிரனாவன். இதங்கிடில்=இறகுகுமானால், உறங்கிடிம்=உறகும், கூறும்=அப்பொழுது
சொல்லப்படுகின்ற, அப்டாரணை=அந்தப் பெளர்ளமியை, கொள்=
கொள்ளக்கடவாய். (எ-று.) (9)

10. உதிக்கு மதியமுங் கண்டங் குறங்கில் பதிக்கு மமாவாசை யாம்.

(பதவுரை.) உதிக்கும்மதியமும்=உதயமாகின்றசுக்கிரணையும்,
கண்டு=தெரிகித்து, அங்கு=அவ்விடத்தில், உறங்கின்=நாக்கினால்,
மதிக்கும்=ஏனைக்கப்படுகின்ற, அமாவாசையாம் = அமாவாசையா
மும். (எ-று.) (10)

மி ஒளவைக் குறவ்

11. உயர்ஞானதுரிசனம்.

—*—*—*—*

1. கொண்டிடுமென்டல மூன்றங்கிதன் இனயிப் பிண்டமு முழி பிரியா.

(பதவுரை.) கொண்டிடு = யாவராலுக் கொள்ளப்படுகின்ற,
மென்டலமூன்று=மூம்மண்டலவகுகளுள், அங்கிதன் இன = அக்கினிம
ந்டலஷ்டத், இப்பிண்டமும்=இந்தப்பிண்டத்திலும், மூழிபிரியா=
மூழிலும் பிரியமாட்டா. (எ-று.)

(கநுத்துரை.) மூம்மண்டலவகுகளுள் அக்கினி மண்டலத்தை
நாதக்காலத்திலும் பிரியமாட்டா என்பது கருத்து. (1)

2. வெளிபுதலைடு திங்களிடமெனத் தன்மூமின் கால சரம்.

(பதவரை) காலசரம்=காலத்தில்நடக்குஞ்சரத்தை, வெள்ளி ஏதனுடுதியுகள்=கென்னி புதன் தினங்கள் இம்முன்றுகாட்டுள்ளும், இடமெனத்தன்னுமின்=இடதுபக்கத்தில் தன்னுடுக்கள். (எ-று.)

(கநுத்துரை) திங்கள், புதன், வெள்னி இக்கிழமைகளில் சக்திரகாடியில் காலசரத்தைச்செலுத்தவேண்டும் என்பதுகருத்து. (2)

3. செவ்வாய் சனிநா யிறுவல மாகவே

கொள்ளிலில் வாறிடரு மில்.

(பதவரை) செவ்வாய் சனி ஞாயிற=செவ்வாய் சனி ஞாயிற என்னுக்கிழமைகளில், வலமாககொள்ளின்=வலதுபக்கமாகத் தள்ளினால், இவ்வாறிடருமில்=இப்படிப்பட்ட துண்பம் ஒன்றுமில்லை.()

(கநுத்துரை) செவ்வாய், சனி, ஞாயிற என்னும் ஞரியகாளிகளில் ஞரியாடியில் சரத்தைத்தள்ளவேண்டும் என்பதுகருத்து. (3)

4. வளர்பொன் னிடம்பிறைத் தேய்வுவலமா வளர்பிறை யென்றே மதி.

மூலமும் - உரையும்.

யித

(பதவரை) வளர்=வளர்கின்ற, பொன் = வியாழக்கிழமைகளில், பிறைத்தேய்வு=தேய்பிறைகளில், இடம் = இடதுபக்கமாகவும், வளர்பிறை=வளர்பிறையில், வலமாம் = வலதுபக்கமாகவும், செல்லும்என்றேமதி=செல்லும்என்றேஎன்றுவாய். (எ-று.)

(கநுத்துரை) வியாழக்கிழமைகளில் தேய்பிறையில் இடதுபக்கமாகவும் வளர்பிறையில் வலதுபக்கமாகவும் சரஞ்செல்லும்என்பது கருத்து. (4)

5. வலந்திற் சனிக்கே யிராப்பரால் வாய் செலுத்து பேராது ரோயல்.

(பதவரை) சநிக்கே=சநிக்கிழமைகளில், இராப்பகல்=இராத்திரியும்பகலும், ஓயு=வாபுகலு, வலந்தில் = வலதுபக்கத்திலே, பேராது=ஒழியாது, செலுத்து=செலுத்துவாய், செயல்=இடுவே அதன்செய்கைகளாம். (எ-று.) (5)

6. இயங்கும் பகல்வல மிராவிடம் வாழ
தயங்குறல் நாடிக்குட்டான்.

(பதவிரை) வாயு=வாயுவான் து, தயக்குறை=விளங்க, காடிக் குட்டான்=காடிக்குன், பகல்வலம்=பகலில்வலமாகவும், இராஇடம்=இரவில்இடமாகவும், இயங்கும்=நடக்கும். (எ-று.) (6)

7. அரசுறியாம் வைன் பேருறைத் துத் தலைத்தினை யாண்ட சமய்.

(பதவரை.) அரசுறியாமல்=அரசனை அறியாமல், அவன்பேர்=அவனுடையபேரை, உரைத்தி=சொல்லி, திரைத்தை யாண்டசமன்-பூமியையாண்ட சமள்கும். (எ-று.) (7)

४. கல்லாதமூடர் திருவுருக்கொண்டிடம்
செல்லாத தென்ன சேயல்.

(.ஏதுறை.) கல்லாதலூடர்=கற்காதலூடர்கள், திருவாருக்கொண்டிட-திருவுருவுத்தையாடை, என்னசெயல் செல்லாதது=என்னகாரியம் கடவாதது. (எ-து.)

(கநுத்துரை) யாவராயிலும் திருவருக்கொண்டால் எல்லாக் காரியங்களுடைய கைகூடும் என்பது கருத்து. (8)

9. திருவாரூப்பாலைத் தெரிந்துதெளியில் குருவிருப்பாமென்று கொள்.

(ஏகவரை.) திருவருட்பாலை = திருவருளென்னும் அமீர் தத்தை, தெரிக்கும் உணர்ந்து; தெளியில் = ஒளியடைக்கால். குருவிருப்பாமென்றுகொள் = குருவினியனுடைய இருப்பிடமாமென்றுகொள்ளுவாய். (எ-ற.)

(கந்துவை.) திருவருட்பாலை உணர்க்கவர்கள் குருவிருப்பிடமாகார்கள் என்பது கருத்து. (9)

10. கற்கிலுங் கேட்கிலும் ஞானக் கருத்துறையிற் பரமமை வீடு.

(பதவரை.) கந்திலும் = எல்லாச்சாஸ்திரங்களைக் கற்றாலும்,
கேட்கிலும்=கேட்டாலும், ஞானக்கருத்துறை = ஞானமாகிய வர-
னாத்தியில், பிற்கிள்=இருக்தால், பரமஹல்லி=பரம்பொருள் எழுத-
தருளியிருக்கின்ற வீடுகளைக்கூடும். (எ-று)

(கநுத்துரை.) சகலசாஸ்திரங்களையும் உண்ணக்கை நெல்லிக்க
னிபோல் கற்றாலும் கேட்டாலும் மோட்சவீடுகளைக்கூடும் என்பது
கருத்து.

(10)

ஒ வை வகுற ஸ்
மூலமும் - உரையும்
முற்றுப்பெற்றது.